

2ኛ ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች

መግቢያ

ውሉስ ለቆሮንቶስ ሰዎች የጻፈላቸው ሁለተኛው መልእክት የተጻፈው በ56 ዓ.ም. የግሪክ ሰሜናዊ ግዛት ከሆነችው ከመቄዶንያ ነው። የተጻፈውም የመጀመሪያ መልእክቱን ከጻፈ ከአንድ ወይም ከሁለት ዓመት በኋላ ነው።

ጳውሎስ የመጀመሪያ መልእክቱን ከጻፈ ከጥቂት ጊዜ በኋላ፣ በቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ያለው ሁኔታ እጅግ የተባባሰ መሆኑን ሰማ። ስለዚህ በወቅቱ ኤፌሶን የነበረው ጳውሎስ፣ ለቆሮንቶስ ሰዎች በሁኔታው የተሰማውን ከባድ ነፃነት የሚገልጽ ደብዳቤ ጽፎ በቲቶ እጅ ላከላቸው (2ቆሮ. 2፥3-4)። ይህ ሁለተኛው መልእክት የት እንደደረሰ ጨርሶ አይታወቅም፤ ከጥፋት የተረፈ አንድም ቅጂ የለም¹ ቲቶ ከቆሮንቶስ ቶሎ ባለመመለሱ ጳውሎስ እጅግ ተሰቃይ፤ ስለዚህ ቲቶን ለማግኘት ወደ መቄዶንያ ሄደ (2ቆሮ. 2፥12-14)። ጳውሎስ ቲቶን በመቄዶንያ ካገኘው በኋላ የቆሮንቶስ ሰዎች ስህተታቸውን የተረዱ መሆናቸውንና በኃጢአታቸውም ንስሐ መግባታቸውን ተገነዘበ። ጳውሎስ ይህን የምሥራች እንደሰማ ለቆሮንቶስ ሰዎች በአሁኑ ጊዜ «2 ቆሮንቶስ» በመባል የሚታወቀውን መልእክት ለሦስተኛ ጊዜ ጻፈላቸው።²

ሁለተኛው የቆሮንቶስ መልእክት ጳውሎስ ከጻፋቸው መልእክቶቹ ሁሉ እጅግ ግላዊ ጠባይ ያለው መልእክት ነው። በዚህ መልእክት ውስጥ ጳውሎስ ልቡን ለቆሮንቶስ ሰዎችና ለእኛ ግልጥልጥ አድርጎ ያሳየናል። ጳውሎስ ምን ዓይነት ሰው እንደነበር ከዚህ መልእክት ውስጥ ብዙ ቁም ነገሮች መማር እንችላለን። የጳውሎስ ሕይወት ምን ይመስል እንደነበር ተጨማሪ መግለጫ ለማግኘት «የሮሜን መልእክት መግቢያ» ይመለከታል።

¹ አንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ሊቃውንት እንደሚናገሩት ይህ «በጥልቅ ነፃነት» የተጻፈው መልእክት ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች የጻፈው የመጀመሪያው መልእክት ነው። ለያሌ ሊቃውንት እንደሚያስገነዝቡት ግን ከመጀመሪያው የተለየና በአሁኑ ጊዜ መልእክቱ ደብዳቤ ያጠፋ ነው።

² ጳውሎስ የጻፈው ሁለተኛው መልእክት በመጥፋቱ፣ ሦስተኛውን መልእክት «2 ቆሮንቶስ» በማለት እንጠራለን።

አስተዋጽኦ

ሀ. የጳውሎስ መከራና የጉዞ ዕቅድ (1:1-2:11)

1. የጳውሎስ መከራና መጽናናት (1:1-11)
2. የጳውሎስ የጉዞ ዕቅድ መለወጥ (1:12-2:4)
3. በደሰኛን ሰው ይቅር ስለ ማለት የተሰጠ ምክር (2:5-11)

ለ. የአዲስ ኪዳን አገልግሎት ባሕርይ (2:12-7:16)

1. የወንጌል ታላቅነት (2:12-4:6)
2. የአዲስ ኪዳን አገልግሎት መከራና ክብር (4:7-5:10)
3. የአዲስ ኪዳን አገልግሎት ተግባር (5:11-6:13)
4. የአዲስ ኪዳን አገልግሎት ደስታ (6:14-7:16)

ሐ. ድሆችን ለመርዳት የተዋጣ የእርዳታ ገንዘብ (8:1-9:15)

1. ለጋስ የመሆን አስፈላጊነት (8:1-15)
2. ለእርዳታ የተዋጣው ገንዘብ የሚሰበሰብበት መንገድ (8:16-9:5)
3. የክርስቲያናዊ ልግስና መርህ (9:6-15)

መ. የጳውሎስ ሐዋርያዊ ሥልጣን (10:1-13:14)

1. የጳውሎስ ሐዋርያዊ ሥልጣን (10:1-11:15)
2. ጳውሎስ እውነተኛ ሐዋርያ ለመሆኑ የሰጠው የመከላከያ መልስ (11:16-12:10)
3. ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች ያለው ፍቅር (12:11-13:14)

ምዕራፍ 1

የጳውሎስ መከራና መጽናናት (1፡1-11)

1 ጳውሎስ ይህንን መልእክት ለቆሮንቶስ ሰዎች በሚጽፍበት ወቅት፤ የምሥራቹን ቃል ከእርሱ ጋር ሆኖ የሚሰብከውና የመንፈስ ልጁ የሆነው «ጢሞቴዎስ» አብሮት ነበር (ዮሐ. 16፡1-5፤ 19፡22፤ 1ቆሮ. 4፡17፤ ፊል. 2፡22 ይመለከታል)። ስለዚህም ጳውሎስ እርሱና ጢሞቴዎስ መልእክቱን አብረው እንደ ጻፉት አድርጎ የጢሞቴዎስን ስም በሰላምታው ላይ ጨምሮ ጠቅሷል። ጳውሎስ መልእክቱን የጻፈው በቆሮንቶስ ላላቸው ቤተክርስቲያን ብቻ ሳይሆን፤ በግሪክ ግዛት ውስጥ በስተደቡብ በምትገኘው በአካይያ ለሚኖሩ ቅዱሳን ሁሉ ነው።

ጳውሎስ በዚህ ቦታ ያቀረበው ሰላምታ በሌሎች መልእክቶች ውስጥ ካቀረበው ሰላምታ ጋር ተመሳሳይ ነው (ሮሜ 1፡11 ገላ. 1፡11 ኤፌ. 1፡1 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

2 ሮሜ 1፡7፤ ኤፌ. 1፡2 እና ማብራሪያውን ይመለከታል።

3-4 የክርስቶስ ወንጌል ከሚያስተምረውና የዓለምም ሕዝቦች እንዲሰሙት ከምንፈልገው እጅግ ታላቅ ትምህርት ውስጥ፤ አንዱ «እግዚአብሔር የምሕረት አባትና የመጽናናት ሁሉ አምላክ» ነው የሚለውን ነው (መዝ. 86፡5፤ 15፡103፤13-14)። «እግዚአብሔር እኛን በመከራችን ሁሉ ያጽናናል»። የሚያጽናናንም ከስንት እንዴ ሳይሆን፤ ሁልጊዜ ነው። እግዚአብሔር ሁልጊዜ ስለሚያጽናናን የደረሰብንን መከራ በትዕግሥት መቀበል ብቻ ሳይሆን፤ በደረሰብን መከራ ደስ እንሰኛለን (2ቆሮ. 12፡10፤ ያዕ. 1፡2-3)።

እግዚአብሔር እኛን የሚያጽናናበት ሁለት ምክንያቶች አሉ። አንደኛው እግዚአብሔር እኛን የሚያጽናናን፤ አንድ አባት ልጆቹን እንደሚወድ ሁሉ እርሱም እኛን ስለሚወድ ነው። ሁለተኛው እግዚአብሔር እኛን የሚያጽናናን፤ በመከራ ውስጥ ካሉ ከሌሎች ወገኖች ጋር የእርሱን መጽናናት እንድንካፈል ነው። እግዚአብሔር መጽናናትንና በረከትን እንደሰጠን ሁሉ እኛም ለሌሎች መጽናናትንና በረከትን መስጠት አለብን። እኛ እንደ ውሃ ዲንዲ ነን፤ የእግዚአብሔር ፍቅር ወደ እኛ ውስጥ ሲፈስ ከእኛ ደግሞ ለሌሎችም ይፈላል። እርሱ ራሱ «በነጻ የተቀበላችሁትን በነጻ ሰጡ» ብሏል (ማቴ. 10፡8)።

5 ከእግዚአብሔር ፍቅር ጋር አብሮ «የክርስቶስም መከራ» በእኛ ሕይወት ውስጥ ይፈላል። ክርስቲያኖች የክርስቶስን መከራ ማለትም ወርደቱን፤ ጎዘኑን፤ ሕመሙን እንዲሁም ሞቱን እንዲካፈሉ ተጠርተዋል (ፊል. 3፡10፤ 1ኢጥ. 4፡13 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። ክርስቶስን ለመከተል የምንፈልግ ከሆነ እርሱ መከራን እንደተቀበለው እኛም መከራን ለመቀበል ዝግጁ መሆን አለብን (ዮሐ. 15፡20፤ ሮሜ 8፡17፤ 2ጢሞ. 3፡12 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

ይሁን እንጂ፤ የክርስቶስ መከራ በእኛ ላይ በበዛ ቁጥር የእግዚአብሔርም ማጽናናትና ተስፋ እንዲሁ ይበዛልናል (ሮሜ 8፡18፤ 2ቆሮ. 4፡18-17)።

እዚህ ላይ ስለ ክርስቶስ መከራ በምንቀበልበት ጊዜ መጽናናትንና ሌሎችንም በረከቶች እንደምንቀበል ማስታወስ አለብን፤ ሆኖም በሠራነው ሥጢኦትና በራስ ወዳድነት በመጣብን መከራ ግን፤ መጽናናትን ሳይሆን የእግዚአብሔርን ቅጣት እንቀበላለን።

6 በዚህ ቦታ ጳውሎስ የራሱን ልምድ መሠረት በማድረግ፤ የክርስቶስን ሕይወት አስመልክቶ አንድ መሠረታዊ መርህ ይናገራል። «እኛ መከራ ስንቀበል እናንተ መጽናናትና ደገንነት ታገኛላችሁ»። ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች ወንጌልን ለመስበክና እነርሱንም ወደ እምነት

ለማምጣት ብዙ መከራ መቀበል ነበረበት። መከራን የተቀበለው ለእነርሱ ሊል ነው።

እኛም መከራን ስንቀበል በመከራችን አማካይነት ሌሎችን ለማጽናናትና ለመፈወስ የሚያስችል ልዩ ጸጋ እንቀበላለን። ይህም ፍጹም ምስጢር ነው። ብዙ መከራ የተቀበለ ሰው ለሌሎች ብዙ እርዳታንና መጽናናትን መስጠት ይችላል። ስለክርስቶስ እንዲህ ተጽፎ እናነባለን «... እርሱ በመቀበሉ እኛ ተፈወስን» (ኢሳ. 53፡5)። በመከራ ውስጥ ለሌሎች ፈውስ የሚሆን ታላቅ ኀይል አለ። ይህ ደግሞ ታላቅ መንፈሳዊ እውነት ነው።

እንግዲህ መንገሳታት፤ ስደትና ማንኛውም ዓይነት መከራ ሲደርስብን በመከራችን ለሌሎች ፈውስ የሚሆን ኀይል እንደምንቀበል እናስታውስ። መከራ ስንቀበል ፍቅራችንና ትህትናችን በቀላሉ ይታያል። እኛ ራሳችን ስንደክም የክርስቶስ ኀይል በእኛ ውስጥ ለሌሎች ይፈላል (2ቆሮ. 12፡9-10 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

ጳውሎስ መጽናናትን ካገኘ፤ የቆሮንቶስ አማኞችም መጽናናትን ያገኛሉ። የቆሮንቶስ አማኞች የጳውሎስ መጽናናትና መከራ እንዲሁም ደስታና ጎዘት ተካፋይ ናቸው (ሮሜ 12፡15)። ጳውሎስ በደረሰበትም መከራና መጽናናት እነርሱም የራሳቸውን መከራ በትዕግሥት መሸከም ችለዋል።

7 የቆሮንቶስ አማኞች የጳውሎስን መከራና መጽናናት እንደተካፈሉ ሁሉ፤ እኛም እያንዳንዳችን የሌሎችን መከራና መጽናናት እንካፈላለን። ምክንያቱም እኛ ሁላችን የአንድ አካል ክፍል ነን፤ አንዱ የአካል ክፍል ሲሰቃይ ሁሉም የአካል ክፍሎች ይሰቃያሉ። አንዱ የአካል ክፍል ሲጽናና ሁሉም የአካል ክፍሎች ይጽናናሉ (1ቆሮ. 12፡26-27)።

8-10 ጳውሎስ በዚህ ቦታ «በእስያ ክፍለ ሀገር በነበርንበት ጊዜ የደረሰብንን መከራ» ይገልጻል (ቁ. 8)። ይህ መከራ ምን እንደሆነ በትክክል አይታወቅም። ምናልባት መከራው በሐዋርያት ሥራ 19፡23-41 ላይ የተገለጸው ሊሆን ይችላል።

ጳውሎስ በደረሰበት መከራ ሁሉ በራሱ ሳይሆን ከመከራችን ሁሉ ሊታደገን በሚችለው በእግዚአብሔር ላይ መደገፍን ተምሯል።

ለሰው ክፉ መስሎ የሚታየው ነገር ለእግዚአብሔር መልካም አጋጣሚ ነው፤ በእኛ ላይ የሚደርሰው መከራ የእግዚአብሔርን ኀይል ለማሳየት መልካም አጋጣሚ ነው። ተስፋ ስንቆርጥ፤ መውጫ መግቢያ ስናጣ፤ መታገሥ ሲያቅትን እግዚአብሔር በእኛ ሕይወት ውስጥ የራሱን ሥራ እንዲሠራ በተስፋ ልንጠባበቀው እንችላለን።

11 ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች «... በጸሎት ልትረዱን ይገባል» በማለት ይጽፍላቸዋል። እግዚአብሔር አብዛኛውን ጊዜ ሥራውን የሚሠራው በአማኞች «ጸሎት» በኩል ነው። ኀይል ሁሉ የእግዚአብሔር ነው፤ ይሁን እንጂ፤ ይህንን ኀይል የምናገኘው በጸሎት አማካይነት ነው። እግዚአብሔር ሁሉን ማድረግ ይችላል፤ ሆኖም እርሱ የሚያደረገው እኛ የጠየቅነውን ብቻ ነው። የእግዚአብሔርን በረከት በትንሽ ጸሎት አናግደው።

የቆሮንቶስ አማኞች በጳውሎስ ስም ያቀረቡት ጸሎት ታላቅ ነበር። የቆሮንቶስ አማኞች ለጳውሎስ ካይጸልዩለት ኖሮ ከደረሰበት መከራ ውስጥ ላይወጣ ይችላ ነበር። እግዚአብሔር በሕዝቡ ጸሎት ውስጥ ሥራውን እንደሚሠራ እናስታውስ። እንግዲህ አንዳችን ለሌላችን መጸለይን አንርሳ።

ብዙ ከጸለይን ብዙ እንቀበላለን፤ ብዙ ከተቀበልን ደግሞ ብዙ የምናመሰግንበት ነገር ይኖረናል።

የጳውሎስ የጉዞ ዕቅድ መለወጥ (1፡12-24)

12-14 አንዳንድ የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ጳውሎስን ተቃውመውና ስሙንም አጥፍተው ነበር። ነገር ግን ጳውሎስ በዚህ ቦታ የቆሮንቶስ ክርስቲያኖችን ሲያሳስብ ከእነርሱ ጋር የነበረው ግንኙነት «ቅድስናና ቅንነት» የተሞላበት እንደ ነበር

3 ቆሮንቶስ «የአካይያ ግዛት ዋና ከተማ ናት»
4 «እስያ» ክፍለ ሀገር በሁኑ ጊዜ ትርክ ተብላ በምትጠራው ምዕራባዊ ክፍል የሚገኝ ነው፤ ዋና ከተማዋ ኢፌሶን ነው።

ይገልጻል። ከእነርሱ ጋር የነበረው ግንኙነት ሁሉ «በእግዚአብሔር ጸጋ» የተመራ ነበር (1ቆ. 15፥10)። የቆሮንቶስ አማኞች በሙሉ ይህንን እውነት በትክክል እንዲረዱ እውሉስ ይፈልጋል፤ ምክንያቱም «በጊታ ኢየሱስ ቀን» (ቁ. 14) ማለትም ኢየሱስ ዳግም ተመልሶ በሚመጣበት ጊዜ፤ እርሱና የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች እርስ በርስ «የሚመኩበት» ነገር እንዲኖራቸው ነው (1ተሰ. 2፥9 ይመለከታል)።

እውሉስ በቁ. 12 ላይ ሲናገር በመካከላቸው ሲኖር በቅድስናና በቅንነት እንደኖረ «ጎሊናየ ይመስክርልኛል» ይላል። እውሉስ ጎሊናው ንጹሕ ነው። ከእግዚአብሔር ጋር መልካም ግንኙነትና ኅብረት ነበረው። በዚህም ምክንያት የእግዚአብሔር ጎይታ በሕይወቱ ውስጥ በግልጽ ይታይ ነበር። በሕይወታችን ውስጥ የእግዚአብሔር ጎይታ የማይገለጥ ከሆነ፤ ምናልባት ይህ የሆነው ጎሊናችን ንጹሕ ስላልሆነ፤ ያልተናዘዝነውና ልንተወውም ያልፈለግነው ጋጢአት በሕይወታችን ውስጥ ስላለ ሊሆን ይችላል። ጋጢአታችንን የማንተው ከሆነ፤ እግዚአብሔር ጸሎታችንን አይሰማም፤ ከእርሱም አንዳች በረከት አንቀበልም (መዝ. 66፥18)።

15-16 እውሉስ በቁ. 15 ላይ እንዲህ በማለት ይጽፋል፡ «በዚህ ነገር እርግጠኛ ስለነበርሁ (የቆሮንቶስ አማኞች እውሉስ የእነርሱ እውነተኛ ሐዋርያ በመሆኑ በዚህ ይመካሉ የሚል እምነት ነበረው) . . . እናንተን በመጀመሪያ ለመጎብኘት ዐቅጄ ነበር»። እውሉስ የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ይቀበሉኛል የሚል እምነት ስለነበረው፤ ወደ መቄዶንያ ከመሄዱ በፊት ሊጎበኛቸው ፈልጎ ነበር። ሆኖም በመካከላቸው እርሱን የሚቃወሙ አንዳንድ ሰዎች እንዳሉ ሲረዳ፤ አሳቡን ቀይሮ ወደ መቄዶንያ ሄደ፤ ይህም የመጀመሪያው ዕቅዱ ነበር (1ቆ. 16፥5)። በመቄዶንያና በቆሮንቶስ የሚገኙ አማኞችን ከጎበኘ በኋላ፤ በኢየሩሳሌም ለሚገኙ ድሆች የተዋጣውን የእርዳታ ገንዘብ (1ቆ. 16፥3-4) ለማድረስ ወደ ይሁዳ፤ ለመሄድ ዕቅድ አወጣ።

17 የእውሉስ የጉዞ ዕቅድ በመለወጡ አንዳንድ የቆሮንቶስ አማኞች በእውሉስ ላይ ማጉረምረምና እንዲህም እያሉ መናገር ጀመሩ፡ «እመጣለሁ ይለናል ግን አይመጣም። ዛሬ እኚ ይለናል ነገ ደግሞ እምቢ ይለናል»። ታዲያ እርሱ የሚናገረውን ማን ሊያምነው ይችላል?

18-20 በዚህ ክፍል እውሉስ ለቀረበበት ከስ እንዲህ በማለት መልስ ይሰጣል፡ «የተናገርኩትን ነገር ሁሉ በሙሉ ልብ ልትቀበሉት ይገባል፤ ምክንያቱም አሳቤን የቀየርኩት በዘፈቀደ አይደለም፤ አሳቤን የቀየርኩት በመንፈስ ቅዱስ ተመርቼ ነው»።

ምንም እንኳ የሰዎች ዕቅድ ቢለወጥም፤ እውሉስ፤ ሲላስና ጢዋቱዎስ የሚሰብኩት የክርስቶስ ወንጌል ግን ከቶ አይለወጥም። የክርስቶስ ወንጌል ዛሬ «አዎን» ነገ ደግሞ «አይደለም» የሚል አይደለም። ወንጌሉ ሁልጊዜ «አዎን» ነው፤ ደግሞም ሁልጊዜ እውነት ነው። ምክንያቱም «እግዚአብሔር ታማኝ ነው» (ቁ. 18)። እግዚአብሔር በክርስቶስ አማካይነት የሰጠን ተስፋ ሁሉ «አዎን» ነው (ቁ. 20)፤ ማለትም እግዚአብሔር የሰጠን ተስፋ ሁሉ በክርስቶስ ተፈጽሟል (ሉቃ. 24፥44)። ስለሆነም ክርስቶስ ስላደረገልን ነገር ሁሉ «አሜን» ማለት እንችላለን።

ሲላስ ወይም በግሪክ ስሙ ስልዋኖስ በኢየሩሳሌም የምትገኘው ቤተክርስቲያን መሪ ነበር። ሲላስ የእውሉስ ሚሲዮናዊ ባለደረባ በመሆን፤ ከእውሉስ ጋር በሁለተኛው ሚስዮናዊ ጉዞ አገልግሏል (የሐዋ. 15፥40)። እውሉስ ቤተክርስቲያንን ለመመሥረት ለመጀመሪያ ጊዜ ወደ ቆሮንቶስ ሲሄድ፤ ሲላስና ጢዋቱዎስ ከእርሱ ጋር አብረው ነበሩ (የሐዋ. 18፥11 5)።

21-22 እግዚአብሔር «በክርስቶስ እንድንጸና» ያደርገናል። እግዚአብሔር እውሉስን «እንደቀጣው» ሁሉ፤ እኛንም በመንፈስ ቅዱስ «ቀብቶናል»፤ ማለትም የእርሱን ሥራ እንድንሠራ ሾሞናል፤ ብቁ አድርጎናል፤ ጸጋውንም ሰጥቶናል (የሐ. 20፥21፤ 1ዮሐ. 2፥20፤ 27 ይመለከታል)። እንዲሁም «የእርሱ ለመሆናችን ማስረጃ የሚሆን ማኅተሙን» አትሞብናል (ቁ. 22)፤ ይህም «ማኅተም» የመንፈስ ቅዱስ «ማኅተም» ነው (ኤፌ. 1፥13፤ 4፥30)። አዲስ ኪዳን በተጻፈበት ዘመን ማኅተም የሥልጣን ወይም የባለቤትነት ምልክት ነበር። አንድ ሰው ማኅተሙን በአንድ ነገር ላይ ሲያደርግ የዚያ ነገር ባለቤት እርሱ መሆኑን ያረጋግጣል። ልክ እንዲሁ እግዚአብሔር የመንፈስ ቅዱስ ማኅተሙን በእኛ ላይ ሲያደርግ፤ እኛ የእርሱ ወይም የክርስቶስ ንብረት ለመሆናችን ማኅተሙ ማስረጃ ነው። ክርስቶስ በራሱ ደም «ገዝቶናል» (1ቆ. 6፥16-20 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። የመንፈስ ቅዱስን ማኅተም ስለተቀበልን በዚህ የክርስቶስ መሆናችንን እናረጋግጣለን (ሮሜ 8፥16፤ 1ዮሐ. 4፥13 ይመለከታል)።

እግዚአብሔር፤ መንፈስ ቅዱስን በልባችን ውስጥ እንዲኖር አድርጓል (ቁ. 22)። መንፈስ ቅዱስ እንደ «መያዣ» ነው፤ ወደ ፊት በመንግሥተ ሰማይ ለምንወርስው ርስት ዋስትና ነው (ኤፌ. 1፥14 ይመለከታል)። የእግዚአብሔር ልጆች እንደመሆናችን በዚህ ዓለም የተቀበልነው ወደፊት ከምንወርስው ርስት ግማሹን ብቻ ነው፤ በመንግሥተ ሰማይ ግን ርስታችንን ሙሉ በሙሉ እንቀበላለን (ሮሜ 8፥ 23)።

እንግዲህ በክርስቶስ የሆነ ማንኛውም አማኝ በመንፈስ ቅዱስ «ተቀብሯል»፤ በመንፈስ ቅዱስ ማኅተም «ታትሟል»፤ በመንግሥተ ሰማይ ለሚወርስው ርስት ዋስትና ይሆነውም ዘንድ የመንፈስ ቅዱስን «መያዣ» ተቀብሏል።

23 እውሉስ የመጀመሪያውን መልእክት ለቆሮንቶስ ሰዎች ከጻፈ በኋላ፤ ለአጭር ጊዜ ጉብኝት ወደ ቆሮንቶስ ሄደ ነበር። ይህ ጉብኝት «የገዘን ጉብኝት» ነበር (2ቆ. 2፥1)። ስለዚህ እውሉስ የቆሮንቶስ ሰዎችን ወዲያውኑ ሊጎበኛቸው አልፈለገም፤ ምክንያቱም ወዲያውኑ ሊጎበኛቸው ከሄደ፤ ሊገሥዳቸው (ልክ ሊያስገባቸው) ያስፈልገዋል። ወዲያውኑ ሊጎበኛቸው ከሄደ «የመቅሜ ዱላ ይዞ» መሄድ ያስፈልገዋል (1ቆ. 4፥21)፤ ይህን ማድረግ ደግሞ አልፈለገም። ሌላ «የገዘን ጉብኝት» ሊያደርግም አልወደደም።

24 ምንም እንኳ እውሉስ የቆሮንቶስ አማኞችን በጋጢአታቸው ለመቅጣት ሙሉ ሐዋርያዊ ሥልጣን ቢኖረውም፤ በእነርሱ ላይ «ጌታ» ሊሆን አልወደደም (1ጴጥ. 5፥2-3 ይመለከታል)። ክርስቶስ ብቻ ነው ጌታ። ማንም ሰው ሊቆምና ሊወድቅ የሚችለው በክርስቶስ ፊት ብቻ ነው (ሮሜ 14፥4)። እውሉስ ራሱን ጌታ በቆሮንቶስ አማኞች እምነት ላይ ፈራጅ ማድረግ አልፈለገም። እርሱ የሚመኘው እምነታቸውን ማጽናት ነው፤ ምክንያቱም በእምነታቸው አማካይነት ጸንተው መቆምና የጌታን «ደስታ» ማግኘት ይችላሉ (ፊል. 1፥25-26 ይመለከታል)።

ምዕራፍ 2

የት እንደደረሰ የማይታወቀው የእውሉስ መልእክት (2፥1-4)

1 እውሉስ የመጀመሪያውን መልእክት ለቆሮንቶስ ሰዎች ከጻፈ በኋላ በቆሮንቶስ «በገዘን የተሞላ ጉብኝት» አደረገ (2ቆ. 13፥2)። ይህን ጉብኝት ለማድረግ ወደ ቆሮንቶስ በሄደ ጊዜ በቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ውስጥ እርሱን የሚቃወሙ በርካታ ሰዎች ነበሩ። ስለዚህ ከቆሮንቶስ ከተመለስ በኋላ፤ ብርቱ ወቀላ ያዘለ ደብዳቤ ጻፈላቸው። በአሁኑ ጊዜ ይህ ደብዳቤ የት እንደደረሰ ጨርሶ አይታወቅም። (የ2ኛ ቆሮንቶስ መልእክት መግቢያን ይመለከታል)።

2 እውሉስ በእርሱና በቆሮንቶስ አማኞች መካከል ቅሬታና ቅያሜ እያለ፤ ዳግመኛ ሊጎበኛቸው መሄዱን አልወደደም። ሊጎበኛቸው የሚሄድ ከሆነ ግን በዚያ

5 «ይሁዳ» የእስራኤል ግዛት ደቡባዊ ክፍል ስትሆን፤ ዋና ከተማዋም ኢየሩሳሌም ናት።
6 አይሁድ በሚናገሩት በዕብራይስጥ ቋንቋ «አዎን» በሚለው ፈንታ «አሜን» የሚለው ቃል ገብቶ ይታያል።

የሚያሳልፈው ጊዜ የደስታ እንዲሆንለት ይፈልጋል። «የመቅሜ ሓፋ ይዞ» (1ቆሮ. 4:21) የሚሄድ ከሆነ ግን እንዴት «ደስ ሊያስገኝት» ይችላሉ?

3-4 በእነዚህ ቁጥሮች ላይ እውሉስ ለቆሮንቶስ ሰዎች ያለውን ቅን ልብ እንመለከታለን። እውሉስ የእውነተኛ ክርስቲያን መጋቢ ወይም እረኛ ልብ ነው ያለው። የቆሮንቶስ ሰዎችን የተናገራቸውም ሆነ የጻፈላቸው በብርቱ እየገሠጸ ቢሆንም፤ ይህን ሁሉ ያደርግ የነበረው ግን «በትላቅ ሐዘንና በልብ ጭንቀት» ነበር (ቁ. 4)። እውሉስ በብርቱ እየገሠጸ የጻፈላቸው ስለሚወዳቸው ነው። በዚህ ዐይነት የጻፈላቸው በመካከላቸው የተፈጠረው «ሐዘን» በፍጥነት እንዲስተካከልና አንዱ የሌላውን ደስታ እንዲካፈል ነው።

ለበደለኛ ሰው ይቅርታ ስለማድረግ (2:5-11)

5 በቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ውስጥ አንድ ሰው ሌሎችን «አሳዝኗል»፤ ማለትም በድህል። ይህ ሰው ያሳዘነው እውሉስን ብቻ ሳይሆን፤ የቆሮንቶስ ቤተክርስቲያንን ጭምር ነው። አንድ የቤተክርስቲያን አባል በራሱ ላይ የሚያዋርድ ነገር ቢያደርግ በመላው አካል ይኸውም በመላው ቤተክርስቲያን ላይ ውርደትን ያስከትላል (1ቆሮ. 12:26)።

በቤተክርስቲያኑ ላይ ይህን ሐዘን ያስከተለው ሰው ማን እንደሆነ አይታወቅም፤ በርካታ የመጽሐፍ ቅዱስ ሊቃውንት እንደሚሉት ግን፤ ይህ ሰው በ1ቆሮ. 5:1-5 ላይ የተጠቀሰውና ከእንጀራ እናቱ ጋር ዝሙት የፈጸመው ሰው ነው።

እውሉስ ለቆሮንቶስ ሰዎች ሲጽፍላቸው ይህ ሰው «በዙዎቹን» አሳዝኗል ይላል።

6-8 ይህ በደለኛ ሰው ማንም ይሁን ማን፤ እውሉስ እንደሚለው የተቀጣው ቅጣት «በቂ» ነው (ቁ. 6)። ይህ የሚያስረዳን ሰውየው ንስሐ የገባ መሆኑን ነው። በዚህ ቦታ እውሉስ ክርስቲያኖች ሁሉ ሊከተሉት የሚገባ ትልቅ መርህ ይሰጣል። ይኸውም አንድ ሰው የፈጸመው በደል ምንም ያህል አስከፊ ቢሆንም፤ በበደሉ ተጸጽቶ ንስሐ ከገባ «ይቅርታ ልናደርግለትና ልናጽናናው» ይገባል (ቁ. 7)። የምንወደው መሆናችንንም «በሥራ ልናሳየው» ይገባል (ቁ. 8)። እንዲህ ስናደርግ የቀጣው ስለምንወደው መሆኑን ልናሳየው እንችላለን። የጠላነው ኃጢአቱን እንጂ፤ እርሱን እንዳልሆነም ልናሳየው ይገባናል።

ለኃጢአተኛው ሰው ያለንን ፍቅር ለማሳየት ወደ ቀድሞው የቤተክርስቲያን ኅብረት ሙሉ በሙሉ መመለስ ይኖርብናል። የቅጣት ዓላማውም ይህ ነው። የቅጣት ዓላማ ኃጢአተኞችን ከቤተክርስቲያን ለማስወገድ ሳይሆን፤ ወደ ንስሐ ለማምጣትና ወደ ቀድሞው ኅብረት ለማድረስ ነው (ገላ. 6:1 ይመለከታል)።

ሆኖም ኃጢአተኛው ሰው ንስሐ ለመግባት አሻፈረኝ የሚል ከሆነ፤ ከቤተክርስቲያን መለየት ይኖርበታል፤ አለበለዚያ ቤተክርስቲያንን በኃጢአቱ ይበካላል።

9 የቆሮንቶስ ሰዎች ከእንጀራ እናቱ ጋር ዝሙት የፈጽመውን ሰው እንዲቀጡት እውሉስ ጽፎላቸው ነበር (1ቆሮ. 5:2-5)። በእርግጥም ይህን ሰው ቀጥተውታል፤ በዚህም እውሉስ ተደስቷል።

10 የቆሮንቶስ ሰዎች ይህን ሰው ይቅር ለማለት የሚስማሙ ከሆነ እውሉስም ይቅር ይለዋል። እውሉስን በተመለከተም ጉዳዩ ዕልባት ያገኛል።

11 አንድ ኃጢአተኛ ንስሐ ከገባ በኋላ ይቅርታ የማናደርግለትና ይልቁንም ቁርሾ የምንደዝበት ከሆነ፤ ለሰይጣን ሁለት መግቢያ ቀዳዳ እየሰጠን ነው። አንደኛው፤ ኃጢአተኛው ሰው ተስፋ እንዲቆርጥና ቤተክርስቲያንንም ጥሉ እንዲሸሽና የሰይጣንም መንግሥት አካል እንዲሆን እናደርገዋለን። ሁለተኛው፤ እኛ ራሳችን ኃጢአተኞች ሆንን

እንገኛለን፤ ምክንያቱም ኃጢአተኛውን ሰው ይቅር አላልነውም፤ በኃጢአቱ ንስሐ ለሚገባ ወንድም ይቅርታ የማናደርግ ከሆነ፤ ወንድማችንን እንበድላለን። ሰይጣንም የሰጠውን ዕድል በመጠቀም በራሱ አሳብ ያሸንፈናል። ሰይጣን ምን ጊዜም ወደ ልባችን ለመግባትና በወንድማችንም ላይ እንድናምጽ ለማድረግ መግቢያ ቀዳዳን ይፈልጋል። በዚህ መንገድ በቤተክርስቲያን ውስጥ መለያየት እንዲኖር ያደርጋል።

የቤተክርስቲያን አባላት እርስ በርስ ይቅር ከተባባሉ በኋላ በክርስቶስ አንድ ሆነው መቆም አለባቸው። ምክንያቱም ሰይጣን ቤተክርስቲያንን ለመለያየት የሚጠቀምበትን «ተንኮል» መግታት የምንችለው እርስ በርስ ይቅር ስንባባልና በአንድነትም ስንቆም ነው።

በቤተክርስቲያን ውስጥ ሊታዩ የሚገቡ ሁለት ዋና ዋና ነገሮች አሉ፤ እነርሱም ፍቅር (ወይም አንድነት) እና ቅድስና (ወይም እውነት) ናቸው። እነዚህ ሁለት ነገሮች ሚዛናቸውን ጠብቀው ሊገኙ ይገባል። የቤተክርስቲያንን ቅድስና ለመጠበቅ ስንል ሰዎችን ሁሉ የምንጨፈላልቅ ከሆነ ፍቅራችን የታለ? በሌላ በኩል ደግሞ ለሰዎች የሚራራ ልብ ይዘን የሰዎችን ኃጢአት ችላ የምንል ከሆነ ቅድስናችን የታለ? እንደ እውነቱ ከሆነ ፍቅርን ከቅድስና፤ ቅድስናንም ከፍቅር ሳናበልጥ ሁለቱንም በእኩል ደረጃ ይዘን ለመጓዝ መጣር አለብን (ዕብ. 12:14 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

መልካም መዓዛ ያለው ወንጌል (2:12-17)

12-13 «ጢሮአዳ» ከኤፌሶን በስተሰሜን፤ በአሁኑ ጊዜ ቱርክ ተብላ በምትጠራው አገር ምዕራባዊ ዳርቻ የምትገኝ ታላቅ ከተማ ነበረች። እውሉስ በጢሮአዳ ወንጌልን ለመስበክ «ሰፊ በር» ያገኘ ሲሆን ይህንንም ዕድል የሰጠው ጌታ ነው (1ቆሮ. 16:9 ይመለከታል)። እውሉስ በጢሮአዳ በተከፈተለት ሰፊ በር ወንጌልን ሲሰብክ ሳለ፤ የአገልግሎቱን አጋር «የቲቶን» ከቆሮንቶስ መመለስ በናፍቆት ይጠባበቅ ነበር። እውሉስ በትልቅ ኅዘን የጻፈውን ደብዳቤ (መልእክት) እንዲያደርስለት ቲቶን ወደ ቆሮንቶስ ከላከው በኋላ፤ የጻፈውን ደብዳቤ የቆሮንቶስ አማኞች እንዴት እንዳይት ለመስማት በተስፋ መጠባበቅ ጀመረ። ቲቶ ግን እውሉስ እንዳሰበው በፍጥነት አልተመለሰም። በዚህም ምክንያት እውሉስ የአዕምሮ ሰላም አጣ፤ ስለዚህ ቲቶን ለማግኘት ከጢሮአዳ ተነስቶ በግሪክ በስተሰሜን ወደ ምትገኘው ወደ «መቄዶንያ»⁸ ሄደ።

14 በዚህ ቦታ እውሉስ የጀመረውን ታሪክ አቋርጦ እግዚአብሔርን ሊያመሰግን ይታያል። እውሉስ እንዲህ ያደረገው ለምንድን ነው? ምክንያቱም እውሉስ ቲቶን በመቄዶንያ ስላገኘውና የቆሮንቶስም አማኞች በትልቅ ኅዘን የጻፈውን ደብዳቤ በቅን ልብ የተቀበለት መሆኑን ስለተረዳ ነው (2ቆሮ. 7:6-7 ይመለከታል)። የቆሮንቶስ አማኞች እውሉስን በመቃወማቸው ከልብ አዝነዋል። በእውሉስና በቆሮንቶስ አማኞች መካከል ጠብን ለመዝራት የተነሳው ዲያብሎስ አሳቡ ከሸፈ። እውሉስ በዲያብሎስ ላይ በድጋሚ ድልን ተቀዳጀ። በእርግጥም የእውሉስ ሕይወት «በድል አድራጊነት ዘወትር የሚዞር» ነው። ይሁንና እውሉስ ዘወትር ድል አድራጊ የሆነው «በክርስቶስ» ነው፤ ምክንያቱም ያለ ክርስቶስ ድል ማድረግ አይቻልም (ዮሐ. 15:5)።

ድል አድራጊ በሆነው የሐዋርያት ሕይወት «መልካም መዓዛ እንዳለው ሽቶ ስለ ክርስቶስ ያላቸው ዕውቀት» በስፍራው ሁሉ ተዳረሰ።

15-16 የክርስቶስን ወንጌል ለሌሎች የሚሰብኩ ክርስቲያኖች መልካም ሽታ ያላቸው የክርስቶስ መዓዛ ናቸው። እነዚህ የክርስቶስ መዓዛዎች በክርስቶስ ኢየሱስ አምነው «ለሚድኑት»፤ «የሕይወት መዓዛ» ናቸው። ባለማመናቸው

7 እውሉስ፤ ልጆቹን ለመገለጽ ግዴታ እንዳለበት አባት ነበር። አፍቃሪ አባት፤ በሚጥልባቸው ቅጣት ሳቢያ በልጆቹ ላይ በሚደርሰው ስቃይ እርሱም አብሮ ይሰቃያል።

8 «ቲቶ» ከእውሉስ ጋር አብሮ የሚያገለግልና የእውሉስም የቅርብ ረዳት ነበር (ገላ. 2:1-3 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።
9 «መቄዶንያ» በሰሜናዊ ግሪክ የምትገኝ ዋና ከፍል ሀገር ናት። መቄዶንያና አካዶያ በአንድነት አብዛኛውን የግሪክን ግዛት ይሸፍናሉ።

ምክንያት ለሚጠፋት ደግሞ «የምት ሸታ» ናቸው፤ ምክንያቱም በክርስቶስ የማያምኑ ሁሉ የዘላለም ሞት ይፈረድባቸዋል (ዮሐ. 3፡36፤ 1ቆሮ. 1፡18 ይመለከታል)።

እያንዳንዱ ክርስቲያን ራሱን እንዲህ በማለት መጠየቅ ይኖርበታል። ሕይወቴ የክርስቶስ መዓዛ ሆኖ ለሌሎች ይሸታል? ወይስ ሕይወቴ የኃጢአትና የራስ ወዳድነት ሽታ ነው የሚሸተው?

ጳውሎስ «ታዲያ ለዚህ አገልግሎት ብቁ የሚሆን ማን ነው?» በማለት ይጠይቃል (ቁ. 16)። እንዲህም ሲል ለዚህ ታላቅ ኅላፊነት የሚበቃ፣ ብርታትና ጥበብ ያለው ሐዋርያ ማን ነው? ማለቱ ነው። እንደ እውነቱ ከሆነ፣ ሐዋርያት የሚሰብኩትን ወንጌል የሚያደምጡ ሰዎች ሕይወትም ሆነ ሞት ያለው በሐዋርያት እጅ ነው። እንደምን ያለ ታላቅ ኅላፊነት ነው!

እንግዲህ ለዚህ አገልግሎት ብቁ የሚሆን ማን ነው? ጳውሎስ በዚህ ቦታ ላነሳው ጥያቄ በ2ቆሮ. 3፡5 ላይ «አገልግሎታችንን መፈጸም እንድንችል ብቃት የሚሰጠን እግዚአብሔር ነው» በማለት መልሱን ይሰጠናል። ብቃታቸው ከእግዚአብሔር የሆነ ሰዎች የክርስቶስን መዓዛ በዓለም ሁሉ ማዳረስ ይችላሉ።

17 በዚህ ዘመን አንዳንድ ሰዎች የራሳቸውን ጥቅም ለማግኘት ሲሉ፣ ወንጌልን እንደሚሰብኩ ሁሉ፣ ጳውሎስ በነበረበትም ዘመን አያሌ ሰዎች እንዲሁ ያደርጉ ነበር። ወንጌልን በመስበክ ኑሮአቸውን ለማደላደል ይሞክሩ ነበር። ከሰዎች ከብርን ለማግኘት ይሯሯሉት ነበር። ሰዎችን የክርስቶስ ደቀ መዛሙርን ከማድረግ ይልቅ የራሳቸው ደቀ መዛሙርን ለማድረግ ይመኙ ነበር። እንግዲህ ሐሰተኛ ሐዋርያት ነበሩ ማለት ነው።

እውነተኛ ሐዋርያት ግን እንዲህ አይደሉም። እውነተኛ ሐዋርያት ራሳቸውን አይሾሙም። ይልቁንም «በእግዚአብሔር አብ ሐዋርያ ለመሆን የተመረጡ» ናቸው (ገላ. 1፡1 ይመለከታል)። ዘወትር የሚናገሩት «የክርስቶስ አገልጋዮች ሆነው» ነው፤ ዘወትር የሚናገሩት «በእግዚአብሔር ፊት እንዳሉ» ማለትም እግዚአብሔር እንደሚሰማቸው ሆነው ነው፤ ዘወትር የሚናገሩት «በቅንነት» ነው። ጳውሎስና ሌሎች እውነተኛ ሐዋርያት ያገለግሉ የነበረው በዚህ ዓይነት መንፈስ ነበር (2ቆሮ. 1፡12፤ 4፡2 ይመለከታል)።

ምዕራፍ 3

የአዲስ ኪዳን አገልጋዮች (3፡1-6)

1 አንዳንድ ሐሰተኛ ሐዋርያት (2ቆሮ. 2፡17) በቤተክርስቲያን አባላት ዘንድ ተቀባይነት ለማግኘት ሲሉ «የምስጋና ደብዳቤ» በመያዝ ይዘዋወሩ ነበር። ይህ የምስጋና ደብዳቤ ሐዋርያ ለመሆናቸው «ማረጋገጫ» ሊሆን፣ በሄዱበት ቦታ ሁሉ ይብዳቤውን ያሳዩ ነበር።

ጳውሎስ እንዲህ ያለውን ደብዳቤ የጻፈው ተቀባይነትን ለማግኘት ሲል ነው? ከቶ አይደለም። ጳውሎስ የምስጋና ደብዳቤ እንዲጻፍለት ያስፈልገዋልን? ከቶ አያስፈልገውም።

2 የጳውሎስ የሐዋርያነት ማረጋገጫው ምንድን ነው? የቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ራሱ የሐዋርያነቱ ማረጋገጫ ናት። «የምስጋና መልእክታችን እናንተ ራሳችሁ ናችሁ» በማለት ጽፎአል። ለቆሮንቶስ ሰዎች ወንጌልን ያበሠረላቸው ጳውሎስ ነው፤ የብዙ ሰዎችም ሕይወት የተለወጠው እርሱ ባበሠረው ወንጌል ነው። በወንጌል ኅይል ሰዎች ከጨለማ ወደ ብርሃን መጡ። የጳውሎስ «የምስጋና ደብዳቤ» ይህ ነበር። ይህም ደብዳቤ «ሰዎች ሁሉ የሚያዩትና የሚያነሱት» ነው፤ ማለትም የቆሮንቶስ ከተማ ነዋሪዎች በክርስቲያኖች ሕይወት ውስጥ ያለውን ለውጥ ማየት ይችላሉ።

3 የጳውሎስ «የምስጋና ደብዳቤ» የተጻፈው በሰዎች ላይሆን «በሕያው እግዚአብሔር መንፈስ» ነው። የተጻፈውም በቀለም ወይም በጽላት ላይ ሳይሆን፣ በሰዎች ልብ ላይ ነው። በቀለም የተጻፈ ይወደባል፤ በድንጋይም ላይ የተቀረጸ

ይፈረካካሳል። በመንፈስ ቅዱስ በሰዎች ልብ ላይ የተጻፈው ግን ለዘላለም ይኖራል።

እግዚአብሔር ለአይሁድ ሕዝቦች የሰጣቸው የብሉይ ኪዳን ሕግ የተጻፈው በድንጋይ ጽላት ላይ ነበር (ዘጸ. 24፡12፤ 31፡18)። ክርስቶስ ከመጣ በኋላ ግን አዲስ ሕግ ወይም «አዲስ ኪዳን» (ቁ. 6) በመንፈስ ቅዱስ «በሰዎች ልብ ጽላት» ላይ ተጻፈ (ኤር. 31፡31-33፤ ዕብ. 8፡7-10 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

እኛ እያንዳንዳችን «የክርስቶስ መልእክት» ነን። ታዲያ ሰዎች ይህን መልእክት ያነቡታል? የሚያነቡትስ ምንድን ነው?

4-5 ጳውሎስ የሚታመነው ሰዎች በሚጽፉለት «የምስጋና ደብዳቤ» አይደለም፤ ጳውሎስ የሚታመነው «በክርስቶስ አማካይነት በእግዚአብሔር» ነው። የተሰጠውንም ኅላፊነት የሚያከናውነው ከራሱ ወይም ከሰዎች በሚያገኘው ብቃት ሳይሆን፣ ከእግዚአብሔር በሚያገኘው ብቃት ነው (1ቆሮ. 15፡10፤ 2ቆሮ. 4፡7 ይመለከታል)።

6 በዚህ ቁጥር ላይ ጳውሎስ ብሉይ ኪዳንን ወይም የብሉይ ኪዳንን ሕግ በመንፈስ ቅዱስ ከተጻፈው አዲስ ኪዳን ጋር ያወዳድራል።

ብሉይና አዲስ ኪዳን እግዚአብሔር ከሰዎች ጋር የገባው ውል ወይም ቃል ኪዳን ናቸው። እነዚህ ኪዳኖች የጸኑትም በእግዚአብሔር ነው።

በብሉይ ኪዳን እግዚአብሔር ለአይሁድ ሕዝቦች እንዲህ ብሎ ነበር፤ «ሕጌን ብትታዘዙ ለእኔ የተለየ ሕዝብ ትሆናላችሁ እባርካችሁማለሁ»። ይህ እንግዲህ የብሉይ ኪዳን ሥርዓት ነበር።

ይሁን እንጂ፣ የብሉይ ኪዳን ዓላማ ሊፈጸም አልቻለም። አንድ ቃል ኪዳን ሊፈጸም የሚችለው ቃል ኪዳን ተጋቢዎቹ የገቡትን ቃል መጠበቅ ሲችሉ ነው። የአይሁድ ሕዝቦች ግን የገቡትን ቃል መፈጸም አልቻሉም። ይልቁንም የእግዚአብሔርን ሕግ በተደጋጋሚ ተላለፉ። ስለዚህም ከኃጢአታቸው ለመንጸት ሲሉ ያለማድረግ መሥዋዕት ማቅረብ ነበረባቸው።

ክርስቶስ ሰውነቱን መሥዋዕት አድርጎ ባቀረበበት በአዲስ ኪዳን ግን፣ ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ከኃጢአታችን ነጽተናል (ዕብ. 9፡15፤ 10፡3-4፤ 10-18 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። በክርስቶስ ባለን እምነት ጻድቃን ሆነናል (ሮሜ 3፡22-24)። ከእንግዲህ በኋላ የቀደመው (የድሮው) ኪዳን ማለትም ብሉይ ኪዳን ወይም የአይሁድ ሕግ አይኮንንንም (ሮሜ 8፡1 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

ክርስቶስ ከመምጣቱ በፊት ሰዎች ሕግን ሙሉ በሙሉ መጠበቅ ስለማይችሉ በሕግ ኩነኔ ስር ነበሩ። «ፊደል» ማለትም የብሉይ ኪዳን ሕግ ሰዎችን «ይገድላል»። ምክንያቱም ሕግ ሰዎችን ኮንኖ ሞትን ያመጣባቸዋል (ሮሜ 8፡2 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። አሁን ግን ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት «ሕይወት» ይኸውም ዘላለማዊ ሕይወትን ተቀብለዋል (ሮሜ 6፡23)። ከዚህ ዘላለማዊ ሕይወት በተጨማሪ የእግዚአብሔርን ሕግ መታዘዝ እንዲችሉ የመንፈስ ቅዱስን ኅይል ተቀብለዋል። ይህ ሊሆን የእግዚአብሔር ሕግ አልተለወጠም፣ የተለወጠው ሕጉ የተጻፈበት ቦታ ብቻ ነው። ይህም ማለት በድንጋይ ጽላት ላይ ከመጻፍ ይልቅ በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት በሰዎች ልብ ላይ ተጻፈ። በዚህም ምክንያት ጳውሎስ በዚህ ቦታ እንደሚናገረው እርሱና ሌሎች ሐዋርያት «ፊደልን (የቀደመውን ሕግ ወይም ቃል ኪዳን) ሳይሆን መንፈስ ቅዱስ (የአዲስ ኪዳን «ጸሐፊ») ያለበትን አዲስ ኪዳንን ያገለግላሉ»።

እንዲህ ሲባል ክርስቲያኖች የብሉይ ኪዳንን ሕግ መጠበቅ የለባቸውም ማለት ነው? ጨርሶ አይደለም። አሁንም ቢሆን «የምግባር» ሕጎችን ማለትም የፍቅርን ሕግ መታዘዝ አለብን። (ክርስቲያኖች የመንጸት ሥርዓትን መፈጸም አያስፈልጋቸውም፤ ምክንያቱም ክርስቶስ ሰውነቱን መሥዋዕት አድርጎ በማቅረቡ እነዚህ ሥርዓቶች ተሰርዘዋል)። እግዚአብሔርን እንዲሁም ኅረቤትህን ውደድ የሚሉትን ሁለት ታላላቅ ትዕዛዛት ስንፈጽም የብሉይ ኪዳንን የምግባር ሕጎች ፈጽሞን ማለት ነው (ማቴ. 5፡17-19፤ ማር. 12፡28-

31፤ ሮሜ 13፥8-10፤ ገላ. 5፥14 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

የአዲስ ኪዳን ክብር (3፥7-18)

7-8 «ሞትን ያመጣ አገልግሎት» የብሉይ ኪዳን ሕግ ነው፤ ይሁን እንጂ ሕጉ በራሱ ሞትን አያመጣም። ሞትን የሚያመጣው ኃጢአት ነው (ሮሜ 6፥23፤ 1ቆሮ. 15፥56 ይመለከታል)። ሆኖም ሕግ ኃጢአትን በሠሩ ሁሉ ላይ ሞትን ይበደናል (ሮሜ 7፥9-11)።

ማንም ሰው የቀደመውን ኪዳንና የኪዳኑን ሕግ ሊያራከስ አይገባውም። ሕጉ የእግዚአብሔር ሕግ እንደሆነ ማስታወስ አለብን። በቁ. 7 ላይ ጳውሎስ እንደሚያሳስበን ይህ ሕግ «የተገለጠው በክብር» ነው (ዘጸ. 34፥29-30)።

9 የቀደመው ኪዳን (ወይም ሕግ) «አገልግሎት» ሰዎችን ኮንኖኦል (ሮሜ 3፥20)። የኢየሱስ ክርስቶስ የአዲሱ ኪዳን «አገልግሎት» ግን «ጽድቅን አምጥቷል» (ሮሜ 3፥21-22፤ 5፥16-17፤ 1ቆሮ. 1፥30 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። እንግዲህ አዲሱ ኪዳን ከድሮው (ከቀደመው) ኪዳን እጅግ የበለጠ ክብር አለው ማለት ነው።

10 የቀደመው ኪዳን እንደ ጨረቃ ክብር ነው። ይሁን እንጂ ንጋት ላይ የፀሐይ ብርሃን (ኢየሱስ ክርስቶስ) ሲወጣ የጨረቃ ክብር ይከስማል።

11 አሁን የቀደመው ኪዳን አልፎአል (ዕብ. 8፥13)። በዚህ ኪዳን ቦታ ከቶ የማያልፍ አዲስ ኪዳን ተተክቷል። እንግዲህ ደኅንነታችን ዘላለማዊ ሆኗል።

12-13 እንግዲህ ጳውሎስ «እንዲህ ዐይነት ተስፋ» ይኸውም የዘላለም ደኅንነት ተስፋ ስላለው «በድፍረት» ይናገራል። የክርስቶስን ወንጌል በግልጽና በድፍረት ይሰብካል። ነገር ግን እንደ ሙሴ «በፊቱ ላይ መጋረጃ» አያደርግም (ዘጸ. 34፥33-35)።

14-16 በአይሁድ ምክራቦች ውስጥ «ብሉይ ኪዳንን» ማለትም የብሉይ ኪዳንን ሕግ¹⁰ በየላምንቱ ማንበብ የተለመደ ሥርዓት ነበር፤ ይህ ሥርዓት ዛሬም ድረስ ሲደረግ ይታያል። ጳውሎስ እንደሚለው ሙሴ ከሕግ መጻሕፍት (ማለትም የመጀመሪያዎቹ አምስት የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት¹¹) ለአይሁድ ሕዝቦች ሲያነብ «ልቦናቸው በመሸፈኛ ይሸፈናል» (ቁ. 15)። ይህ «መሸፈኛ» አለማመን ነበር፤ የአይሁድ ሕዝቦች ሙሴን አላመኑትም ነበር። አይሁዶች በክርስቶስ ያላመኑትም ለዚህ ነው (ዮሐ. 5፥46-47 ይመለከታል)። አይሁዶች ባለማመናቸው ምክንያት «ለቦናቸው ደንዘዘ» (ቁ. 14)፤ ልባቸውም ጨለመ (ሮሜ 1፥21፤ 11፥8 ይመለከታል)። የሰዎችን ልብ የሸፈነው (ያደንዘዘውና ያጨለመው) «መሸፈኛ» መወገድ የሚችለው በእምነት አማካይነት በክርስቶስ ብቻ ነው። በክርስቶስ አማካይነት የእግዚአብሔር ክብር ያለ አንዳች መሸፈን በሙልአት ተገልጧል (ማር. 9፥2-7፤ ዮሐ. 17፥5 ይመለከታል)። ክርስቶስን ስንክተል በእግዚአብሔር ብርሃንና ክብር እንመላለሳለን (ዮሐ. 8፥12 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

17 «ጌታ መንፈስ ነው»። በዚህ ቁጥር ላይ «ጌታ» የሚለው ቃል እግዚአብሔርን እና ክርስቶስን ሊያመለክት ይችላል። ምክንያቱም እግዚአብሔር፣ ክርስቶስ እና መንፈስ ቅዱስ አንድ አምላክ ናቸው። መንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔር

መንፈስ እንዲሁም የክርስቶስ መንፈስ ነው¹²። መንፈስ ቅዱስ ባለበት ደግሞ «ንፃነት አለ»። እንግዲህ የክርስቶስ መንፈስ በእኛ ውስጥ ካለ በእርግጥ ነፃ ነን (ዮሐ. 8፥36)።

ከቀደመው የአይሁድ ሕግ ነፃ ነን (ሮሜ 7፥6፤ 8፥2 ይመለከታል)። ከፍርሃት ነፃ ነን (ሮሜ 8፥15)። «ከጥፋት ባርነት» ነፃ ነን (ሮሜ 8፥21)። ጳውሎስ በሌላ ቦታ «ክርስቶስ ነፃ ያወጣን በንፃነት እንድንኖር ነው» ስለዚህ ጸንታችሁ ቁመታ እንደገናም በባርነት ቀንበር አትጠቃሙ» ይላል (ገላ. 5፥1)።

18 በብሉይ ኪዳን የእግዚአብሔርን ክብር እንዲያይ የተፈቀደለት ሙሴ ብቻ ነበር (ዘጸ. 34፥33-35)። እኛ በክርስቶስ የምናምን ግን «በልተሸፈነ ፊት» ማለትም መሸፈኛ በፊታችን ላይ ሳናደርግ የእግዚአብሔርን ክብር ማየት እንችላለን። ይህም ክብር በክርስቶስ ተገልጧል (ዮሐ. 1፥14፤ 17፥24፤ 2ቆሮ. 4፥6 ይመለከታል)።

ይህም ብቻ አይደለም፤ ጨረቃ የፀሐይን ክብር እንደምታንጸባርቅ ሁሉ፣ እኛም «የጌታን ክብር»¹³ እናንጸባርቃለን። በመሠረቱ የጨረቃ ክብር ከፀሐይ የተገኘ ክብር ነው፤ ምክንያቱም የጨረቃ ብርሃን ከፀሐይ ብርሃን የመጣ ነውና። ልክ እንዲሁ በክርስቶስ ያሉ አማኞች የሚያንጸባርቁት የራሳቸውን ክብር ሳይሆን የክርስቶስን ክብር ነው።

በሌላ በኩል ግን እኛ ከጨረቃ የተለየ ነገር ያለን ነን። የእኛ ክብር የተሻለ ክብር ነው፤ ምክንያቱም ይህ ክብር የተገኘው በእኛ ውስጥ ከሚኖረው የክርስቶስ መንፈስ ነው። ከዚህ በተጨማሪ የእኛ ክብር እየበዛ የሚሄድ ክብር ነው። ከመንፈስ ቅዱስ በምናገኘው እርዳታ አማካይነት «ክርስቶስ ፍጹምና ሙሉ ሰው እንደሆነው» እኛም ሙሉ ሰው እንሆናለን» (ኤፌ. 4፥13)። ክርስቶስ ወደዚህ ምድር ዳግም ተመልሶ ሲመጣና እርሱንም ፊት ለፊት ስናየው እርሱን እንመስላለን (ዮሐ. 3፥2)። እግዚአብሔር ለእኛ ያለው ታላቅና የመጨረሻ ዓላማ «የልጁን (የክርስቶስን) መልክ እንድንመስል» ነው (ሮሜ 8፥29 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

ምዕራፍ 4

የወንጌል ብርሃን (4፥1-6)

1 ጳውሎስና የወንጌል አገልግሎት አጋሮቹ የተቀበሉት ይህ አገልግሎት «የአዲስ ኪዳን» አገልግሎት ነው (2ቆሮ. 3፥6)። ጳውሎስ ይህንን ታላቅ አገልግሎት የተቀበለው «በእግዚአብሔር ምሕረት» ነው (1ጢሞ. 1፥12-14 ይመለከታል)። ስለዚህ «ተስፋ አይቆርጥም»።

2 ጳውሎስ በዚህ ቦታ ስለ አንድ እውነተኛ ሐዋርያ መግለጫ ይሰጣል። ጳውሎስ «በተንኮል የሚሠሩ» እና «የእግዚአብሔርንም ቃል ከውሸት እንደ የሚቀይሙ» የአሳፋሪ ሐሰተኛ ሐዋርያትን መንገድ አልተከተለም (2ቆሮ. 11፥13-15፤ 1ተሰ. 2፥3-5 ይመለከታል)።

ወተት የሚሸጡ ሰዎች ወተቱን ከውሃ ጋር እያቀላቀሉ እንደሚሸጡ ሁሉ እነዚህም ሐሰተኛ ሐዋርያት፣ ሐሰተኛ ትምህርትን ከእግዚአብሔር ቃል ጋር ያቀላቅላሉ።

ጳውሎስ «ይልቅሱ... ራሳችንን በሰው ሁሉ ኅሊና ግልጥ እያደረግን... እንኖራለን» በማለት ጽፎአል። ጳውሎስ ሲናገር ያደመጡ ሰዎች ሁሉ የተናገረው ቃል እውነተኛና እርግጠኛ እንደሆነ ልባቸውና ኅሊናቸው ሊገነዘብ ይገባል። ራሱ እግዚአብሔር የጳውሎስ ቃል እውነተኛ እንደሆነ ያውቃል፤ ምክንያቱም ጳውሎስ ሁሉን ነገር በግልጥ

10 የመጀመሪያዎቹ አምስት የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት አብዛኛውን ጊዜ «ሕግ» ወይም «የሙሴ ሕግ» ተብለው ይጠራሉ። ጳውሎስ አብዛኛውን ጊዜ «ሕግ» እና «ኪዳን» የሚሉትን ቃላት እያለዋወጠ ተጠቅሞባቸዋል። በእነዚህ አምስት የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት ውስጥ የአይሁድ ሕግ እና በአይሁዶችና በእግዚአብሔር መካከል ያለው ቃል ኪዳኖ ግንኙነት ምን እንደሚመስል በዝርዝር ተቃምጧል። ለተጨማሪ ማብራሪያ መጻዕፍ ቃላት በሚለው ስር «ሕግ» የሚለውን ይመለከታል።

11 የመጀመሪያዎቹ አምስት የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት የተጻፉት በሙሴ ነው።

12 ለተጨማሪ ማብራሪያ የአጠቃላይ መግለጫው ከፍል ውስጥ «ኢየሱስ ክርስቶስ» እንዲሁም «መንፈስ ቅዱስ» የሚለውን ይመለከታል።

13 አስፈላጊ አይደለም (ተርጓሚው)

የተናገረው «በእግዚአብሔር ፊት» ነው (ዮሐ. 3፡20-21 ይመለከታል)።

3 የጳውሎስን ወንጌል እውነተኛነት ማየት የማይችሉት ልባቸውና ጎሊናቸው ባለማመን «መሸፈኛ» የተሸፈነ ብቻ ናቸው (2ቆሮ. 3፡14-15)። ይህ መሸፈኛ ወንጌልን አይሸፍንም፤ የሚሸፍነው የማያምኑ ሰዎችን ጎሊና ነው። መንፈሳዊ ዓይናቸው ለእውነት ታውሯል። ለእነዚህ ሰዎች፡ ወንጌልን መስበክ ማለት ለአንድ ዓይነት ስውር መስታወት መስጠት ማለት ነው።

4 «የዚህ ዓለም አምላክ» የተባለው ሰይጣን ነው (ዮሐ. 12፡31 ይመለከታል)። እርሱም «የማያምኑ ሰዎችን ልቦና አሳወረ» (ዮሐ. 8፡42-47፤ 1ዮሐ. 4፡6 ይመለከታል)። የማያምኑ ሰዎች የታወሩ በመሆናቸው «የክርስቶስን የክብርን ወንጌል ብርሃን» ማየት አይችሉም። የጳውሎስ ተልዕኮ የታወሩ ሰዎች እንዲያዩና ከጨለማ አስደናቂ ወደ ሆነው የእግዚአብሔር ብርሃን እንዲመለሱ ማድረግ ነው (ዮሐ. 26፡17-18፤ 1ኢጥ. 2፡9 ይመለከታል)።

ክርስቶስ «የእግዚአብሔር ምሳሌ» ነው። በክርስቶስ አማካይነት በዐይን የማይታየው እግዚአብሔር በዐይን ታየ (ዮሐ. 14፡9፤ ቆላ. 1፡15፤ ዕብ. 1፡3 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። ባለማመን ያልታወሩ ሰዎች ብቻ ናቸው ክርስቶስ ማን እንደሆነ ማወቅ የሚችሉት።

5 ጳውሎስ «ራሳችንን አንሰብክም» በማለት ይጽፋል። እንዲሁም ሲል እርሱና የወንጌል አገልግሎት አጋሮቹ ራሳቸውን ከፍ ከፍ አላደረጉም፤ ከሰዎችም ከብርን አልፈለጉም (1ተሰ. 2፡6)። ይልቁንም «እውነትን በይፋ እያሳዩ» (ቁ. 2) ከኢየሱስ ወንጌል ሌላ ምንም ነገር አልሰበኩም (1ቆሮ. 2፡1-5 ይመለከታል)።

ጳውሎስ ምንም እንኳ ሐዋርያ ቢሆንም የቆሮንቶስ አማኞች አለቃ አይደሉም፤ ይልቁንም የእነርሱ አገልጋይ ነው (1ቆሮ. 4፡1 ይመለከታል)። በአንድ በኩል ጳውሎስ የክርስቶስ ብቻ እንጂ የማንም አገልጋይ አይደለም (1ቆሮ. 7፡23)። በሌላ በኩል ግን ስለ ክርስቶስ ሲል (1ቆሮ. 9፡19) ራሱን የሁሉ አገልጋይ አደረገ። ይህን በማድረጉም የክርስቶስን ምሳሌ ተክተለ፤ ክርስቶስ «ከእግዚአብሔር ጋር እኩል» ሆኖ ሳለ «ያለውን ክብር በገዛ ፈቃዱ ትቶ አገልጋይ መሆን መረጠ፤ . .

እንደ ሰው ሆኖም በትሕትና ራሱን ዝቅ አደረገ» (ፊል 2፡5-8 ይመለከታል)።

6 በመጀመሪያ እግዚአብሔር «ብርሃን ይሁን» አለ (ዘፍ. 1፡3)። ዛሬም እግዚአብሔር ለሰዎች ሁሉ «ብርሃን ይሁን» ይላል። «እግዚአብሔር ብርሃን ነው፤ ጨለማም በእርሱ ዘንድ ከቶ የለም» (1ዮሐ. 1፡5)።

እግዚአብሔር «ብርሃኑን በልባችን አብርቶአል»። በክርስቶስ ባመንን ጊዜ የእግዚአብሔር ብርሃን በልባችን ውስጥ መብራት ጀመር። እግዚአብሔር በክርስቶስ ፊት «ክብሩን ለመግለጥ በልባችን ውስጥ ብርሃኑን ያበራል» (ዮሐ. 1፡14 ይመለከታል)። ኢየሱስ፡ «እኔ የዓለም ብርሃን ነኝ፤ እኔን የሚከተል ሁሉ የሕይወት ብርሃን ያገኛል፤ በጨለማም አይመላለስም» (ዮሐ. 8፡12) ሲል ተናገረ። ጳውሎስ ራሱ አንድ ጊዜ በደማስቆ መንገድ ላይ ሲጓዝ የክርስቶስን ብርሃን አይቷል። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ሕይወቱ ተለወጠ (ዮሐ. 9፡3-5፤ 26፡13-15)።

የሐዋርያቱ ድካምና የእግዚአብሔር ኀይል (4፡7-18)

7 እኛ ሰዎች እንደ «ሸክላ ዕቃ» ነን (ኢሳ. 64፡8)። ሰዎች ስንባል የማንጠቅም፤ ደካማና ተሰባሪ ዕቃ ነን። ይሁን እንጂ፤ በዚህ ተሰባሪ «የሸክላ ዕቃ» ውስጥ ይህን «ክቡር» ማለትም «የክርስቶስን የክብር ወንጌል ብርሃን» (ቁ. 4) ይዘናል። ጳውሎስ ይህን «ክቡር» ነገር «የእግዚአብሔር የክብሩ እውቀት ብርሃን» በማለት ጠርቶታል (ቁ. 6)። ባጭሩ በዚህ ተሰባሪ የሸክላ ዕቃ ውስጥ ያለው «ክቡር» ነገር የክርስቶስ ወንጌል ነው። ይህ ወንጌል «ሰዎችን ሁሉ ማዳን

የሚችል የእግዚአብሔር ኀይል ነው» (ሮሜ. 1፡16)። ይህ ታላቅ ኀይል በደካማ የሸክላ ዕቃ ውስጥ ተቀመጠ። ይሁንና እግዚአብሔር እንደ እኛ ባሉ ደካማ የሸክላ ዕቃዎች መጠቀም ይወዳል፤ ምክንያቱም ሰዎች ደካማ በሆነው ሰውነታችን ውስጥ የሚያዩት መንፈሳዊ ኀይል ከእኛ የተገኘ ሳይሆን ከእግዚአብሔር የተገኘ መሆኑን ይረዳሉ (2ቆሮ. 12፡9 ይመለከታል)።

8-9 ጳውሎስ የደረሰበትን ልዩ ልዩ መከራ በእነዚህ ቁጥሮች ላይ አንድ በአንድ ይዘረዝራል። በርካታ ክርስቲያኖች ቁጥሉስ በዚህ ቦታ የጠቀሳቸው መጥፎ ገጠመኞች ደርሰውባቸዋል። ከየአቅጣጫው መከራ ደርሰዋል፤ ግራ ተጋብተዋል (ቁ. 8)፤ እንዲሁም ጠላቶች አሳደዋቸዋል፤ ተመትተው ወድቀዋል (ቁ. 9)። የደረሰባቸውን ችግር ለመፍታትም ሆነ ከችግራቸው ለመውጣት ከማይችሉበት ደረጃ ላይ ደርሰው ነበር። ነገር ግን እግዚአብሔር ዘወትር ከጎናቸው ነበር። ሰዎች የሚሰጡት መፍትሄ ሲያበቃ፤ እግዚአብሔር የሚሰጠው መፍትሄ ይጀምራል (ዘጸ. 31፡6)።

የጳውሎስ ሕይወት በዚህ ቦታ በዘረዘራቸው መከራ የተሞላ ነበር (ዮሐ. 4፡19፤ 2ቆሮ. 11፡23-28 ይመለከታል)። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር ዘወትር «በክርስቶስ ድል አድራጊ አድርጎ ይመራው» ነበር (2ቆሮ. 2፡14)። ክርስቲያኖች ሞትን እንኳ ድል መንሣት ይችላሉ። ስንሞት ሰውነታችን ያበቃለታል፤ ነገር ግን እኛነታችን ከቶ አይጠፋም። ይልቁንም በሞት አማካይነት ሰማያዊ ርስታችንን ይኸውም ዘላለማዊ ሕይወትንና «የጽድቅን አክሊል» እንቀበላለን (2ጢሞ. 4፡6-8 ይመለከታል)። ከእግዚአብሔር ፍቅር ሊለየን የሚችል አንዳች ነገር የለም (ሮሜ 8፡35-39)። ሰውነትን ብቻ መግደል የሚችሉ ሰዎችን መፍራት አይገባንም፤ መፍራት የሚገባን ሰውነትን ነፍሱን ማጥፋት የሚችለውን እግዚአብሔርን ነው (ማቴ. 10፡28)።

10-11 ጳውሎስ ሲጽፍ፡ «ዘወትር የኢየሱስን ሞት በሰውነታችን ተሸክመን እንዘራለን» ይላል። ጳውሎስና የወንጌል አገልግሎት አጋሮቹ «ዘወትር ስለ ኢየሱስ በሞት አደጋ ላይ ይገኛሉ» (ቁ. 11)። ጳውሎስ እንዲህ ሲል ምን ማለቱ ነው?

እኔና የወንጌል አገልግሎት አጋሮቹ በየዕለቱ ለሞት አደጋ ተጋልጠን እንኖራለን ማለቱ ነው (1ቆሮ. 15፡30-31)። ጳውሎስ ሊሠዋ እንደተዘጋጀ በግ በየቀኑ ስለ ክርስቶስ ሲል በሞት አደጋ ላይ እንዳለ ሰው ራሱን ቆጥሯል (ሮሜ 8፡36)። ጳውሎስ «ለዓለም ተሰቅሏል» (ገላ. 6፡14) ማለት ይቻላል። ኢየሱስ እንደ ተናገረው፡ ጳውሎስ መስቀሉን በየቀኑ ተሸክሟል (ሉቃ. 9፡23)። ጳውሎስ የኢየሱስ አገልጋይ በመሆኑ ጌታው የተቀበለውን መከራ እርሱም ተቀብሏል (ዮሐ. 15፡20)። ጳውሎስ «የመከራው (የኢየሱስ) ተካፋይ ለመሆን» ይመኛል (ፊል. 3፡10-11)።

ለክርስቶስ ለመሞት በተዘጋጀን ልክ፤ በዚያው መጠን ለክርስቶስ እንኖራለን (ዮሐ. 12፡24-25 ይመለከታል)። ከክርስቶስ ጋር የሞተ ከክርስቶስ ጋር ይኖራል (ሮሜ 6፡4-5፤ ፊል. 3፡20-21፤ 2ጢሞ. 2፡11-12 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። ስለዚህ በዚህ ቦታ እንደተጠቀሰው የተለያየ መከራ ቢደርስብንም የደረሰብንን መከራ ሁሉ በትዕግሥት መሸከም ብቻ ሳይሆን በደረሰብን መከራ ሁሉ ደስ ይለናል፤ ምክንያቱም «በመንግሥተ ሰማይ የምናገኘው ዋጋ ትልቅ ነው» (ማቴ. 5፡11-12)።

እዚህ ላይ ግን አንድ ነገር ማስታወስ አለብን። ይኸውም መከራን ስንቀበል፤ መከራን የተቀበልነው ስለ ኢየሱስ መሆኑ አለበት። መከራን የተቀበልነው ስለ ኢየሱስ ካልሆነ ደስ የምንሰኝበት ምንም ነገር የለም።¹⁴ በየትኛውም ሁኔታ ውስጥና በማንኛውም ጊዜ ስለ ኢየሱስ መኖርና

¹⁴ በሠራው ጋጢአት ወይም ባለማወቅ በፈጽሞው በደል ምክንያት መከራ ቢደርስብን የደረሰብን መከራ ከእግዚአብሔር ዘንድ የመጣብን ቅጣት ሊሆን ይችላል። ጋጢአታችን ብንናከዝና ከእግዚአብሔር ዘንድ የመጣብን ቅጣት የምንቀበል ከሆነ፤ እንዲህ ያለው መከራም ሲሆን እንኳ፤ ታላቅ መንፈሳዊ በረከትን ያስገኛልናል (ዕብ. 12፡11 ይመለከታል)።

እርሱንም መታዘዝ አለብን። ይህን የምናደርግ ከሆነ ምንም ዓይነት መከራ ቢደርስብን በደረሰብን መከራ ደስ እንሰሻለን። መንፈሳዊ በረከትም እንቀበላለን።

12 ጳውሎስ ለቆሮንቶስ አማኞች፡ «በለዚህ እኛ በሞት አደጋ ላይ ስንገኝ፤ እናንተ በሕይወት ትኖራችሁ» በማለት ይጽፍላቸዋል። ለቆሮንቶስ ሰዎች «የሕይወት» ወንጌል የደረሳቸው ጳውሎስ መከራን በመቀበሉና በየዕለቱም ለዓለም «በመሞቱ» ነው። ኢየሱስ እንዳደረገው ሁሉ ጳውሎስም የቆሮንቶስ ሰዎች ዘላለማዊ ሕይወትን ያገኙ ዘንድ ሰውነቱን ለእነርሱ መሥዋዕት አድርጎ ሰጠ።

13 በዚህ ቦታ ጳውሎስ ከመዝ. 116፡10 ላይ ይጠቅሳል። መዝ. 116 እግዚአብሔር ሕዝቡን ከሞት በመታደግ ለእርሱ የቀረበ የምስጋና መዝሙር ነው። ጳውሎስ በሞት አፋፍ ላይ እያለ እንኳን በእግዚአብሔር ላይ ያለው እምነት ጽኑ ነበር። በእግዚአብሔር ላይ ካለው «የእምነት መንፈስ» የተነሣ በማንኛውም ዓይነት ሁኔታ ውስጥ ቢሆን ዘወትር በድፍረት ይናገር ነበር።

14 ጳውሎስ እንዲህ ባለ ድፍረት መናገር የቻለው ከምን የተነሣ ነው? ምክንያቱም፤ «ጌታ ኢየሱስን ከሞት ያስነሣ አምላክ እኛንም ከኢየሱስ ጋር እንደሚያስነሣን» ስለሚያውቅ ነው (ሮሜ 6፡5፤ 8፡11፤ ኤፌ. 2፡6፤ ቆላ. 3፡3-4 ይመለከታል)።

15 «ይህ ሁሉ» ማለትም ጳውሎስ የደረሰበት መከራ ሁሉ፤ ለቆሮንቶስ ሰዎች ጥቅም ነው። ጳውሎስ የእግዚአብሔር «ጸጋ»¹⁵ አገልጋይ ቢሆን፤ ይህም ጸጋ (በክርስቶስ የሚገኝ ደኅንነት) «ተትረፍርፎ ለብዙ ሰዎች ደርሷል»። በመሆኑም አያሌ ሰዎች ለእግዚአብሔር ምስጋናን ይሰጣሉ። እንግዲህ የእግዚአብሔር ጸጋ «ለእግዚአብሔር ክብር የሚሆነውን ምስጋና» ያበዛል።

16 ምንም እንኳን የጳውሎስ «ውጫዊው ሰውነት» ቢያረጅና ቢደክምም «ውስጣዊው ሰውነት» ግን በውስጡ በሚኖረው መንፈስ ቅዱስ በየቀኑ «ይታደሳል»።

17 በዚህ ዓለም የሚደርስብን መከራና ችግር፤ በመንግሥተ ሰማይ ከተዘጋጀልን ርስት ጋር ሲወዳደር «ቀላልና ጊዜያዊ» ነው (ሮሜ 8፡18፤ 1ቆሮ. 2፡9 ይመለከታል)። ጳውሎስ በዚህ ቦታ፤ የሚደርስብን መከራ «ዘላለማዊ ክብር» (ደኅንነት) ያስገኛልናል እያለ አይደለም። ደኅንነትን ማግኘት የሚቻለው በምንቀበለው መከራ ላይሆን፤ በእምነት አማካይነት በጸጋ ነው። የሌላ ሃይማኖት ተከታይ የሆኑ ሰዎች ልዩ ልዩ መከራን በመቀበል ደኅንነትን ማግኘት ይቻላል ይላሉ። ይህ የጳውሎስ ትምህርት አይደለም።

እርግጥ ነው ስለ ክርስቶስ ስንል መከራን ከተቀበልን «ሽልማትን» እንቀበላለን (ማቴ. 5፡12፤ 16፡27፤ 1ቆሮ. 3፡13-14 ይመለከታል)። ነገር ግን ደኅንነት የሚገኘው በእምነት አማካይነት በጸጋ ብቻ ነው (ኤፌ. 2፡8-9 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

መከራና ችግር በደረሰብን ጊዜ አንደነቅ። ክርስቶስን በሚከተሉ ሁሉ ላይ መከራና ስደት ይደርስባቸዋል (2ጢሞ. 3፡12፤ 1ጴጥ. 4፡12-13)። «ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ለመግባት ብዙ መከራ መቀበል አለብን» (ዮሐዋ. 14፡22)።

18 የሚታየውን ብቻ የምንመለከት ከሆነ፤ ፈጥነት ተስፋ እንቆርጣለን። እስቲ የጳውሎስን ውጫዊ ሕይወት እንመልከት። በዓለም ዐይን ሲታይ ጳውሎስ ፍሬ አልባ ሰው ነው። ቀድሞ የታወቀና አንቱ የተባለ አይሁዳዊ ነበር፤ ነገር ግን ያን ሁሉ ሥልጣንና ክብር ተወ። ከዚያም ልዩ ልዩ መከራና ችግር እየተቀበለ ኖረ። ወዳጆቹ ሁሉ ተውት (2ጢሞ. 4፡16)። ቤትና ንብረት አልነበረውም። የመጨረሻዎቹን የዕድሜ ዘመኑን በወህኒ ቤት አሳለፈ፤ በመጨረሻም በክርስቶስ ባለው እምነት የተነሣ ተገደለ። የጳውሎስ ውጫዊ ሕይወት ይህን ይመስል ነበር።

እንዲህ ያሉ ውጫዊ ሁኔታዎችን ግን አንመልከት። ይልቁንም ኢየሱስን እንመልከት (ዕብ. 12፡2-3)። አሁን «የክርስቶስ መከራ ተካፋዮች» ብንሆን፤ አንድ ቀን «የክብሩ ተካፋዮች» እንሆናለን (ሮሜ 8፡17)። ስለዚህ ጳውሎስ «ሽልማቱን ለማግኘት በፊቱ ወዳለው ግብ እርግጠሁ፤ ይህም ሽልማት እግዚአብሔር በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት ወደ ላይ ጠርቶ የሚሰጠኝ ሕይወት ነው» እንዳለው የእኛም ግብ እንዲሁ ይሁን (ፊል. 3፡14)።

ምዕራፍ 5

ሰማያዊ መኖሪያችን (5፡1-10)

1 በዚህ ቦታ ጳውሎስ ሰውነታችንን «ምድራዊ ድንኳን» በማለት ይጠራዋል። ጳውሎስ በ2ኛ ቆሮ. 4፡16 ላይ «ሰውነታችን ቢጠፋ» በማለት የተናገረው ስለዚህ «ምድራዊ ድንኳን» ነው። ምድራዊ ሰውነታችን አንድ ቀን በሞት «ይጠፋል»። ምድራዊ ሰውነታችን ሲሞት መንፈሳችን ሰውነታችን ይለያል። ከዚህ በኋላ ሰውነታችን መት ይሆናል። ይሁንና ምድራዊ ሰውነታችን ቢጠፋ እንኳ፤ «በእግዚአብሔር የታነጸ ዘላለማዊ መኖሪያ» ማለትም አዲስ መንፈሳዊ ሰውነት እንደምንቀበል እናውቃለን። ይህ አጂስ ሰውነት፤ ደኅንነትንና (ሮሜ 8፡23) ትንሣኤን ያገኘ ሰውነት ነው (1ቆሮ. 15፡42-44፤ 49)።

ጳውሎስ ምድራዊ ሰውነታችንን «ድንኳን» ብሎ እንደሚጠራው ልብ እንበል። ድንኳን ቋሚ መኖሪያ አይደለም፤ ጊዜያዊ መኖሪያ እንጂ። በዚህ ዓለም ስንኖር «እንግዶችና መጻተኞች» ነን (1ጴጥ. 2፡11)። እግዚአብሔር በሰማይ ባዘጋጀልን ዘላለማዊ ቤት የምንኖርበትን ቀን በናፍቆት እንጠባበቃለን (ዕብ. 11፡8-10 ይመለከታል)።

2 በሰማይ ወዳለው መኖሪያችን እስከንሄድ ድረስ ግን በዚህ ምድር «እንቃትታለን»፤ ማለትም በልዩ ልዩ መከራና ስቃይ ውስጥ እናልፋለን። «በሰማይ ወዳለው መኖሪያችን ለመግባት» ማለትም የተዋጀውንና የትንሣኤም አካል የለበሰውን አዲሱን ሰውነት ለመቀበል ያቺ ቀን ከመቼው ደርሳ በማለት እንጨነቃለን (ሮሜ 8፡23 ይመለከታል)።

3 ጳውሎስ «ራቂቱን» እንዳይገኝ «በሰማይ ወዳለው መኖሪያ ለመግባት» እጅግ ቸኩሷል (ቁ. 2)። ምክንያቱም ስንሞት ክርስቶስ ዳግም ተመልሶ እስኪመጣ ድረስ «ራቂታችንን» እንሆናለን፤ የትንሣኤ አካል የምንለብሰው ወይም «በሰማይ ወዳለው መኖሪያችን የምንገባው» ክርስቶስ ተመልሶ ሲመጣ ብቻ ነው (1ቆሮ. 15፡22-23 ይመለከታል)። እንግዲህ ጳውሎስ ከልብ እየተመኘ ያለው ከመሞቱ በፊት ክርስቶስ ተመልሶ እንዲመጣ ነው።

4 «... ከዚህ ምድራዊ ሥጋችን ለመለየት» ማለትም ለመሞት አንፈልግም። ምድራዊ «ድንኳናችን» (ሰውነታችን) ቀስ በቀስ እንደሚፈርስና እንደሚጠፋ እንመለከታለን፤ ስለዚህም የሚፈርሰውና የሚሞተው ሰውነታችን «ክብደን እንቃትታለን»። ጳውሎስ በነበረበት ዘመን በርካታ ክርስቲያኖች ከመሞታችን በፊት ክርስቶስ ዳግም ተመልሶ ይመጣል የሚል እምነት ነበራቸው። በመሆኑም ክርስቶስ ዳግም ተመልሶ በመጣ ጊዜ «ራቂታቸውን» እንዳይሆኑ፤ አዲሱን የትንሣኤ አካል ወይም ዘላለማዊ ሰውነት ይቀበላሉ ማለት ነው (1ቆሮ. 15፡51-52፤ 1ተሰ. 4፡16-17 ይመለከታል)። በዚህ መንገድ «ሟች የሆነው» ምድራዊ ሰውነት «በሕይወት ይዋጣል» ማለትም ትንሣኤ ያገኘና ዘላለማዊ ይሆናል (1ቆሮ. 15፡54 ይመለከታል)።

5 እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር በመንግሥተ ሰማይ ለዘላለም ይሆኑ ዘንድ፤ በእርሱ ለሚያምኑ ሁሉ አዲስ የትንሣኤ አካል ይሰጣቸዋል። ይሁንና ገና በዚህ ምድር እያለን እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስን ሰጥቶናል፤ እርሱም «በኋላ ለሚሰጠን ነገር ሁሉ መያዣ» ነው። በመንግሥተ ሰማይ «በኋላ የሚሰጠን» ነገር አዲስ የትንሣኤ አካልና ዘላለማዊ ሕይወት ነው (2ቆሮ. 1፡22፤ ኤፌ. 1፡13-14 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

15 በ2ቆሮ. 3፡6 ላይ ጳውሎስ ራሱን «የአዲስ ኪዳን አገልጋይ» በማለት ጠርቷል። ይህ አዲስ ኪዳን የጸጋ ኪዳን ነው። በመሆኑም የአዲስ ኪዳን አገልጋይ መሆን ማለትና የጸጋ ኪዳን አገልጋይ መሆን ማለት አንድ ነው።

እርግጥ አዲሱን ዘላለማዊ ሕይወት መኖር አስቀድመን በዚሁ ምድር ጀምረናል። እውሎስ እንደሚለው በዚህ ምድር እያለን እንኳ «ውስጣዊው ሰውነታችን በየቀኑ ይታደሳል» (2ቆሮ. 4፡16)። በዚሁ ምድር እያለን መንፈስ ቅዱስ በእኛ ውስጥ በመሥራት «ለሟች ሥጋችን ሕይወትን ይሰጠዋል (ሮሜ 8፡11)። እንግዲህ «መልካም ሥራ በእኛ ሕይወት ውስጥ የጀመረ አምላክ፣ ኢየሱስ ክርስቶስ ለፍርድ በሚመለስበት ቀን ወደ ፍጻሜ እንደሚያደርሰው» እርግጠኞች ልንሆን ይገባል (ፊል. 1፡6)።

እግዚአብሔር የፈጠረን በመንግሥተ ሰማይ ዘላለማዊ ርስትን እንድንቀበልና ከእርሱም ጋር አብረን እንድንኖር ነው። «ለዚህ ዓላማ» እንደተፈጠርንና ይህም እውነት እንደሆነ መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን ይመሠክርናል (ሮሜ 8፡16-17 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

6-8 ስለዚህም ዘወትር ያለ ፍርሃት በመተማመን እንኖራለን። በዚህ ዓለም በሕይወት እስካለን ድረስ «መኖሪያችን በሆነው በሥጋችን» ማለትም በምድራዊ ሰውነታችን እንኖራለን። ከሞትን በኋላ ግን ሰማያዊና ዘላለማዊ ሰውነታችንን እንቀበላለን። ያ አዲስ ሰውነት አሁን ካለን ምድራዊ ሰውነት እጅግ የተሻለ ነው፤ ምክንያቱም አሁን ያለን ምድራዊ ሰውነት «ከጌታ ርቆ» (ቁ. 6) ማለትም ከጌታ በአካል ተለይቶ ነው የሚኖረው። አዲሱ ሰማያዊ ሰውነታችን ግን «ከጌታ ጋር» (ቁ. 8) ማለትም ጌታ ባለበት ይኖራል።

«የምንኖረው በእምነት እንጂ በማየት አይደለም» (ቁ. 7)። ክርስቶስ አሁን ያለው በሰማይ ነው፤ እኛ ደግሞ በምድር ነን። አሁን የምንመላለሰው በእምነት ነው፤ ምክንያቱም ክርስቶስን በዓይናችን ማየት አንችልም። በመንግሥተ ሰማይ ግን ፊት ለፊት እናየዋለን።

በሕይወት ቢኖርም ወይም ቢሞት፣ በምድርም ቢሆን ወይም በምንግሥተ ሰማይ፣ እውሎስ የሚኖረው ለክርስቶስ ነው። እውሎስ ለፊልጶስቶስ ሰዎች ሲጽፍላቸው፣ «ከዚህ ሕይወት ተለይቼ ከክርስቶስ ጋር መሆን እፈልጋለሁ፤ ምክንያቱም ከክርስቶስ ጋር መሆን ከሁሉ የሚበልጥ ነገር ስለሆነ ነው» (ፊል. 1፡23) ይላል። ይሁን እንጂ እውሎስ ክርስቶስን በዚህ ምድር ለማገልገል ፈቃደኛ ነው (ፊል. 1፡21-24 ይመለከታል)።

9 ትልቁ «ዓላማችን» ክርስቶስን ማስደሰት ነው። በሕይወት ብንኖር ወይም ብንሞት፣ የለበስነውም ምድራዊ ሰውነታችን ቢሆን ወይም ሰማያዊ ሰውነት፣ «ከዚህ ከሥጋችን ጋር ብንሆንም ወይም ከእርሱ ብንለይም ዓላማችን ጌታን ማስደሰት ነው» (ሮሜ 14፡8 ይመለከታል)።

10 እንደ አዲስ ኪዳን ትምህርት መሠረት፣ በፍርድ ቀን እግዚአብሔርና ክርስቶስ በእንድነት ሁለት ዓይነት ፍርድ ይሰጣሉ። አንደኛው ዓይነት ፍርድ ክርስቶስን በማያምኑ ሰዎች ላይ የሚሰጠው ፍርድ ነው። «በእርሱ የሚያምን አይፈረድበትም፤ በእርሱ የማያምን ግን አንድ በሆነው በእግዚአብሔር ልጅ ሰላላመን አስቀድሞ ተፈርዶበታል» (ዮሐ. 3፡18)። አንድ ክርስቲያን ከእንዲህ ዓይነቱ ፍርድ ነፃ ነው፤ ምክንያቱም በማያምኑ ሰዎች ላይ ከሚሰጠው ፍርድ በክርስቶስ አግካይነት ነፃ ወጥቷል (ሮሜ 5፡11 8፡1 ይመለከታል)። የማያምኑ ሰዎች የሚቀበሉት ፍርድ የዘላለም ሞት ነው።

ሁለተኛው ዓይነት ፍርድ ክርስቶስን በሚያምኑ ሰዎች ላይ የሚሰጠው ፍርድ ነው። በዚህ ቁጥር ላይ እውሎስ የሚናገረው ስለ እንዲህ ዓይነቱ ፍርድ ነው። እኛ ክርስቲያናችን «በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት መቅረብ አለብን»። የሚፈረድብን በእኛ በራሳችን ላይ ሳይሆን በሥራችን ላይ ነው። እያንዳንዱ ክርስቲያን «በሥጋው ሳይረገው ከፉም ሆነ ደግ ነገር እንደሥራው ብድራቱን ይቀበላል»። ይህ በዚህ ምድር በኖርንበት ዘመን ላይርግነው ሥራ የምንቀበለው ፍርድ ነው። ፍርዱ ቅጣት ሳይሆን ላይርግነው ሥራ የሚገባን ዋጋ ነው (ሮሜ 14፡10-12 1ቆሮ. 3፡8 13-15 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

ላይርግነው ሥራ የምንቀበለው ዋጋ ምን እንደሆነ የምናውቀው ነገር የለም። እውሎስ በ1ኛ ቆሮ. 4፡5 ላይ

የሚናገረው ይህን ብቻ ነው። «በዚያን ጊዜ እያንዳንዱ ከእግዚአብሔር ተገቢውን ምስጋና ያገኛል» (ሉቃ. 19፡15-19 ይመለከታል)።

አንድ ክርስቲያን ደኅንነትን አግኝቼአለሁ ብሎ በዚያ ብቻ ተወስኖ መቀመጥ የለበትም። ይልቁንም እግዚአብሔርም በእምነት ሰላቆመውና ታላቅ ፍቅሩንና ምሕረቱን ስላሳየው፣ በሙሉ ልብ እያከበረው ለማገልገል መነሣት አለበት። ኢየሱስ ሲናገር፣ «ብዙ ፍሬ ስታፈሩ አባቴ ይከብራል» (ዮሐ. 15፡8) አለ። ደግሞም «እኔ መረጥኋችሁ እንጂ እናንተ አልመረጣችሁኝም፤ ሄዳችሁ ብዙ ፍሬ እንድታፈሩ፣ ፍሬአችሁም ነዋሪ እንዲሆን ሾምኋችሁ» በማለት ተናግሯል (ዮሐ. 15፡16)።

የዕርቅ አገልግሎት (5፡11-21)

11-12 «እግዚአብሔርን እንፈራለን» (ቁ. 11)፤ ምክንያቱም አንድ ቀን «በፍርድ ወንበር» ፊት እንደምንቀርብ እናውቃለን (ቁ. 10)።

በቆሮንቶስ ያሉ አንዳንድ የቤተክርስቲያን አባላት እውሎስን ይቃወሙት ነበር። በቁ. 12 ላይ እውሎስ ስለ እነዚህ ሰዎች ሲናገር «በውጭ በሚታየው ላይ ይመካሉ» ማለትም አላባቸው የተሰቀለው በውጭ በሚታየው ነገር ላይ ነው ይላል። «በልብ ባለው ነገር» ላይ ሳይሆን ውጫዊ በሆነ ነገር ላይ ይፈኩታሉ።

እውሎስ ለቆሮንቶስ አማኞች ሲጽፍ፣ «... በእኛ እንድትመኩ ለእናንተ ምክንያት እንሆናለን» ይላል (ቁ. 12)። እውሎስ በዚህ ቦታ ስለ ራሱ «ማንነት» እየተናገረ አይደለም፤ እውሎስ እየተናገረ ያለው ሕይወቱ ሁሉ ንጹሕ መሆኑንና የእርሱን ምሳሌ ቢከተሉ እርሱን የሚቃወሙትን ማሳፈር የሚችሉ መሆናቸውን ነው። የቆሮንቶስ አማኞች በእውሎስ ሊመኩ ይገባል፤ ምክንያቱም እርሱ እውነተኛ ሐዋርያ ነው።

እውሎስ በዚህ ቦታ ለሚቃወሙት ሰዎች መልስ ለመስጠት እንደተዘጋጀ ልብ ልገልግል ይገባል። እውሎስ ስለ ራሱ «ማንነት» የሚናገረው ወይም መልስ የሚሰጠው ስለ ቤተክርስቲያን እንጂ ስለ ራሱ ሊል አይደለም። ክርስቲያኖች ከስ ሊቀርብባቸው የኢየሱስን ምሳሌ በመከተል ዝም ማለት አለባቸው (1ጴጥ. 2፡23)። የቤተክርስቲያን መሪዎች ከስ ሊቀርብባቸው ግን ለተቃዋሚዎቻቸውና ለቀረበባቸው ከስ መልስ መስጠት አለባቸው። ምክንያቱም መሪዎቻቸውን የሚቃወሙ ሰዎች የክርስቶስንም ቤተክርስቲያን እየተቃወሙ ናቸው።¹⁶ ስለዚህ እውሎስ እንዳደረገው የቤተክርስቲያንም መሪዎች በቤተክርስቲያን ላይ ሊደርስ የሚችለውን ጉዳት ለመከላከል እንዲህ ላሉ ተቃዋሚዎች መልስ መስጠት ይኖርባቸዋል። መልስ ሲሰጡ ግን ከትዕቢትና ከቁጣ የተነሣ መሆን የለበትም፤ አልያ እንደተቃዋሚዎቻቸው ሁሉ እነርሱም ጉዳት ያስከትላሉ።

13 አንዳንድ የእውሎስ ተቃዋሚዎች እውሎስ «ጎሊናውን ስቷል» (አብዱል) ይሉ ነበር። ምናልባትም በጣም ሃይማኖተኛ በመሆኑ ወፊቱ ሳያደርገው አይቀርም ይላሉ። ላቀረቡት ከስ እውሎስ መልስ ሲሰጥ፣ «መልካም፣ በጣም ሃይማኖተኛ ብሆን ወይም ጎሊናዬን የላትኩ ሰው ብመስል፣ ይህ ሁሉ ስለ እናንተ ነው» ይላቸዋል።

አንዳንድ ሰዎች ራሱ ኢየሱስ «አዕምሮውን ስቷል» ያሉበት ጊዜ ነበር (ማር. 3፡20-22 ይመለከታል)። ሰዎች ኢየሱስን እንደተቃወሙ ሁሉ እውሎስንም ተቃወሙ (ዮሐ. 15፡18-20 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

በእውሎስ ሕይወት ትልቁ ኃይል የክርስቶስ ፍቅር ነው። እውሎስ የሚያደርገውን ሁሉ የሚያደርገው ከክርስቶስ ፍቅር የተነሣ ነው። ክርስቶስ የራሱን ሕይወት ለእውሎስ ሰጥቷል፤ እውሎስም ሕይወቱን ለክርስቶስ ሊሰጥ ይፈልጋል።

¹⁶ እርግጥ ነው አንዳንድ ጊዜ መሪዎች በኃጢአት ይወድቃሉ። እንዲህ ያለው ሁኔታ ሲያጋጥም በመሪዎች ላይ የሚቀርበውን ከስ ለመቀበል ሁለት ወይም ሦስት ምስክሮች መኖር አለባቸው (1ጢሞ. 5፡19-20 ይመለከታል)። የቀረቡት ከሰዎች በሚገባ መግራትና መረጋገጥ ይኖርባቸዋል፤ ወይም የቀረበው ከስ ትክክለኛ ካልሆነ መሰረዝ ይኖርበታል።

14 ክርስቶስ ግን ሕይወቱን የሰጠው ለእውሱስ ብቻ አይደለም፤ ክርስቶስ ሕይወቱን የሰጠው ለሰዎች ሁሉ ነው። ማለትም በሰዎች ሁሉ ምትክ እርሱ ሞተ፤ ምክንያቱም ሰዎች ሁሉ ሞት ተፈርዶባቸው ነበር። ክርስቶስ በእኛ ምትክ ባይሞት ኖሮ በሊኦል¹⁷ ለዘላለም ሞት ይፈረድብን ነበር (ማር. 10፥45 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

እውሱስ ሲናገር «ሁሉ ምቱ» ይላል። በአንድ በኩል አማኞች ሁሉ ከክርስቶስ ጋር ሞተዋል (ሮሜ 6፥3)። «ኃጢአተኛው ሰውነታችንም» ከክርስቶስ ጋር ተሰቅሏል (ሮሜ 6፥6-7 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

ክርስቶስ ሕይወትን ሊሰጠን ሞተ። በክርስቶስ ስናምን ኃጢአተኛው ሰውነታችን ከክርስቶስ ጋር ይሞታል፤ ከዚያም አዲስ መንፈሳዊ ሕይወት እንቀበላለን (ሮሜ 6፥4-5፤ 8፤ 7ላ. 2፥20 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። ሕይወቱን ለሰጠን ሰው የምናደርግለት ነገር ምንድን ነው? ከእንግዲህ በኋላ ለእኛ ሳይሆን ስለ እኛ ሲል ለሞተልን ልንኖር ይገባል። ሕይወታችን የክርስቶስን ዕዳ አለበት።

በቁ. 14-15 ላይ በክርስቲያናዊ ሕይወት ውስጥ ሁለት መሠረታዊ ነገሮች እንዳሉ እንረዳለን። አንደኛው ክርስቶስ ስለ እኛ ሞተዋል (ሮሜ 5፥6፤ 8)። ስለዚህ በእምነት ጸድቀናል ደኅንነትንም አግኝተናል (ሮሜ 5፥9-10)። ሁለተኛው «ኃጢአተኛው ሰውነታችን» ከክርስቶስ ጋር ሞቷል (ሮሜ 6፥6፤ 8፤ 7ላ. 5፥24)። ኃጢአተኛውን ሰውነታችንን ስናወልቅ ክርስቶስን እንለብሳለን፤ ከዚያም እንደ ክርስቶስ መኖር እንጀምራለን (ሮሜ 13፥14፤ 7ላ. 3፥27፤ ኤፌ. 4፥22-24 እና ማብራሪያውን እንዲሁም በአጠቃላይ መግለጫው ውስጥ «የደኅንነት መንገድ» የሚለውን ይመለከታል)።

16 «ለሰጪዎች ሕይወት ወዲህ ማንንም ቢሆን በሥጋዊ አመለካከት አናይም»። እውሱስ እንዲህ ሲል ማንንም ሰው በዓለም መለኪያ ወይም በሥጋዊ መለኪያ አንለካም፤ ይልቁንም ሰዎችን የምንለካው በመንፈሳዊ መለኪያ ነው ማለቱ ነው (ሮሜ 8፥5 ይመለከታል)።

የቆሮንቶስ ሰዎች አንዱ በሌላው ላይ የሚፈርደው «በሥጋዊ አመለካከት» ወይም በዓለም መለኪያ ነበር (1ቆሮ. 3፥3-4 ይመለከታል)። እኛ ግን በሰዎች መካከል በሥጋዊ አመለካከት ወይም በዓለም መለኪያ ልዩነት ማድረግ የለብንም (ሮሜ 2፥11፤ 7ላ. 3፥28 ይመለከታል)።

በመጀመሪያ እውሱስ ክርስቶስን በሥጋዊ አመለካከት አይቶት ነበር። እኛም ከማመናችን በፊት ክርስቶስን በዚህ መንገድ እናየው ነበር። አሁን ግን ከሞት የተነሣውን፤ ሕያው የሆነውን ክርስቶስን አገኘነው፤ በመሆኑም አሁን የምንመለከተውና የምናውቀው በመንፈሳዊ አመለካከት ወይም በእውነት ነው።

ስለ ክርስቶስ አንዳች ነገርን ማወቅ በራሱ በቂ አይደለም፤ በግልና በመንፈስ ማወቅ አለብን። አንድ የታመመ ሰው ለሕመሙ የሚያስፈልገው መድኃኒት ምን እንደሆነ ለይቶ ቢያውቅ ምንም አይጠቅመውም፤ ሕመሙን እንዲያስወግድለት መድኃኒቱን መዋጥ አለበት። ልክ እንዲሁ እኛም ክርስቶስን የግል አዳኞችን አድርገን ልንቀበለውና ወደ ሕይወታችንም ልንጋብዘው ይገባል። ለምሳሌ ከኢየሱስ ደቀ መዛሙርት መካከል አንዱ የነበረው ቶማስ ኢየሱስ ከሞት መነሣቱን አላመነም ነበር። ከማመኑ በፊት የኢየሱስን ቁስል በእጅ መንኮትና በዓይኔ ማየት አለብኝ ይል ነበር። በሌላ አነጋገር ኢየሱስን ይመለከተው የነበረው በዓለም ወይም በሥጋ አመለካከት ነበር። ኢየሱስ ግን ቶማስን፤ «አመን እንጂ እምነት ቢሰጥ አትሁን» አለው። ከዚህ በኋላ የቶማስ ዓይን ተከፈተ፤ ከሞት የተነሣውን፤ ሕያውም የሆነውን ክርስቶስን አየ፤ በእርሱም አመነ (ዮሐ. 20፥24-29 ይመለከታል)።

17 ይህ ቁጥር በአዲስ ኪዳን ውስጥ ከሚገኙ ታላላቅ አባቦች ውስጥ አንዱን ይዟል። በየትኛውም ሃይማኖት ትምህርት ውስጥ አንድ ሰው «አዲስ ፍጥረት» ይሆናል የሚል ትምህርት ከቶ አናገኝም። ነገር ግን አንድ ሰው «በክርስቶስ» ሲያምን በእርግጥ «አዲስ ፍጥረት» ይሆናል። «አድጌው ፍጥረታችን» ሲሞት «አዲሱ ፍጥረታችን» ይወለዳል (ዮሐ. 3፥3፤ ሮሜ 6፥8 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

በዚህ ቁጥር ላይ ያለው ዋና ቃል «በክርስቶስ» የሚለው ነው። «በክርስቶስ» መሆን ማለት በእርሱ ማመን፤ እርሱን መታዘዝ፤ መውደድ፤ ማወቅና የሕይወት ጌታ ማድረግ ማለት ነው። ቅርንጫፍ «በግንዱ» ላይ ተጣብቆ እንደሚኖር ሁሉ እኛም «በክርስቶስ» ላይ መጣበቅ አለብን (ዮሐ. 15፥4-6 ይመለከታል)።

በክርስቶስ የምንኖር ከሆነ ክርስቶስን በእኛ ውስጥ ይኖራል፤ በውስጣችን በሚኖረው በእርሱ መንፈስም «አዲስ ፍጥረቶች» እንሆናለን (ሮሜ 8፥11)።

«አዲሱ ፍጥረታችን» ወይም አዲሱ መንፈሳዊ ሕይወታችን እንዲነሣ «ኃጢአተኛው ሰውነታችን» መሞት አለበት (ሮሜ 6፥6፤ 7ላ. 5፥24)። አድጌውን ተፈጥሮአችንን አውልቀን መጣል አለብን (ኤፌ. 4፥22)። አዲስ ልብ ከመቀበላችን በፊት አድጌው ኃጢአተኛ ልብ መወገድ አለበት (ሕዝ. 11፥19)። አዲስ ቅጠል ከመብቀሉ በፊት ቀድሞ የነበረው ቅጠል መርገፍ አለበት።

«አዲስ ፍጥረት» ለመሆን ግን «በክርስቶስ» መሆን አለብን። በክርስቶስ አዲስ ፍጥረት ከሆንን አድጌው ባሕርያችንና ዐመላችን ተወግዷል ማለት ነው፤ ምክንያቱም «አድጌው ፍጥረት አልፎአል፤ በእርሱም ስፍራ አዲስ ፍጥረት ተተክቶአል»። ሕይወታችን በአድጌው ባሕርይና ዐመል የተሞላ ከሆነ፤ አዲስ ፍጥረት ነን ለማለት እንዴት እንችላለን?

ራሳችንን ስንመለከት በእርግጥም «አዲስ ፍጥረት» ነኝ ማለት እንችላለን? ሕይወታችንና ባሕርያችን አዲሱን ፍጥረት ይመስላል? መልሱ ሕይወቱ አዲሱን ተፈጥሮ አይመስልም፤ የሚል ከሆነ ለዚህ የምንሰጠው ምክንያት «በክርስቶስ» አይደለንም የሚል ብቻ ነው። ራሳችንን እስቲ እንመርምር።

18 የማንኛውም ነገር መገኛ እግዚአብሔር ነው፤ የመልካም ሥራ ሁሉ ምንጭ እርሱ ነው። በመጀመሪያ እግዚአብሔር «ከራሱ ጋር አስታራቀን»፤ በኋላም ሌሎች ሰዎች ከእግዚአብሔር ጋር እንዲታረቁ፤ የማስታረቅ አገልግሎት ለእኛ ሰጠን።

ሰው ከእግዚአብሔር ጋር መታረቅ የሚያስፈልገው ለምንድን ነው? ሰው ከእግዚአብሔር ጋር መታረቅ የሚያስፈልገው ኃጢአተኛ ስለ ሆነ ነው። በሰው ኃጢአት ምክንያት የእግዚአብሔር ቁጣ በሰዎች ሁሉ ላይ መጥቷል (ሮሜ 1፥18)።

ታዲያ አንድ ሰው ከእግዚአብሔር ጋር የሚታረቀው እንዴት ነው? መልሱም «በክርስቶስ አማካይነት» ነው። የእግዚአብሔር ቁጣ በእኛ ላይ መውረድ ሲገባው በክርስቶስ ላይ ወረደ። ክርስቶስ ራሱ የእኛን የኃጢአት ቅጣት ተሸከመን (ኢላ. 53፥5-6)። ክርስቶስ ሰውነቱን በመስቀል ላይ መሥዋዕት አድርጎ በማቅረቡ፤ ማለትም በእኛ ምትክ በመሞቱ ከእግዚአብሔር ጋር ዕርቅን የምናገኝበት መንገድ አዘጋጀ። በሞቱም በእግዚአብሔርና በእኛ መካከል ሰላምን አወረደ (ሮሜ 5፥1)። በሰዎችና በእግዚአብሔር መካከል ሆኖ ሁለቱን «የሚያስታርቅ» ክርስቶስ ብቻ ነው (1ጢ. 2፥5)። ወደ ሰማያዊው አባት መቅረብ የምንችለው በክርስቶስ አማካይነት ብቻ ነው (ዮሐ. 14፥6)።

እስቲ ራሳችንን እንዲህ በማለት እንጠይቅ። በቀበሌያችን፤ በከተማችን፤ በአገራችን የሰው ልጆች ትልቁ ፍላጎት ምንድን ነው? ንጹሕ ውሃ ነው? የተመጣጠነ ምግብ ነው? ጤንነት ነው? ትምህርት ቤት ነው? የተሻሻለ ግብርና ነው? መንገድና መኪና ነው? ከቶ እነዚህ አይደሉም። የእያንዳንዱ ሰው፤ ብቸኛውና ትልቁ ፍላጎት ከእግዚአብሔር ጋር መታረቅ ነው። ከዚህ ሌላ ምን ትልቅ ነገር ሊኖር

17 በሊኦል ያሉ ሰዎች በሞት ሁኔታ ውስጥ እንዳሉ ሰዎች ናቸው፤ ምክንያቱም በሊኦል ያሉ ሁሉ ከእግዚአብሔርና ከክርስቶስ ተለይተዋል። ከእግዚአብሔርና ከክርስቶስ የተለዩ ሰዎች እውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወት የላቸውም።

ይችላል። ከሁሉ የሚያስደንቀው እግዚአብሔር፤ ደካማና በቀላሉ «ተሰባሪ የሽክሳ ሰዎች» ለሆኑን ሰዎች ታላቅ «የማስታረቅ አገልግሎት» መስጠቱ ነው። ይህም አገልግሎት ሰዎች ከርስቶስን በማመን ከእግዚአብሔር ጋር እንዲታረቁ ማድረግ ነው።

19 «የማስታረቅ አገልግሎት» ሲባል ባጭሩ «እግዚአብሔር በክርስቶስ አማካይነት ሰዎችን ሁሉ ከራሱ ጋር አስታረቀ ማለት ነው» (ቆላ. 1፡19-20 ይመለከታል)። በክርስቶስ አማካይነት ኃጢአታችን ይቅር ተባለ፤ ቅጣታችንም ተወገደ። ክርስቶስ የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግድ የመሥዋዕት በግ ነው (ዮሐ. 1፡29 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። «እንግዲህ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ገብረን ያላቸው አሁን ኩነቷ የለባቸውም» (ሮሜ 8፡1)። በሌላ አነጋገር «የማስታረቅ አገልግሎት» የተባለው የኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል ነው።

እግዚአብሔር ይህን «የማስታረቂያ ቃል ለእኛ ሰጥቷል»፤ ይህንንም ቃል ለዓለም እንድናውጅ ጎሳፊነት ሰጥቶናል። እግዚአብሔር ይህንን ጎሳፊነት የሰጠው ለእውሉስ ወይም ለሌሎች ሐዋርያት ብቻ አይደለም፤ ጎሳፊነቱን የሰጠው ለክርስቲያኖች ሁሉ ነው። ታዲያ ይህንን መልእክት ምን አደረገው? ለሌሎች ሰዎች አስተላለፍነው? ወይስ እኛው ይዘነው ቀረን? ቤተሰቦቻችን፤ ወዳጆቻችንና ጎረቤቶቻችን በዘላለም ፍርድ ስር ሆነው ዝም ብለን ተቀምጠናል?

20 ዝም አንበል! እንደ እውሉስ ሁሉ እኛም «የክርስቶስ አምባሳደሮች» ነን። በምድር ላይ የእግዚአብሔር አፈ ቀላጤዎችና ወኪሎች ነን። እግዚአብሔር ከራሱ ጋር ያስታረቀን ለእኛ ብቻ ሳይሆን በእኛም ምስክርነት ሌሎች ሰዎች ከእርሱ ጋር እንዲታረቁ ጭምር ነው።

የአንድ ንጉሥ አምባሳደር መሆን ትልቅ ክብርና ጎሳፊነት ነው። ነገር ግን «የነገሥታት ንጉሥ» ለሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ አምባሳደር መሆን እጅግ የላቀ ክብር ነው (1ጢሞ. 6፡15 ይመለከታል)። እያንዳንዱ ክርስቲያን ሀብታም ሆነ ደሀ፣ የተማረ ሆነ ያልተማረ፣ ጌታ ሆነ ባርያ የክርስቶስ አምባሳደር ነው።

የክርስቶስ አምባሳደር በመሆናችን ሥራችን ሰዎችን «ከእግዚአብሔር ጋር ታረቁ» ብሎ «መለመን» ነው። ወይም በሌላ አነጋገር ክርስቶስ በመስቀል ላይ በመሞት ለሰዎች ያዘጋጀውን ዕርቅ በእምነት ተቀበለ ማለት ነው (ሮሜ 5፡1፤ 10-11 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

21 ክርስቶስ ኃጢአትን አላደረገም (ዕብ. 4፡15፤ 1ጴጥ. 2፡22፤ 1ዮሐ. 3፡5)። ክርስቶስ የእኛን ቅጣት መሸከም የቻለው ፍጹም ንጹሕና ያለ ኃጢአትም በመሆኑ ነው። ክርስቶስ ራሱ ኃጢአተኛ ቢሆን ኖሮ የእኛን ሳይሆን የራሱን ቅጣት ብቻ ይሸከም ነበር። እግዚአብሔር ክርስቶስን «ለሰ እኛ ኃጢአት» አደረገው፤ ማለትም በእርሱ ፊት የእኛን ፍርድ እንደ ኃጢአተኛ እንዲሸከም ክርስቶስን ላከው (ኢሳ. 53፡12)።

ክርስቶስ የእኛን የኃጢአት ቅጣት በመሸከሙ በደላችንንና ኃጢአታችንን ከእኛ አስወገደ። ስለዚህም በእግዚአብሔር ፊት ጽድቃችን ሆንን። እውሉስ በዚህ ቦታ እንደሚናገረው «በእርሱ» (በክርስቶስ) «የእግዚአብሔር ጽድቅ» ሆንን፤ ማለትም በእምነት አማካይነት የእግዚአብሔርን ጽድቅ አገኘን (ሮሜ 1፡17፤ 3፡21-22 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

ምዕራፍ 6

የእውሉስ ሕይወት (6፡1-13)

1 በዚህና 1ኛ ቆሮ. 3፡9 ላይ እውሉስ እርሱንና ከእርሱ ጋር አብረው የሚያገለግሉትን ሐዋርያት «ከእግዚአብሔር ጋር አብረን የምንሠራ» በማለት ይጠራል። እውሉስ ከእግዚአብሔር ጋር አብሮ የሚሠራ በመሆኑ በቆሮንቶስ ያሉ አማኞችም ሆኑ እኛ እውሉስ የሚለውን ነገር መቀበል አለብን።

እውሉስ የቆሮንቶስ አማኞችን «የተቀበላችሁትን ጸጋ በከንቱ አታስቀሩት» በማለት ይለምናቸዋል። ይህም ሁለት ፍቺ አለው። አንዳንድ ክርስቲያኖች የእግዚአብሔርን ጸጋ ከተቀበሉ በኋላ የተቀበሉትን ጸጋ የሚያጡት ይመስላቸዋል። የእግዚአብሔርን ጸጋ የሚጥሉ ሰዎች በእርግጥም ጸጋውን የተቀበሉት «በከንቱ» ነው (1ቆሮ. 15፡2፤ 1ጢሞ. 1፡18-20፤ ዕብ. 6፡4-6፤ 10፡35-39 ይመለከታል)። ኢየሱስ ራሱ ድንጋግም በሆነ አፈር ላይ ስለወደቀውና በቀሎም ስለበቀለው፤ ነገር ግን ወዲያው ጠውልን ስለደረቀው ዘር አስተምሯል (ማር. 4፡5-6፤ 16-17)።

ሌሎች ክርስቲያኖች ደግሞ የእግዚአብሔር ጸጋ ይኸውም የእግዚአብሔር ደኅንነት ከቶ ሊጠፉ አይችሉም ይላሉ (ከአስተምህሮ ዳሰሳው «ደኅንነታችንን እናጣለን?» የሚለውን ይመለከታል)። የአንድ አማኝ ሕይወት ግን በኃጢአት ምክንያት ወይም ለመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት እምቢተኛ በመሆን ፍሬ አልባ ሊሆን ይችላል ይላሉ። በዚህም አንጻር ቢሆን ፍሬ አልባ የሆነው አማኝ የእግዚአብሔርን ጸጋ «በከንቱ» ተቀብሏል ማለት ይቻላል (ማር. 4፡7፤ 18-19 ይመለከታል)። በ1ኛ ቆሮ. 3፡10-15 ላይ እውሉስ ሲያስተምር ሥራችን ይፈተናል ይላል። ሥራችን መልካም ካልሆነ ይጠፋል፤ እኛ ራሳችን ግን እንድናለን (2ቆሮ. 5፡10 ይመለከታል)።

እውሉስ በዚህ ቦታ ለመግለጽ የፈለገው ስለየትኛውም ትርጉም ቢሆን (ምናልባት ሁለቱንም ለመግለጽ የፈለገ ይመስላል) «የእግዚአብሔርን ጸጋ በከንቱ» ከሚቀበሉት መካከል ግን አንሁን።

2 የቆሮንቶስ አማኞች የእግዚአብሔርን ጸጋ እንዴት እንደተቀበሉ እውሉስ ሊያሳስባቸው ይፈልጋል። በዚህ ጊዜ ከኢሳይያስ 49፡8 ላይ ይጠቅሳል። በዚህ ቁጥር ላይ ነቢዩ ኢሳይያስ የእግዚአብሔርን ቃል በመናገር ስለ አዳኙ ስለ ክርስቶስ መምጣት ትንቢትን ይናገራል። ኢሳይያስ የክርስቶስን መምጣት የገለጠው «በመረጥሁት ሰዓት ሰማሁህ፤ በደኅንነትም ቀን ረዳሁህ» በሚሉ ቃላት ነው። እውሉስ እንደሚለው ያ «ቀን» አሁን መጥቷል። ሰዎች ክርስቶስን በማመን ደኅንነት የሚቀበሉበት ቀን አሁን ደርሷል። ማንም ሰው ይህን ደኅንነት ለመቀበል አይዘግደው እስከ ነገ እንኳ አትጠብቁ። ዛሬ ደኅንነትን ለመቀበል የተመቻቸ ጊዜ ሆኖልሁል! እንዲህ ያለውን የተመቻቸ ጊዜ ነገ ላታገኘው ትችላላህ። ነገ ሁሉ ነገር ያከተመለት ሊሆን ይችላል። ዛሬ የተከፈተውና የለሰለሰው ልብ ነገ ሊዘጋጋ ሊደነድን ይችላል። ዛሬ በሕይወት አለሁ የሚለው ሰው ነገ ሊሞት ይችላል። እንግዲህ «የደኅንነት ቀን አሁን ነው»።

3 እውሉስ «ለማንም መሰናክያ» ለመሆን አይፈልግም፤ ማለትም ሰዎች ወደ ክርስቶስ እንዳይመጡ የሚያደርጋቸውን ነገር ማድረግና መናገር አይፈልግም። እውሉስ አገልግሎቱ «እንዳይነቀፍና» ሰዎችም አንስማህም እንዳይሉት ሕይወቱና አኗኗሩ ሁልጊዜ ከሚያስተምረው ትምህርት ጋር የተስማማ መሆኑን ያረጋግጣል። በዚህም እውሉስ የእርሱን ፈለግ እንድንከተል ምሳሌን ተወልን (2ቆሮ. 1፡12 ይመለከታል)።

የክርስቶስ ቤተክርስቲያን በፍጥነት የማታድገው ለምንድን ነው? ምክንያቱም የሚያዩን ሰዎች ዕለታዊ ኑሮአችን ከመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ጋር የሚስማማ ሆኖ አያገኙትም። ሕይወታችንን አይተው ክርስቲያን መሆን ማለት ምን ማለት እንደሆነ መናገር አይችሉም። ስለዚህ «ክርስቲያን የምንነው ለምንድን ነው?» በማለት ይጠይቃሉ።

መጥፎ ባሕርያችን ለሌሎች «መሰናክያ» ሊሆን ይችላል፤ ሰዎች ወደ ክርስቶስ እንዳይመጡ እንቅፋትም ሊሆን ይችላል። የምንናገረው ሌላ፤ የምንኖረው ደግሞ ሌላ ሲሆን፤ ሰዎች ፊታቸውን ከክርስቶስ ይመልሳሉ። ሕይወታችን ንጹሕ ቢሆንም እንኳ አንዳንድ ጊዜ ስለ ክርስቶስ ያለን ምስክርነት በጥሩ ሁኔታ ስለማይቀርብና የተሳሳተም ሆኖ ስለሚገኝ፤ ይህም ለሰዎች «መሰናክያ» ይሆንባቸዋል።

ይሁንና ሰዎች ክርስቲያን ለመሆን የማይፈልጉበት የየራሳቸው ምክንያት እንዳላቸው መታወቅ አለበት፤ ራሳቸውን ለክርስቶስ መስጠት ስለማይፈልጉ መጥፎ ባሕርያችንን በመጥቀስ ክርስቶስን ላለማመን ምክንያት ያቀርባሉ። በእግዚአብሔር ፊት ግን መጥፎ ባሕርያችን ምክንያት

ሊሆናቸውና ነፃም ሊያወጣቸው አይችሉም። የኋላ ኋላ በክርስቶስ ላለማመናቸው ተጠያቂ የሚሆኑት እነርሱ ራሳቸውናቸው። ምክንያቱም በሌላ ማሳበቡን ትተው ወደ ራሱ ወደ ክርስቶስ ሊመለከቱ ይገባቸው ነበር። የክርስቶስ ተከታዮች ሕይወት ምንም ይሁን ምን፣ ክርስቶስ ግን ኃጢአት የሌለበት የእግዚአብሔር ልጅ ነው፤ በእርሱ የማያምኑ ሁሉ ይፈረዳቸዋል (ዮሐ. 3፡18)። እንግዲህ ምንም ነገር ብናደርግ ወይም ብንናገር ሰዎች ወደ እኛ ሳይሆን ወደ ክርስቶስ እንዲያዩ እንርዳቸው። ከዚህ ጎን ግን መጥፎ ባሕርያችን መሰናከያ እንዳይሆንባቸው እንጠንቀቅ።

4-5 እውሉስ በቁ. 4 ላይ ሲናገር፣ «የእግዚአብሔር አገልጋዮች መሆናችንን በሁሉ በኩል እንገልግላለን» ይላል። እውሉስ በነገር ሁሉ ራሱን እውነተኛ የእግዚአብሔር አገልጋይ አድርጎ ያቀርባል። እንዴት? ስለ ክርስቶስ ብዙ «መከራ፣ ችግርና ጭንቀት» ተቀብሎ «በመታገሡ» ነው። ለክርስቲያኖች እንዲህ ያለው መከራ «ትዕግሥትን» ያስተምራል (ያዕ. 1፡3)። ለማያምኑ ወይም ለዓለም ሰዎች መከራ ደግሞ መራርነትና ተስፋ መቁረጥ ያደርሳል። ለክርስቲያኖች ግን መከራ ወደ «ትዕግሥት»፣ «መጽናትና» «ተስፋ» ያደርሳል (ሮሜ 5፡3-4)። መከራ እምነታችን እንዲፈተንና እንዲጸና ያደርጋል (1ኢፕ. 1፡6-7)።

በመሆኑም እውሉስ እንዲህ የመሰለ መከራና ስቃይ በመቀበሉ የቆሮንቶስ ሰዎች በእርግጥ እውነተኛ ሐዋርያ መሆኑን ሊያረጋግጡ ይችላሉ (ሐዋ. 14፡19፤ 16፡22-23፤ 18፡12፤ 2ቆሮ. 11፡23 ይመለከታል)።

6 በዚህ ቦታ እውሉስ በሕይወቱ ስለሚታዩ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችና ፍሬዎች ይዘረዝራል። እውሉስ ሕይወቱ ሁሉ «በመንፈስ ቅዱስ» የተሞላ ነበር። እንዲሁ ሲባል መንፈስ ቅዱስን ተደግፎና በእርሱም ሥልጣን ስር ሆኖ በመኖሩ፣ እውነተኛ የእግዚአብሔር አገልጋይ መሆኑን አሏቸዋል፤ እነዚህንም ፈተናዎች ለመቋቋምና የክርስቶስንም ሥራ ለመሥራት ስጦታን ከመንፈስ ቅዱስ ተቀብሏል ማለት ነው።

7 በዚህ ቁጥር ላይ «በእውነት ቃል» የሚለው ሐረግ የክርስቶስን ወንጌል ወይም የእውሉስን እውነተኛ ቃል ወይም ሁለቱንም ሊያመለክት ይችላል። እውሉስ ሁልጊዜ የሚናገረው እውነትን ነው፤ ይህንንም የቆሮንቶስ ሰዎች በሚገባ ያውቁታል (2ቆሮ. 2፡17)።

እውሉስ ሁልጊዜ የሚያገለግለው «በእግዚአብሔር ኃይል» ወይም በሌላ አነጋገር «በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ነው» (1ቆሮ. 2፡3-5 ይመለከታል)።

«በቀኝና በግራ በሚሆን በጽድቅ የጦር ዕቃ» የሚለው እውሉስ በኤፌ. 6፡11-18 ላይ ከዘረዘራቸው «የእግዚአብሔር የጦር ዕቃ» ውስጥ ከፊት የሚገልጽ ነው። «በግራ እጅ» የሚያዘው «የእምነት ጋሻ» (ኤፌ. 6፡16)፣ «በቀኝ እጅ» የሚያዘው ደግሞ «የመንፈስ ቅዱስ ሰይፍ» (ኤፌ. 6፡17) ነው። የእውሉስ መሣሪያ በዓለም ያሉ ሰዎች እንደሚጠቀሙበት ያለ መሣሪያ አይደለም፤ የእውሉስ መሣሪያ መንፈሳዊ መሣሪያ ነው (2ቆሮ. 10፡4 ይመለከታል)።

8 ሰዎች ስለ እኛ መልካም ነገር በሚናገሩበት ወይም «በሚያመሰግኑበት» ወቅት የክርስቶስ አገልጋይ መሆን ቀላል ነው። ነገር ግን ሰዎች «ሲያዋርዱን»፣ «ከማችንን ሲያጠፉት» እና «አታላዮች» ሊሉን ምንድን ነው የምናደርገው? «በብዙ መጽናት» (ቁ. 4)፣ «በትዕግሥትና በደግነት» (ቁ. 6) ጌታን ማገልገላችንን እንቀጥላለን?

ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ ሲናገር፣ «እኔን ካሳደዱት» (የዓለም ሰዎች)፣ እናንተንም ያሳድዱኦቻችኋል ብሏቸው ነበር (ዮሐ. 15፡20)። በኑርአችን ሁሉ የኢየሱስን ምሳሌ እንከተል! ነንዲህ ተብሎ የተጻፈውን፣ «... ሲሰድቡት መልሶ አልተሳደደም! ... ጸድቅ ፈራጅ በሆነው አምላክ ተሰፋ አደረገ እንጂ አልዛተም» (1ኢፕ. 2፡21-23)።

9 እውሉስ በመሠረታት ቤተክርስቲያን ውስጥ «የታወቀ» ነበር፤ በእግዚአብሔርም «የታወቀ» ነበር። ለጢሞቴዎስ ሲጽፍለት፣ «ጌታ የራሱ የሆኑትን ያውቃል» ብሏል (2ጢሞ. 2፡19)። በማያምኑ ሰዎች ዘንድ ግን «ያልታወቀ» ሊሆን ይመለከቱት የነበረውም እንደ «ምናምቱ»

ነበር። እውሉስ ክርስቶስን ለመከተል ሲወስን ስሙን፣ ዝናውንና ክብሩን ሁሉ አጣ። ስለ ክርስቶስ ሲል ሁሉን ተወ።

እውሉስ ሲናገር «ምተዋል ተብለናል» ይላል። ሁልጊዜ ለምት እንደተቃረበና «ውጫዊው» ሰውነቱ «ለጥፋት» እንደተጋለጠ ነው (2ቆሮ. 4፡16)። በየቀኑ «ከምት» አደጋ ጋር እንደተፋጠጠ ነው (ሮሜ 8፡36፤ 1ቆሮ. 15፡31፤ 2ቆሮ. 1፡8-10፤ 11፡23-26 ይመለከታል)። በእንዲህ ያለው «የምት» አደጋ የክርስቶስ ሕይወት በእውሉስ፣ ሕይወት እጅግ ግልጽ ሆኖ ይገለጻል (2ቆሮ. 4፡10-12 ይመለከታል)።

ምንም እንኳን እውሉስ «ቢደበደብም» ተስፋ አልቆረጠም፤ ደግሞም አልተገደለም (የሐዋ. 14፡19-20፤ 2ቆሮ. 4፡8-9 ይመለከታል)። እውሉስ «የተደበደብን ስንሆን አልተገደልንም» ሲል መዝሙረኛው በመዝ. 118፡18 ላይ «በብርቱ ቀጥቶኛል፤ ነገር ግን እንድምት፣ አላደረገኝም» የሚለውን እያሰበ ይሆናል።

10 በዓለም ዓይን እውሉስ «ሐዘንተኛ» ነው። ይሁንና በእርግጥ ሁልጊዜ «ደስተኛ» ነው (ማቴ. 5፡11-12፤ ሮሜ 5፡3፤ ፊል. 4፡4 ይመለከታል)።

በዓለም ዓይን እውሉስ «ደህ» ነው፤ «ምንም የሌለው» ነው። ይሁንና በእርግጥ ከማንም በላይ ሀብታም ነው (ኤፌ. 1፡7፤ 2፡7፤ ፊል. 3፡7-8፤ 4፡19 ይመለከታል)። እውሉስ በክርስቶስ «ሁሉ ነገር» ያለው ሰው ሆኗል (ሮሜ 8፡32)። ለሌሎች «የክርስቶስን ወሰን የሌለው ባለጸገነት» ሰብኳል (ኤፌ. 3፡8፤ 16)። «እርሱ (ክርስቶስ) ምንም እንኳን ሀብታም ቢሆን፣ በእርሱ ድኻ መሆን እናንተ ሀብታሞች እንድትሆኑ ስለ እናንተ ብሎ ድኻ ሆነ» የሚለውን የክርስቶስን ምሳሌ ተከትሏል (2ቆሮ. 8፡9)።

እኛ ክርስቲያኖች ለሌሎች የምንሰጠው «ብርና ወርቅ» ሳይኖረን ይችላል፤ ሆኖም ያለንን ነገር ይኸውም «ወሰን የሌለውን የክርስቶስን ባለጸገነት» ለሌሎች አትረፍርፈን ልንሰጥ እንችላለን (የሐዋ. 3፡1-8፤ 16 ይመለከታል)።

እስቲ እዚህ ላይ «ሕይወታችን የእውሉስን ሕይወት ምን ያህል ይመስላል?» ብለን እንጠይቅ። የምንኖረው እንዲህ ያለ መንፈሳዊ ባለጸገነት እንዳለው ሰው ነው? መከራና ስደት ሲመጣ በትዕግሥት ጸንተን እንቆማለን? ሰዎች ሲከሱን በዝምታ እናልፋለን? እውሉስ ግን ትቶልን የሄደው እንዲህ ያለ ታላቅ ምሳሌ ነው፤ እውሉስ ትቶልን የሄደው ምሳሌ ታላቅ ቢሆንም በእግዚአብሔር ጸጋና በመንፈስ ቅዱስ እርዳታ ሊንከተለው እንችላለን፤ ምሳሌውን መከተል መቻል ብቻ ሳይሆን የግድ መከተልም አለብን።

11 እውሉስ ለቆሮንቶስ ሰዎች የተናገራቸው «በግልጽ» ነው፤ በማንኛውም ጉዳይ ላይ በግልጽና በልብ ሰፊነት ተናግሮአቸዋል። እውሉስ ለቆሮንቶስ ሰዎች የነበረው ልብ «በሰፊው የተከፈተ» ማለትም ልቡ በፍቅር የተሞላ ነበር።

12 እውሉስ ለቆሮንቶስ ሰዎች ሲጽፍ፣ «ልባችንን አላጠበብንባችሁም»፤ ለእናንተም ያለን ፍቅር አልቀዘቀዘም ይላል። እናንተ ግን ይላቸዋል፣ «ልባችሁን አጠበባችሁብን» (ለእኛ ያላችሁ ፍቅር ቀዝቃዛ ነው)። እውሉስ ለቆሮንቶስ አማኞች ያለው ፍቅር «ሰፊ» ነው፤ የእነርሱ ፍቅር ግን «ጠባብ» ነው።

13 አባት ከልጁ መልካም ነገር እንደሚጠብቅ ሁሉ እውሉስም የቆሮንቶስ አማኞች «ልባቸውን በሰፊው እንዲከፍቱለት»፣ ለእርሱም ያላቸውን ፍቅር እንዲጨምሩለት ይጠይቃቸዋል።

ከማያምኑ ሰዎች ጋር አትጠመዱ (6፡14-18)

14 «ከማያምኑ ሰዎች» እንዲሁም «ከኃጢአት» እና «ከወላግ» ጋር አትጣመሩ። እውሉስ እንዲህ ሲል ምን ማለቱ ነው? እውሉስ ለግለት የፈለገው እንዲህ ነው፤ ክርስቲያኖች ክርስቶስን ከሚከፉ (ከማይቀበሉ) ሰዎች ጋር መኖርም ሆነ አብረው መሥራት የለባቸውም።

ለምሳሌ አንድ አማኝ፣ ክርስቲያን ያልሆነች ሴት ማግባት የለበትም (1ቆሮ. 7፡39 ይመለከታል)። ነገር ግን አንድ

ሰው ካገባ በኋላ ክርስቲያን ቢሆን ክርስቲያን የሆነው ወገን ያልሆነውን የትዳር ጓደኛ መፍታት የለበትም (1ቆሮ. 7:12-13)።

ከማያምኑ ሰዎች ጋር በእንድ ገበታ መቀመጥ ምንም ችግር እንደሌለው ጳውሎስ ጽፎአል (1ቆሮ. 10:27)። ከዚህ በተጨማሪ ከኃጢአተኞችና ከክፉ ሰዎች ጋር ግንኙነት ማድረግ አስፈላጊ ነው (1ቆሮ. 5:9-10)። ሆኖም ከኃጢአተኛውና ከክፉ ሥራቸው ጋር መተባበር የለብንም። በተለይ ከጣሮት አምልኮአቸው ጋር ጨርሶ መተባበር የለብንም።

«ብርሃን ከጨለማ» ጋር በምንም ተዓምር አብሮ መኖር አይችልም። «እግዚአብሔር ብርሃን ነው፤ ጨለማም በእርሱ ዘንድ ከፋ የለም» (1ዮሐ. 1:5-7)። በዚህ ምድር ስንኖር «ብርሃን እንደሚኖሩ ሰዎች» መኖር አለብን (ኤፌ. 5:8)። ኢየሱስ ክርስቶስ «የሰዎች ብርሃን» ነው (1ዮሐ. 1:4-5)፤ ደግሞም «የዓለም ብርሃን» ነው (ዮሐ. 8:12)። በክርስቶስ ያሉ አማኞች «ከጨለማ ወደ ሚያስደንቅ ብርሃን» ተጠርተዋል (1ኢጥ. 2:9)። በክርስቶስ አለማመን በጨለማ እንደመለሰሰ ነው (ዮሐ. 3:19-20 ይመለከታል)።

15 «ክርስቶስና ዲያብሎስ¹⁵ እንዴት ሊሰማሙ ይችላሉ? የሚያምንና የማይምንስ በምን ሊተባበሩ ይችላሉ?» አማኞች የሚኖሩት ለክርስቶስ ነው፤ የማያምኑ ሰዎች የሚኖሩት ለራሳቸው ነው። የአማኞች ሀብት ያለው በሰማይ ነው፤ የማያምኑ ሰዎች ሀብት ያለው በምድር ነው። የማያምኑ ሰዎች ምስጋናን የሚፈልጉት ከሰው ነው። ታዲያ የሚያምኑ ከማያምኑ ጋር እንዴት አብረው መሥራት ይችላሉ?

16 አማኞች የእግዚአብሔር ቅዱስ «ቤተ መቅደስ» ናቸው (1ቆሮ. 3:16፤ 6:19፤ 1ኢጥ. 2:5)። «ቅዱስ» ማለት ከክፉና ከኃጢአት የተለየ ማለት ነው። የእግዚአብሔር ቅዱስ «ቤተ መቅደስ» በሆነው ሰውነታችን (ሕይወታችን) ውስጥ ከፋት፤ ኃጢአትና ጣሮት አምልኮ መኖር የለበትም (1ቆሮ. 10:20-21 ይመለከታል)። ቤተ መቅደሳችን (ሰውነታችን) ቅዱስ መሆን አለበት፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር በዚያ ይኖራል። በዚህ ቦታ ጳውሎስ ከኤር. 32:38 እና ከሕዝ. 37:27 ላይ ይጠቅሳል። የእግዚአብሔር «ሕዝብ» ባለበት ቦታ እግዚአብሔርም አለ። ስለዚህ የእግዚአብሔር ሕዝብ (ቤተክርስቲያን) ቅዱስ መሆን አለበት፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ኃጢአትን አይታገስም።

17 «ከእነርሱ መካከል ተለይታችሁ ወጡ» (ኢሳ. 52:11)። ተለይተን የምንወጣው ከማን መካከል ነው? ተለይተን የምንወጣው ከማያምኑ፤ ከክፉ አድራጊዎችና በጨለማም ከሚመላለሱ ሰዎች መካከል ነው። «ፍሬ ቢስ ከሆነ ከጨለማ ሥራ ጋር አትተባበሩ» (ኤፌ. 5:11)። «... ክርስቲያኖች ተብለው ከሚያመነዝሩ ወይም ከሚሰገበጉ ወይም ጣሮት ከሚያመልኩ ወይም የሰው ስም ከሚያጠፉ ወይም ከሚሰክሩ ወይም ከሚሰርፉ ጋር አትተባበሩ» (1ቆሮ. 5:11)። እንደ ኃጢአት ሕይወትን ሁሉ ሊያረክስ ይችላል፤ እንደ ንስሐ ያልገባ ኃጢአተኛም ቤተክርስቲያንን ሊያረክስ ይችላል (1ቆሮ. 5:6-7 ይመለከታል)።

ይህ ሁሉ እውነት ቢሆንም እንዴት በተግባር ላይ ማዋል እንዳለብን ግን ጥንቃቄ መውሰድ አለብን። ምክንያቱም እነዚህ ጥቅሶች ከአንድ ወንድም ጋር አለመግባባት ስላለን ብቻ እንድንለየው የሚናገሩት ነገር የለም። በዚህ መልክ መለያየት የለብንም። ስይጣን ቤተክርስቲያንን ከሚከፋፍልበት ትልቁ ዘዴው ውስጥ አንዱ ክርስቲያኖች እርስ በርስ እንዲካሰሱ በማድረግ ነው። በእንዲህ ዓይነት ቅጥር በርስ ከስ በርካታ አብያተክርስቲያናት ተከፍለዋል። ቤተክርስቲያንን በዚህ መንገድ የሚከፋፍሉ ሰዎች «ከእነርሱ መካከል ተለይታችሁ ወጡ» የሚለውን ቃል በመጥቀስ ድርጊታቸው ትክክል እንደሆነ ለማሳየት ይዋክራሉ። እነዚህ ሰዎች ከዚህ ጥቅስ ጋር «በማንም ሰው ላይ

አትፍረዱ» በማለት ኢየሱስ የሰጠውን ትዕዛዝ ሊያስታውሱ ይገባል (ማቴ. 7:1)።

በክርስቶስ ቤተክርስቲያን ውስጥ ቅድስናና አንድነት በጣም አስፈላጊ ናቸው። ከአንድ ወንድም ወይም ከቤተክርስቲያን ጋር መቼ መለየት እንዳለብን ግልጽ የሆነ የመንፈስ ቅዱስ ምሪት ያስፈልገናል። ወንድማችንን ወይም ቤተክርስቲያንን የምንኮንነው በራስ ወዳድነት፤ ቅድስና በጎደለው ወይም በሐሰት ከሆነ ወንድማችን ከፈጸመው በደል ይልቅ የባሰ በደል በክርስቶስ አካል ላይ እየፈጸምን ነው። በእነዚህ ጉዳዮች ላይ ትሁታን እንሁን፤ ደግሞም በሌሎች ላይ በምንፈርድበት ዓይነት እግዚአብሔርም በእኛ ላይ እንደሚፈርድ እናስታውስ (ማቴ. 7:2)።

እንግዲህ የዚህ ጥቅስ (ቁጥር) መሠረታዊ አሳብ ከዚህ የሚከተለው ነው። የምንለየው ከሰው ላይሆን ከሰው ኃጢአት ነው። በአንድ በኩል በቤተክርስቲያን ውስጥ ኃጢአት መኖር የለበትም፤ በሌላ በኩል ደግሞ መለያየትና ጠብ መኖር የለበትም። ኃጢአተኞችና ሐሰተኛ አስተማሪዎች ንስሐ እንዲገቡ የተቻለንን ሁሉ ማድረግ አለብን፤ ንስሐ ለመግባት እምቢ ሲሉ ብቻ ነው ልንቀጣቸው ወይም ከመካከላችን ልንለያቸው የሚገባው። ምንም ነገር ብናደርግ ከፍቅርና ከትህትና እንዲሁም ከመንፈስ ቅዱስ ምሪት የተነሣ መሆን አለበት።

18 በዚህ ቦታ ጳውሎስ ከ2ኛ ሳሙ. 7:14 ላይ ይጠቅሳል። ቅዱሳን ሆነን ከኖርን እግዚአብሔር አባታችን ይሆናል፤ እኛም የእርሱ ልጆች እንሆናለን።

ምዕራፍ 7

የጳውሎስ ደስታና መጽናናት (7:1-7)

1 ጳውሎስ «ይህ ሁሉ ተስፋ ተስፋናል» ሲል በ2ቆሮ. 6:16-18 ላይ ያለውን ተስፋ ማለቱ ነው። እግዚአብሔር አባታችን ከሆነና እኛም የእርሱ ልጆች ከሆንን «ሥጋንና መንፈስን ከሚያረክስ ማናቸውም ነገር ራሳችንን እናንጸ»። እግዚአብሔር ቅዱስ ነው፤ ስለዚህ እኛም ቅዱሳን መሆን አለብን (1ኢጥ. 1:14-16 ይመለከታል)። የሥጋ ኃጢአት እንዳለ ሁሉ የመንፈስም¹⁹ ኃጢአት አለ። እኛ ግን ከሁለቱም ዓይነት ኃጢአት ንጹሕ መሆን አለብን። «ቅድስናችንም» ፍጹም መሆን አለበት።

2-4 በዚህ ቦታ ጳውሎስ በ2ቆሮ. 6:11-13 ላይ የጀመረውን አሳብ ይቀጥላል። ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች ያለው ፍቅር ምን ያህል ታላቅ እንደሆነ ከዚህ ጥቅስ መረዳት ይቻላል። ጳውሎስ ከቆሮንቶስ ሰዎች ጋር «ለመኖርም» ሆነ «ለመምት» ዝግጁ ነው።

5 ጳውሎስ እጅግ ደስ ያለው ለምንድን ነው? ምክንያቱም በቆሮንቶስ ያሉ አማኞች ንስሐ መግባታቸውን የሚያረጋግጥ መልካም ዜና የወንጌል አገልግሎት አጋሩ ከሆነው ከቲቶ በመስማቱ ነው (ቁ. 6)።

እንደ 2ኛ ቆሮ. 2:12-13 አባባል፤ ጳውሎስ ቲቶን ለማግኘት ወደ «መቄዶንያ» (ሰሜናዊ ግሪክ) ሄዱል። ቲቶ የቆሮንቶስ አማኞች ያሉበትን ሁኔታ የሚገልጽ መልካም ዜና ይዞ ከቆሮንቶስ በመመለስ ላይ ነበር። ቲቶ ቀደም ሲል ጳውሎስ የጻፈውን ደብዳቤ ለቆሮንቶስ ሰዎች ያደረሰ ሲሆን የቆሮንቶስ ሰዎች ለዚህ ደብዳቤ የሰጡትን ምላሽ ለማወቅ ጳውሎስ በጣም ተጨንቋል (2ቆሮ. 2:3)። የቆሮንቶስ ሰዎች በጣም ተቆጥተው ጳውሎስን ዳግም ላለማየት ወስነው ይሆን? ወይስ ጳውሎስ በመጀመሪያ በመካከላቸው ላለ ያደርጉ እንደነበረው የጳውሎስን ቃል ተቀብለው ንስሐ ገብተው

18 «ዲያብሎስ» የሰይጣን ሌላ ስሙ ነው። በግሪክ «ፊልየር» ማለት ዲያብሎስ ወይም ሰይጣን ማለት ነው።

19 «የመንፈስ» ኃጢአት የሚባሉት አለማመን፤ ትዕቢት፤ ባለን ነገር አለመርካት፤ እርስ በርስ መካሰስ፤ ጣሮት አምላኪነት፤ ወዘተ ናቸው። በዚህ ቦታ «መንፈስ» የሚለው ቃል የሚያመለክተው የሰዎችን መንፈስ ነው። ኃጢአት የሚመነጨው ከሰዎች ልብና አዕምር ውስጥ ነው፤ ሆኖም አንዳንድ ኃጢአቶች በሥጋ የሚፈጸሙ ሲሆን ሌሎች ደግሞ በመንፈስ የሚፈጸሙ ናቸው።

ይሆን? እውሉስ ቲቶን ለማግኘት ወደ መቄዶንያ ሲሄድ እነዚህ ጥያቄዎች በአዕምሮው ውስጥ ይመለከቱ ነበር።

6-8 ቲቶ ከቆሮንቶስ መልካም ዜና ይዞ ተመለሰ። ቲቶ ይዞ የተመለሰው ዜና የቆሮንቶስ ሰዎች እውሉስን ለማግኘት በአገልግሎቱም ለመርዳት እንደሚኖሩባቸው የሚገልጽ ነበር። ይህም ብቻ አይደለም፤ ባደረሱበት ነገር ሁሉ «መጸጸታቸውንም» የሚገልጽ ነበር።

ወደ ንስሐ የሚያደርስ ሐዘን (7:8-16)

8-9 እውሉስ «እንደዚህ ያለ ነዘን የሚያስከትል ደብዳቤ ምንው ባልጻፍኩ» ኖሮ የሚል ስሜት ሳያድርበት አልቀረም። ሆኖም ከቲቶ መልካም ዜና ከሰማ በኋላ ግን ደስ አለው። ደስ የተሰኘውም ትልቅ ነዘን የሚያስከትል ደብዳቤ ቢጽፍላቸውም የጻፈላቸው ደብዳቤ ወደ ንስሐ ስለመራቸው ነው (2ቆሮ. 2:2-4 ይመለከታል)።

በዚህ ቦታ በቤተክርስቲያን ውስጥ ክርስቲያኖች እንዲቀጡ የሚደረግበትን ዓላማ እንመለከታለን። እንዲህ ያለው ቅጣት ሰዎችን ለመጉዳት ሳይሆን ሰዎቹን ወደ ንስሐና ወደ ቅድስናም ለመመለስ ነው። እውነተኛ ክርስቲያናዊ ቅጣት (ዲሲፕሊን) ሰዎችን ለመጉዳት የሚደረግ አይደለም፤ ሰዎች እንዲህ ያለውን ቅጣት በቅን ልቦና ከተቀበሉት ሁልጊዜ ጠቃሚ ነው።

10 «እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የሚሆን ነዘን» (ቅጣት) ሰዎችን ወደ ንስሐ ይመራል። ንስሐ ደግሞ ወደ ይቅርታ ከዚያም ወደ ደኅንነት ይመራል።

«እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የሚሆን ነዘን» የሚደርስብን በኃጢአት ምክንያት ነው። በሌላ በኩል ደግሞ «የዓለም ሐዘን» የሚደርስብን በዓለም መከፈ ምክንያት ነው። ልባችንን የምናደነድንና የእግዚአብሔርንም ቅጣት የምንቃወም ከሆነ ሐዘናችን ምንም ጥቅም ወደማያመጣ ወደ ዓለም ሐዘን ይለወጣል። እንዲህ ያለው የዓለም ሐዘን ደግሞ ተስፋ መቀረጥንና ሞትን ያመጣል።

11 በዚህ ቦታ የቆሮንቶስ ሰዎች እውሉስ የጻፈላቸውን ደብዳቤ ከተቀበሉ በኋላ የነበራቸውን አሳብና ለደብዳቤውም የሰጡትን ምላሽ እንመለከታለን። እውሉስ በደብዳቤው ላይ በመካከላቸው ታላቅ ኃጢአት የፈጸመ ሰው እንዳለ አስጠንቅቋቸው ነበር። በዚህ ጥቅስ መሠረት የቆሮንቶስ ሰዎች ይህንን ሰው ሳይቀጡት ወይም ከመካከላቸው ኃጢአቱን ሳያስወግዱ አይቀርም። ስለዚህም ይህ ሰው ከፈጸመው ኃጢአት «ንጹሐች» ሆነዋል። አሁን በመካከላቸው የነበረው መጥፎ ሁኔታ ተስተካክሏል።

12 የቆሮንቶስ ሰዎች በመጀመሪያ እውሉስ የሰጣቸውን መመሪያ ለመቀበል አሻፈረኝ ብለው ነበር፤ የእውሉስንም ሥልጣን ተቃውመው ነበር። በመካከላቸው አሳፋሪ ድርጊት የፈጸመውን ሰው አልቀጡትም፤ ይልቁንም ኃጢአቱን ታግሠው ተቀመጡ (1ቆሮ. 5:1-2 ይመለከታል)። የቆሮንቶስ ሰዎች በራሳቸው ታብዮው ነበር። ስለዚህ ወደ ንስሐ ሊያመጣቸው የሚችል ደብዳቤ ጻፈላቸው። እውሉስ ሥልጣኑን እንደሚያከብሩና ቃሉንም እንደሚታዘዙ ተስፋ አድርጓል (2ቆሮ. 2:9 ይመለከታል)። አሁን ተስፋው ተፈጸመ።

«እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ከሆነው ሐዘን» የሚመጣው «ንስሐ» ዘወትር ወደ ደስታ ይመራል። እውሉስ ደስ ብሎት ነበር፤ ቲቶ ደስ ብሎት ነበር፤ የቆሮንቶስ ሰዎችም ደስ ብሏቸው ነበር። በዚህ ደስታ ግን አንደኛው ኢየሱስ ሲናገር፡ «ንስሐ መግባት ከማያስፈልጋቸው ዘጠና ዘጠኝ ደጋግ ሰዎች ይልቅ፡ ንስሐ በሚገባ አንድ ኃጢአተኛ ምክንያት በመንግሥተ ሰማይ እንዲሁ ደስታ ይሆናል» ብሏል (ሉቃ. 15:7)።

13 የቆሮንቶስ ሰዎች ለቲቶ ባደረጉለት አቀባበል እውሉስ ደስ ተሰኝቷል፤ የተቀበሉትም በትሕትናና በአክብሮት ነበር። በዚህም ምክንያት የቲቶ መንፈስ «አርፎአል»። እንደ ክርስቲያን አንዳችን ለሌላችን ከምናደርገው ነገር ውስጥ፡ አንዱ፡ አንዳችንን ሌላውንም ማጽናናትና ማሰራጨ ነው።

14-16 እውሉስ ስለ ቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ለቲቶ ብዙ መልካም ነገር ነግሮታል። በእነርሱ «ትምክሕት» አለው (ቁ. 14)። በቲቶ ላይ የማይገባ ነገር በማድረግ «ስላሳፈሩት» ደስ ተሰኝቷል። በመልካም ባሕርያቸውም እውሉስ ስለ እነርሱ የተናገረው መልካም ነገር ሁሉ በእርግጥ እውነተኛ እንደነበር አረጋግጠዋል። ለቲቶ ያሳዩት ፊት እውሉስ እንደጠበቀው ነበር።

የቆሮንቶስ ሰዎች ቲቶን የተቀበሉት እውሉስን እንዳገኙት ያህል አድርገው ማለትም «በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ» (ቁ. 15) ነው። ይህም የቆሮንቶስ ሰዎች ምን ያህል እንደተለወጡ ሊያሳየን ይችላል።

ምዕራፍ 8

በልግስና የመስጠት አስፈላጊነት (8:1-15)

1 «በመቄዶንያ ካሉት አብያተ ክርስቲያናት» ውስጥ በጣም ታዋቂ የሆኑት የፊልጵስዩስ ቤተክርስቲያንና የተሰሎንቄ ቤተክርስቲያን ናቸው። በተሰሎንቄ ያሉ ወገኖች «በመቄዶንያና በአካይያ ለሚገኙ ምዕመናን ሁሉ መልካም ምሳሌ» ሆነዋል (1ተሰ. 1:7)። ምንም እንኳን በፊልጵስዩስና በተሰሎንቄ የሚገኙት ወገኖች እነርሱ ራሳቸው እጅግ ድሆችና በብዙም መከራ ውስጥ ያሉ ሲሆኑም፡ በችግር ውስጥ ያሉ ወገኖችን ለመርዳት ግን አሁንም «ከፍተኛ ልግስና አድርገዋል» (ቁ. 2)። በተለይም እውሉስ በኢየሱሳም ለሚገኙ ችግሮች ክርስቲያኖች በግሪክ ከሚገኙ አብያተክርስቲያናት በሚያስባስበው የእርዳታ ገንዘብ ላይ ልግስና የተሞላበት ስጦታቸውን አሳይተዋል። እውሉስ የቆሮንቶስ አማኞች በመቄዶንያ የሚገኙ አብያተ ክርስቲያናትን ምሳሌ በመከተል እነርሱም በኢየሱሳም ለሚገኙ ወገኖች በሚያስባስበው የእርዳታ ገንዘብ ላይ ልግስና የተሞላበት ስጦታ እንደሚያደርጉ ተስፋ አድርጎባቸዋል።

ልግስና የተሞላበት ስጦታ የሚለካው አንድ ሰው በሚሰጠው መጠን ብቻ አይደለም፤ በሚያስቀረውም ጭምር ነው። አንድ ደህ ሰው አንድ ሀብታም ሰው የሚሰጠውን ያህል መስጠት አይችልም፤ ይሁንና የደህው ሰው ልግስና ከሀብታሙ ሰው ልግስና ሊበልጥ ይችላል። ከዚህ ላይ ኢየሱስ ባሏ ስለሞተባት አንዲት ሴት የተናገረውን እናስታውስ፤ ይህች ሴት በምጽዋት መቀበያ ሳጥኑ ውስጥ «ሁለት ሳንቲም የሚያህል የናስ ገንዘብ» ጨመረች። ኢየሱስ ስለ ደህዋ ሴት ሲናገር እንዲህ አለ፡ «በእውነት እሳችንህህ በሣጥኑ ውስጥ ገንዘብ ከጨመሩት ሰዎች ሁሉ አብልጣ የሰጠች ይህች ድኻ መበለት ናት። ምክንያቱም ሌሎች ሁሉ የሰጡት ካላቸው ሀብት የተረፋቸውን ነው፤ እርስዋ ግን ድኻ ሆና ሳለች ምንም ሳንታቀር ያላትን ሁሉ ሰጠች» (ማር. 12:41-44)።

3-4 በመቄዶንያ የሚገኙት ክርስቲያኖች በኢየሱሳም ለሚገኙት «ቅዱሳን» ማለትም አማኞች የእርዳታ ገንዘብ ሲሰበሰብ እነርሱም የበኩላቸውን ተሳትፎ ማድረግ እንደሚፈልጉ እውሉስን «አጥብቀው ለመኑት» (ቁ. 4)።

እኛስ እንደ መቄዶንያ ክርስቲያኖች ዓይነት ልብ አለን? ወይስ ድህ ነኝ እያልን ትንሽ እንሰጣለን? አለን የምንለው ገንዘብ ሁሉ የእኛ እንዳልሆነ ማስታወስ አለብን፤ አለን የምንለው ገንዘብ ሁሉ የጌታ ኢየሱስ ነው። ምን ያህል መስጠት እንዳለብን የምንወስነው እንደ እኛ ፍላጎት ወይም ስሌት ሳይሆን እንደ ጌታ መሆን አለበት።

ይህን እናስታውስ፡ ለሌሎች በልግስና የምንሰጥ ከሆነ እግዚአብሔርም ለእኛ በልግስና ይሰጠናል። አብዝተን በሰጠን ቁጥር አብዝተን እንቀበላለን (2ቆሮ. 9:6 ይመለከታል)። በሌላ ቦታ እውሉስ «ሰው የሚያጭደው የዘራውን ነው» ይላል (ገላ. 8:7)። ንቅጣ ሰዎች አንሁን። ምክንያቱም «እግዚአብሔር የሚወድደው በደስታ የሚሰጠውን ሰው» ነው (2ቆሮ. 9:7)። ስንሰጥ ስለ ራሳችን አንጨነቅ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር «ወሰን ከሌለው ብልጽግናው በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት የሚያስፈልገንን ሁሉ ይሰጠናል» (ፊል. 4:19)።

የመቄዶንያ ክርስቲያኖች የሰጡትን ገንዘባቸውን ብቻ ሳይሆን «ራሳቸውንም» ቁምር ነው። እነዚህ ወገኖች ልንከተለው የሚገባ ምሳሌ ትተውልናል። ከንገንዘባችን ይልቅ እግዚአብሔር የሚፈልገው እኛን ነው። እውሎስ ለሮሜ ሰዎች ሲጽፍ «ሁለንተናችሁን እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ . . . መሥዋዕት አድርጋችሁ እንድታቀርቡ.. እለምናችኋለሁ ብሏል (ሮሜ 12፡1)። የክርስቶስ ከሆንን፣ ገንዘባችንም የክርስቶስ ነው። ለዚህም ነው የመቄዶንያ ክርስቲያኖች ከፍተኛ ልግስና ያሳዩት፤ «በመጀመሪያ ራሳቸውን ለጌታ ሰጥተዋል» ቀጥሎም የክርስቶስ ሐዋርያ ለሆነው እውሎስ ራሳቸውን ሰጡ፤ ይህንንም ያደረጉት «በእግዚአብሔር ፈቃድ» ነበር። እውሎስ የቆሮንቶስ ሰዎችም እንዲሁ ያደርጋሉ የሚል ተስፋ አለው።

6 እውሎስ ይህንን «የልግስና (የጸጋ) ሥራ» ከፍጻሜ እንዲያደርስለት ተቶን ሾመው። ይህ «የልግስና (የጸጋ) ሥራ» እውሎስ በኢየሩሳሌም ለሚገኙ ድሆች የሚያሰባስበው የእርዳታ ገንዘብ ነው። እውሎስ ይህንን ተግባር «የልግስና (የጸጋ) ሥራ» በማለት ይጠራል፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ልግስናውን (ጸጋውን) ለእኛ እንዳሳየ ሁሉ እኛም ለሌሎች ይህንን ጸጋ (ልግስና) ማሳየት አለብን (ቁ. 1 ይመለከታል)። ጸጋ፣ ፍቅርን፣ ምሕረትን፣ ቸርነትንና ልግስናን ያጠቃልላል። ማንኛውም ጸጋ በመጀመሪያ የተገኘው ከእግዚአብሔር ነው። የእግዚአብሔርን ጸጋ በዙሪያችን ላሉ በተለይም ለድሆች ለማካፈል ትጉ እንሁን።

7 የቆሮንቶስ ሰዎች የእግዚአብሔር ጸጋ እንዲሁም የእግዚአብሔር ስጦታ ተትረፍርፎ ተሰጥቷቸዋል (1ቆሮ. 1፡4-7 ይመለከታል)። ስለዚህ ለሌሎች «በልግስና ሥራ ሊሰጡ» ይገባል።

8 እውሎስ የቆሮንቶስ ሰዎች ገንዘባቸውን በግድ እንዲሰጡ ማስገደድ አልፈለገም። ሆኖም እውሎስ የቆሮንቶስ ሰዎችን እውነተኛነት «የሌሎችን» ማለትም የመቄዶንያን ክርስቲያኖች «የመስጠት ትጋት» ከእነርሱ «ጋር በማወዳደር» መመርመር ይፈልጋል (1ዮሐ. 3፡17-18 ይመለከታል)።

9 ለእኛ ዘወትር ትልቁ ምሳሌያችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። እርሱ በእርሱ ከምንችለው በላይ ሀብታም ነው። የእግዚአብሔር ሀብት ሁሉ በእርሱ እጅ ነው። ነገር ግን እኛም ሀብታም ሆኖ ሳለ ምንም እንደሌለው ሆነ። ስለ እኛም ሲል «ደህ» ሆነ (ፊል. 2፡6-7 ይመለከታል)። «በእርሱ ድኻ መሆን» ግን ማለትም በመስቀል ላይ ተሰቅሎ በመዋቱ እኛ መንፈሳዊ ሀብትን አገኘን።²⁰

ክርስቶስ ለእኛ ያደረገው ይኼን ያህል ከሆነ፣ ያለንን ነገርም ሆነ ራሳችንን ለሌሎች በመስጠት የእርሱን ምሳሌ መከተል የማንችለው ለምንድን ነው?

10-11 በግሪክ አገር ከሚገኙ አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ እውሎስ በኢየሩሳሌም ለሚገኙ ድሆች ለሚያሰባስበው የእርዳታ ገንዘብ በመጀመሪያ ልግስናቸውን ያሳዩት የቆሮንቶስ ሰዎች ናቸው። ሆኖም የእርዳታውን ገንዘብ የማሰባሰቡ ሂደት ለጊዜው በመቋረጡ የጀመሩትን ልግስና ሊገቡበት አልቻሉም፤ ስለዚህ የጀመሩትን በጎ ሥራ «ወደ ፍጻሜ» እንዲያደርሱ እውሎስ ያሳስባቸዋል።

12 ቁም ነገሩ የቆሮንቶስ ሰዎች ምን ያህል ሰጡ የሚሰው እንዳልሆነ እውሎስ አጥብቆ ይናገራል። ምክንያቱም የሌላቸውን መስጠት አይችሉም። ቁም ነገሩ «ለመስጠት ያላቸው መልካም ፈቃድ» ነው። ለመስጠት መልካም ፈቃደኝነት ካላቸው፣ ስጦታቸው «ተቀባይነት ያገኛል»። እውሎስ በቁ. 11 ላይ የሚሰጠው ምክር «ባላችሁ መጠን» ስጡ የሚል ነው (1ቆሮ. 16፡2 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

13 እውሎስ የቆሮንቶስ ሰዎች ያለ የሌላቸውን ለሌሎች በመስጠት እነርሱ «እንዲቸገሩ» አይፈልግም። ለሚሰበሰበው

የእርዳታ ገንዘብ ለመስጠት ሊሉ ብድር ውስጥ መግባት የለባቸውም።

14 በችግር ውስጥ ያሉ ሰዎችን መርዳት ለክርስቲያኖች አንድ ራሱን የቻለ ነገሩ ነው። ምክንያቱም ዛሬ ለአንዱ በችግሩ ብንደርስለት፣ ነገ ደግሞ ሌላው በችግሩ እንደደርሰዋል። እውሎስ «በመካከላችሁ እኩልነት ይኖራል» ያለው ይህንን በማሰብ ነው።

ይህ ግን በኮሙኒስት ሥርዓተ ማኅበር ውስጥ መንግሥት ከአንዱ ወስዶ ለሌላው ከሚሰጠው ጋር ዝምድና የለውም። በክርስትና ውስጥ እንድንሰጥ የሚያደርገን መንግሥት ሳይሆን ፍቅር ነው። የምንሰጠውም በሕግ ተገደን ሳይሆን በነፃ ነው። ለሌሎች የምንሰጠው ግን እንደሚያስፈልጋቸው መጠን ነው (የሐዋ. 2፡44-45፤ 4፡34-35 ይመለከታል)።

እውሎስ እያንዳንዱ ክርስቲያን እኩል ገንዘብና ንብረት ሊኖረው ይገባል የሚል ነገር የለውም። እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ ክርስቲያን የተለያየ ማዕረግ፣ የተለያየ ሥራና የተለያየ ስጦታ ሰጥቷል። አንዳንዶች ሀብታሞች ናቸው፤ ሌሎች ደግሞ ድኾች ናቸው። ሆኖም ባላቸውና በሌላቸው መካከል ልግስና የሞላበት ስጦታ መኖር አለበት። ክርስቲያን ዘወትር እንደተቸገረ መኖር የለበትም። የሚበቃቸውን ያህል ያላቸው ባላቸው መጠን ሊሰጡ ይገባል፤ ምንም የሌላቸው በሚያስፈልጋቸው መጠን ሊቀበሉ ይገባል። ያለን ነገር ሁሉ የተገኘው ከእግዚአብሔር ነው (1ቆሮ. 4፡2 ይመለከታል)። ያለን ማንኛውም ነገር የእግዚአብሔር እንጂ የእኛ አይደለም።

15 በዚህ ቦታ እውሎስ ከዘጸአት 16፡18 ላይ ይጠቅሳል። ይህ ቁጥር የጥንት የአይሁድ ሕዝቦች በምድረበዳ ስለሰበሰቡት «መና» ይናገራል። «መና» የዳቦ ዓይነት ሲሆን የአይሁድ ሕዝቦች በምድረበዳ እንዳይራሉ እግዚአብሔር ከሰማይ የላከላቸው ምግብ ነው። አይሁዶች በየዕለቱ «መና» ይሰበሰቡ ነበር። ወጣትና ብርቱ የሆኑ ሰዎች ሽማግሌና ደካማ ከሆኑት አብልጠው ይሰበሰቡ ነበር። መናው ከተሰበሰበ በኋላ ግን ሁሉም እኩል ይካፈሉት ነበር። ስለዚህ «ትገሽ የሰበሰበ አልገደለበትም»። አንድ አይሁዳዊ ክድርሻው በላይ «ከመናው» ለማስቀመጥ ከሞከረ መናው ወዲያው ይበስብላል፤ የማይበላም ይሆናል (ዘጸ. 16፡14-20፤32)።

ቲቶ ወደ ቆሮንቶስ ተላክ (8፡16-24)

16-17 የእርዳታውን ገንዘብ የማሰባሰቡ ሂደት ከፍጻሜው እንዲደርስ የበኩሉን እገዛ ለማድረግ ቲቶ ራሱን በፈቃደኝነት ሰጠ።

18 በዚህ ቁጥር ላይ እውሎስ በአብያተ ክርስቲያናት ሁሉ ስለተመሰገነ አንድ «ወንድም» ይጠቅሳል። በዚህ ቦታ እውሎስ የጠቀሰው ወንድም ማን እንደሆነ በውል አይታወቅም። አንዳንዶች ሉቃስ ነው ይላሉ፤ ሌሎች ደግሞ ቲቂቆስ ነው ይላሉ (የሐዋ. 20፡4፤ ኤፌ. 6፡21)።

19 ከቲቶ ጋር ወደ ቆሮንቶስ የተላከው ይህ «ወንድም» ማንም ይሁን ማን፣ ይህ ሰው የተመረጠው በእውሎስ ሳይሆን በሚዋጣው የእርዳታ ገንዘብ የበኩላቸውን አስተዋጽኦ በሚያደርጉት አብያተክርስቲያናት ነው።

20 በኢየሩሳሌም ለሚገኙ ወገኖች የተዋጣውን የእርዳታ ገንዘብ እንዲያደርሱ አብያተ ክርስቲያናት የራሳቸውን ሰው ራሳቸው እንዲመርጡ መደረጉ አስፈላጊ ነበር (1ቆሮ. 16፡3)። ይህ ባይሆን ኖሮ አንዳንድ ሰዎች እውሎስንም ሆነ ከእርሱ ጋር አብረው የሚያገለግሉትን ሰዎች በሐሰት ሊከፏቸው ይችላሉ ነበር፤ ተከስሰው ቢሆን ኖሮ ደግሞ ክሱን ውድቅ ሊያደርግላቸው የሚችል ምስክር አይኖራቸውም። ሰይጣን ከመልካም ሥራ ውስጥ ክፉ ነገር ለማውጣት ዘወትር አይተኝም።

21 የተዋጣውን የእርዳታ ገንዘብ አስመልክቶ እውሎስ «በጌታ ፊት ብቻ ሳይሆን በሰዎችም ፊት መልካም የሆነውን ነገር ማድረግ» ይፈልጋል። እውሎስ እንዲህ ሲል ከሰዎች ምስጋናን ፈልጎ አይደለም። እውሎስ ምስጋናን ማግኘት የሚፈልገው ከእግዚአብሔር ብቻ ነው። እውሎስ ምንም ነገር

20 ዋት የድህነት የመጨረሻው ደረጃ ነው። ምክንያቱም ስንሞት የምናጣው ያለንን ሀብትና ንብረት ብቻ ሳይሆን ሰውነታችንንም (የፍላጎትንም) ቁምር ነው።

ቢያደርግ ሁሉንም ነገር የሚያደርገው ለጌታ ነው (ሮሜ 14:7-8) ሌፌ. 6:5-8 ይመለከታል።

ይሁን እንጂ እውሉስ በራሱ ላይ ነቀፌታን የሚያስከትል ሥራ ቢሠራ ክርስቶስም ከእርሱ ጋር አብሮ እንደሚነቀፍ ያውቃል። ስለዚህ በሰዎች ፊት የሚያላፍር ሥራ ላለመሥራት ጥንቃቄ ያደርጋል። እርሱ የሚጨነቀው ለራሱ ስም ሳይሆን ለክርስቶስ ስም ነው።

ለክ እንዲሁ፤ እያንዳንዱ ክርስቲያን በተቻለው መጠን ስሙን ነቀፌታ ከሚያስከትል ነገር ሁሉ መጠበቅ አለበት። ይህ ማለት ስለ ክርስቶስ ስንል ከሚደርስብን ነቀፌታ መሸሽ አለብን ማለት አይደለም፤ አማኞች ሁሉ ክርስቶስን በማመናቸው ምክንያት ነቀፌታ ይደርስባቸዋል። ነገር ግን እያንዳንዳችን በምንፈጽመው ስህተት ምክንያት ነቀፌታን እንዳናስከትል መጠንቀቅ ይኖርብናል። እውሉስ ሊጽፍ፤ «ከማናቸውም ዐይነት ክታ ነገር ራቄ» ብሏል (1ተሰ. 5:22)። ሰዎች በክርስቶስና በወንጌሉም²¹ ላይ የማይገባ ነገር እንዳይናገሩ ዕድል ልንሰጣቸው አይገባም (1ቆሮ. 9:12 ይመለከታል)።

22 በዚህ ቦታ እውሉስ ከቲቶ ጋር ወደ ቆሮንቶስ የሄደ አንድ ሌላ «ወንድም» ይጠቅሳል። ይህ ወንድም ማን እንደሆነ በውል አይታወቅም።

23-24 እውሉስ ለቆሮንቶስ ሰዎች ሲጽፍ ቲቶና እነዚህ ሁለት ወንድሞች የእናንተ ፍቅርና አከብሮት ይገባቸዋል ይላል። ቲቶ ራሱ ከእውሉስ ጋር «አብሮ የሚሠራ የሥራ ገደቻው» ነው (ቁ. 23)። ከቲቶ ጋር ወደ ቆሮንቶስ የሄዱት እነዚህ ሁለት ወንድሞች ደግሞ «የአብያተ ክርስቲያናት ተወካዮች» ናቸው። ከዚህ ሁሉ በላይ ግን «የክርስቶስ ክብር» ናቸው።

እውሉስ ዛሬ ቢኖር ኖሮ እኛንም እናንተ እኮ «የክርስቶስ ክብር» ናችሁ ይለን ይሆን?

ምዕራፍ 9

ለቅዱሳን የሚሆን አገልግሎት (9:1-5)

1-2 በእነዚህ ቁጥሮች ላይ እውሉስ ከዚህ በፊት በ2ቆሮ. 8:10 ላይ ተናግሮት ስለነበረው «ለቅዱሳን ስለሚሆን አገልግሎት» ማለትም በኢየሩሳሌም ለሚገኙ ድኸች በሚሰጠው (በሚሰበሰበው) የእርዳታ ገንዘብ ላይ ተጨማሪ አሳብ ይሰጣል። እውሉስ ይህን አገልግሎት ወይም ስጦታ «አስመልክቶ ለቆሮንቶስ ሰዎች ተጨማሪ ነገር «ሊጽፍላቸው አያስፈልገውም»፤ ምክንያቱም ችግራችንን «ለመርዳት ያላቸውን በጎ ፈቃድ» ያውቃል (ቁ. 2)። በመጀመሪያ በቆሮንቶስና «በአካይያ» ዙሪያ የሚገኙ ክርስቲያኖች የእርዳታ ገንዘብ ለማዋጣት በጎ ፈቃዳቸውን አሳይተዋል። በመቄዶንያ የሚገኙ ክርስቲያኖች፤ በቆሮንቶስ የሚገኙ ክርስቲያኖች ያላቸውን በጎ ፈቃድ ሲመለከቱ እነርሱም የበኩላቸውን እርዳታ ለማድረግ ተነሡ።

3-4 አሁን እውሉስ የቆሮንቶስ ሰዎች የመጀመሩትን የእርዳታ ገንዘብ የማሰባሰብ ተግባር ወደ ፍጻሜ እንዲያደርሱት በብርቱ ያሳስባቸዋል። አለበለዚያ እውሉስ የቆሮንቶስ ሰዎች ችግራችንን ለመርዳት በጎ ፈቃዳቸውን አሳይተዋል በማለት «በትምክሕት» ስለ እነርሱ የተናገረው ሁሉ «ከንቱ» (ቁ. 3) ሆኖ ይቀራል። በሌላ አነጋገር አቴን ሞልቶ ሲናገር የነበረው ሁሉ እንዲያው ወሬ ብቻ ሆኖ ይቀራል። ስለዚህ እውሉስ የቆሮንቶስ ሰዎች የጀመሩትን ተግባር ከፍጻሜ ለማድረስ እንዲችሉና በሚያስፈልጋቸውም ሁሉ እንዲረዳቸው ቲቶንና ሌሎች ሁለት ወንድሞችን ላከ። እውሉስ በቆሮንቶስ ሰዎች «ግፈር» አይፈልግም፤ ምክንያቱም

ስጦታቸውን በኢየሩሳሌም ለሚገኙ ክርስቲያኖች ለመላክ ገና አልተዘጋጀም።

5 ከዚህ በተጨማሪ እውሉስ የቆሮንቶስ ሰዎች «በግድ» (ቁ. 7 ይመለከታል) እንዲሰጡ አይፈልግም። ከሰጡ ከልባቸው በልግስና ይሰጡ።

በልግስና መዝራት (9:6-15)

6 «ጥቂት የዘራ፤ ጥቂት መከራ ይሰበስባል»። ገንዘባችንንና ንብረታችንን ለጌታ ሥራ መስጠት ዘርን እንደ መዝራት ነው። በልግስና የምንሰጥ (የምንዘራ) ከሆነ፤ እግዚአብሔር ለእኛም አብዝቶ ይሰጠናል (ምላ. 22:9)። «አንዳንድ ሰዎች በላጋሥነት ገንዘባቸውን ይበትናሉ፤ ነገር ግን ሀብታቸው እየበዛ ይሄዳል። ለጋሥ ሁን፤ ትበለጽጋለህ፤ ሌሎችን እርዳ፤ አንተም እርዳታ ታገኛለህ» (ምላ. 11:24-25)።

አንድ ሰው የሚያጭደው፤ ያንኑ የዘራውን ነው። ይህ መርህ የሚሠራው በሥጋዊ ነገሮች ላይ ብቻ ሳይሆን በመንፈሳዊ ነገሮችም ለምሳሌ በይቅርታ፤ በፍርድና በኃጢአት ላይ ጭምር ነው (ማቴ. 6:12፤ 14-15፤ 7:1-2፤ ገላ. 6:7-10 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

በዚህ ጉዳይ ላይ ኢየሱስ ሲናገር፤ «በእውነት አላችኋለሁ፤ የእኔ ደቀ መዝሙር በመሆኑ ከእነዚህ ታናናሾች ለአንዱ አንድ ብርጭቆ ቀዝቃዛ ውሃ እንኳ የሚሰጥ ሰው ዋጋውን አያጣም» (ማቴ. 10:42)። ነገር ግን ዋጋችንን ለማግኘት ስንል በስስት የምንሰጥ ከሆነ ዋጋችንን እናጣለን። መስጠት ያለብን ያለመሰሰት እንጂ አንዳች ጥቅም አገኝበታለሁ በሚል አሳብ መሆን የለበትም። በዚህ ዓይነት የምንገባ ከሆነ እግዚአብሔር በዚህና በወዲያኛው ዓለም ይባርከናል (ምላ. 19:17፤ ማቴ. 25:34-40፤ ሉቃ. 6:34-35፤ 14:12-14 ይመለከታል)።

7 የቆሮንቶስ ሰዎች መስጠት ያለባቸው በልባቸው ለመስጠት በወደዱትና በመንፈስ ቅዱስም ምሪት እንጂ (ቁ. 5 ይመለከታል) «እየተጸጸቱ ወይም በግዴታ» አይደለም።

ከሰዎች ምስጋናን ለማግኘት ስንል አንስጥ (ማቴ. 6:1-4 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። እንዲሁም ሳይኖረኝ ሰጠሁ አንበል (የሐዋ. 5:1-11 ይመለከታል)።

አገልግሎታችንም ሆነ ስጦታችን «በልግስና» የተደረገ መሆኑ አለበት፤ የተቸገሩን የምንረዳ ከሆነ የምንረዳው በደስታ መሆን አለበት (ሮሜ 12:8)። ስንሰጥ ደስ እያለን የማንሰጥ ከሆነ በተገቢው መንገድ አልሰጠንም ማለት ነው። ከዚህ ላይ ኢየሱስ፤ «ከሚቀበል ይልቅ የሚሰጥ የተባረከ ነው» በማለት የተናገረውን እናስታውስ (የሐዋ. 20:35)። በሌላም ቦታ «በነፃ የተቀበላችሁትን በነፃ ሰጡ» በማለት ተናግሯል (ማቴ. 10:8)።

8 ለጌታ የሰጠውን እናጣለን ብለን ከቶ አናስብ። አንድ ገበሬ ዘርን ሲዘራ ዘሩ አይጠፋም፤ ይልቁንም ውሎ አድሮ መከር ይሆናል። እግዚአብሔር «ሁልጊዜ በሁሉ ነገር» የሚበቃንን እንድናገኝ «በብዛት በረከቱን ሊሰጠን ይችላል» (ማቴ. 6:31-33፤ ፊል. 4:19 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። እንደምን ያለ አስደናቂ ተስፋ ነው፤ እግዚአብሔር የተመሰገነ ይሁን!

9 በዚህ ቦታ እውሉስ ከመዝ. 112:9 ላይ ይጠቅሳል። አንድ ሰው ለድኸች በልግስና ሲሰጥ «ጽድቁ ለዘላለም ይኖራል»።

10 እግዚአብሔር «ዘርንም» ሆነ «ምግብን» ይሰጣል። ሁሉም ነገር የሚገኘው ከእግዚአብሔር ጸጋ ነው። ለሌሎች አብዝተን እንደሰጠን ሁሉ እግዚአብሔርም «የምንዘራውን ዘር አበርክቶ ይሰጠናል፤ የልግስናችንን ፍሬ ያበዛናል»። በሌላ አነጋገር ለሌሎች በልግስና ስንሰጥ እግዚአብሔር ለእኛም ሥጋዊና መንፈሳዊ በረከቶችን አብዝቶ ይሰጠናል።²²

21 እውሉስ በዚህ ቦታ የሚናገረው ስለ ገንዘብ ነው። የቤተክርስቲያን መሪዎች ራሳቸውንም ሆነ አገልግሎታቸውን በተለይ ደግሞ በገንዘብ ላይ ያላቸውን ነፃፊነት ለሌሎች ክርስቲያኖች ተጠያቂ በሚሆኑበት መንገድ ማቅረብ አለባቸው። «እነእግዚአብሔር ተጠያቂ ነኝ» ማለት ብቻ በቂ አይደለም። ለሌሎች ክርስቲያኖች ተጠያቂ አንሆንም የሚሉ መሪዎችን ሳይጣን በቀላሉ ሊያጠምዱቸውና ሊጥላቸው ይችላል።

22 ምንም እንኳ እግዚአብሔር አብዛኛውን ጊዜ ለክርስቲያኖች ከመንፈሳዊ በረከት ጋር ሥጋዊ በረከትን ቢለጣቸውም ሁልጊዜ ግን እንዲህ አያደርግም።

ምዕራፍ 10

የእግዚአብሔር ንይል ምን ያህል ታላቅ እንደሆነ ዘወትር እናስታውስ (ኤፌ. 3፡20-21)። እግዚአብሔር ከአንዲት ትንሽ ዘር ትልቅ ዛፍ ማለገኘት ይችላል። ይህች ዘር ትልቅ እንድትሆን ግን ልንጥላትና በመሬትም ውስጥ ልንቀብራት ያስፈልጋል። ዘሯን ዝም ብለን በኪሳችን ውስጥ ብናስቀምጣት ምንም ዓይነት ዛፍ እናገኝባትም። በተመሳሳይ ሁኔታ፤ አንድ ጊዜ አንድ ትንሽ ልጅ አምስት እንጀራና ሁለት አሳ ለኢየሱስ ሰጠው፤ ኢየሱስም አምስቱን እንጀራና ሁለቱን አሳ ወስዶ ለአምስት ሺህ ሰዎች ምግብ እንዲሆን አደረገው ማር. 6፡35-44 ይመለከታል።

11 «በሁሉ ነገር የበለጸግን» እንሆናለን። ለሌሎች ሰዎች በልግስና የምንሰጠው እስኪኖረን ድረስ እግዚአብሔር እኛንም «ያበለጽገናል»። የሚያበለጽገንም «በሁሉ ነገር» ማለትም በሥጋዊና በመንፈሳዊ ነገር ሁሉ ነው።

እግዚአብሔር «የሚያበለጽግን» ለምንድን ነው? የሚያበለጽግን ለጋስ እንድንሆንና ዘወትር በልግስና እንድንሰጥ ነው። ለጋስ መሆን ስናቆም ግን እግዚአብሔርም እኛን ባለጠነች ማድረጉን ያቆማል።

እውሉስ ለቆሮንቶስ ሰዎች ሲጽፍላቸው፡ «ልግስናችሁ በእኛ አማካይነት የሚደርሳቸው ሰዎች ሁልጊዜ እግዚአብሔርን ያመሰግናሉ» ይላቸዋል። ማለትም እውሉስና የወንጌል አገልግሎት አጋሮቹ፤ የቆሮንቶስ ሰዎች ለኢየሩሳሌም ክርስቲያኖች የላኩትን ስጦታ በሚያደርሱበት ወቅት፤ በዚያ ያሉ ወገኖች የቆሮንቶስ የሚገኙ አማኞች ስለደረጉላቸው ችሮታ እግዚአብሔርን ያመሰግናሉ።

12 ሌሎች ሰዎች ስለሰጡን ስጦታ ልናመሰግናቸው ይገባል። ከሁሉ በላይ ግን ሌሎች ሰዎች ስለ ሰጡን ስጦታና ስላሳዩንም ልግስና እግዚአብሔርን ልናመሰግን ይገባል። ምክንያቱም ማንኛውም ልግስና የሚመነጨው ከእግዚአብሔር ጾጋ ነው። እግዚአብሔር የልግስናን «ዘር» እና «መከር» ይሰጣል።

13 በዚህ «አገልግሎት» (ስጦታ) አማካይነት የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች «የክርስቶስን ወንጌል ተቀብለው ታማኞች» መሆናቸውን አረጋግጠዋል። የክርስቶስን ወንጌል መቀበላችን በታማኝነታችንና በታዛዥነታችን መታየት አለበት፤ አለበለዚያ እምነታችን ወሬ ብቻ ሆኖ ይቀራል። የክርስቶስን ወንጌል መታዘዝ ማለት ወንድማችንንና አህታችንን በሚያስፈልጋቸው መርዳት ማለት ነው (ያዕ. 2፡14-17 ይመለከታል)። እምነታችን እውነተኛ መሆኑን የሚያረጋግጠው እንዲህ ያለው ታዛዥነት ነው።

14 እግዚአብሔር ለቆሮንቶስ ክርስቲያኖች በሰጠው «ትልቅ ጾጋ» (የልግስና ጾጋ) ምክንያት በኢየሩሳሌም የሚገኙ ወገኖች ለቆሮንቶስ ክርስቲያኖች «ይጸልዩላቸዋል»። በኢየሩሳሌም የሚገኙ አይሁድ ክርስቲያኖችና በቆሮንቶስ የሚገኙ አሕዛብ ክርስቲያኖች በፍቅር እርስ በርስ ይተላለፋሉ። ለዚህም ነው እውሉስ ይህን እርዳታ እንደ ትልቅ ነገር የቆጠረው።

15 «በሰው ቃል ሊነገር ስለማይቻለው ስጦታው፤ ማለትም ስለ ጾጋ ስጦታው እግዚአብሔር የተመሰገነ ይሁን!»። ግን ይህ የእግዚአብሔር የጾጋ ስጦታ ምንድን ነው? ይህ የእግዚአብሔር የጾጋ ስጦታ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። የእግዚአብሔር ጾጋና በረከት ሁሉ ወደ እኛ የሚመጣው በክርስቶስ አማካይነት ነው (ዮሐ. 3፡16፤ ሮሜ 8፡32፤ ኤፌ. 1፡3 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። «ወዳጆቼ ሆይ! እግዚአብሔር ይህን ያህል ካፈቀረን፤ እኛም እርስ በርሳችን መፋቀር ይገባናል» (1ዮሐ. 4፡11)።

እውሉስ ስላገልግሎቱ የሰጠው የመከላከያ መልስ (10፡1-18)

1 እውሉስ ለቆሮንቶስ ሰዎች አቤቱታውን የሚያቀርበው «በክርስቶስ ገርነትና ደግነት» ነው። ገርነትና ደግነት የአንድ የበለለ ክርስቲያን መለያ ናቸው። ብዙ ሰዎች ገርና ደግ ሰው ደካማ ሰው ነው ብለው ያስባሉ፤ ነገር ግን ይህ አስተሳሰብ ትክክል አይደለም። ገርነትና ደግነት የብርቱነት ምልክት ናቸው። በሰው ልጆች ታሪክ ውስጥ ታላቅና ብርቱ የነበረው ኢየሱስ ክርስቶስ ገርና ደግ ነበር። እውሉስም እንዲህ ያለ ሰው ነበር፤ ምክንያቱም የክርስቶስን መንፈስ ተቀብሎ ነበርና።

ምንም እንኳ ኢየሱስ ክርስቶስ ገርና ደግ ቢሆንም ኃጢአትን በመቃወም ደፋርና ጽኑ ነበር (ማቴ. 23፡13-36፤ ዮሐ. 2፡14-16 ይመለከታል)። ልክ እንዲሁ እውሉስም ገርና ደግ ቢሆንም የቆሮንቶስ ሰዎችን በኃጢአታቸው ገሥጽአቸዋል። እውሉስ እንዲህ ያለውን ድፍረት ያገኘው ከራሱ ሳይሆን ከክርስቶስ ነው። በቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ውስጥ ያሉ የእውሉስ ተቃዋሚዎች ከእኛ በሚርቅበት ጊዜ «ደፋር» ነው፤ በእኛ መካከል በሚሆንበት ጊዜ ደግሞ «ዐይን አፋር» ነው፤ በማለት እውሉስን ነቀፋት። ማለትም መልእክት ሲጽፍልን «ደፋር» ነው፤ ነገር ግን በግንባር ሲቀርብ ግን ድምጹ እንኳ አይሰማም (ቁ. 10)። ፈሪ ውሻ ከፋቅ እንደሚጮህ ሁሉ እውሉስም በቆሮንቶስ ያሉ አማኞችን ፊት ለፊት ሊናገራቸው ድፍረት አልነበረውም። በዚህ ቦታ እውሉስ የእነርሱን ነቀፊታ በአግባ መልክ እንደገና ይደግመዋል።

በአንድ በኩል የእውሉስ ተቃዋሚዎች ነቀፊታ እውነት ነው፤ ምክንያቱም ወደ ቆሮንቶስ ለመጀመሪያ ጊዜ ሲሄድ «ደካማ ሆኖ በፍርሃትና በብዙ መንቀጥቀጥ ላይ ነበርሁ» ብሏቸው ነበር (1ቆሮ. 2፡3)። እነዚህ ተቃዋሚዎች ግን አንድ ነገር ዘንግተዋል፤ ይኸውም የእውሉስ ስብከት «በእግዚአብሔር መንፈስ ንይል የተደገፈ» እንደነበር ረስተውታል (1ቆሮ. 2፡4)። የእውሉስ ተቃዋሚዎች የእውነቱን ግግሽ ከፍል በማስቀረት በሐሰት ከሰሱት። የስም አጥፊዎች ባሕርይ እንዲህ ያለ ነው። ሲናገሩ ሙሉ እውነት አይናገሩም፤ ከፊሉን ብቻ እንጂ። እኛም በሌሎች ላይ እንዲህ የመሰለ ነገር እንዳንናገር እንጠንቀቅ።

2 በቆሮንቶስ ያሉ የእውሉስ ተቃዋሚዎች እውሉስ የሚኖረው «በሥጋ አስተሳሰብ» ነው ይሉ ነበር። አስፈላጊ ከሆነ አሁን እውሉስ ለተቃዋሚዎቹ ሁሉ «በድፍረት» መልስ ለመስጠት ዝግጁ ነው።

ይሁን እንጂ፤ እውሉስ ወደ ቆሮንቶስ ሲሄድ በድፍረትና በታሪክ መሄድ አልፈለገም። ይልቁንም ወደ ቆሮንቶስ ከመሄዱ በፊት ተቃዋሚዎቹ ሁሉ ንስሐ እንደሚገቡ ተስፋ አድርጓል፤ ተቃዋሚዎቹ ንስሐ የሚገቡ ከሆነ ደግሞ ሊገሥጹቸው አያስፈልገውም።

3 «በዓለም መኖር»፤ «በሥጋ አስተሳሰብ» ከመኖር እጅግ የተለየ ነው (ቁ. 2)። እውሉስ «በዓለም እንኖራለን» ቢል እንደ ሰው ሥጋ ለባሽ ነን ስለዚህ የሥጋን ድካም መሸከም አለብን ማለቱ ነው። እውሉስ መብላት አለበት፤ መተኛት አለበት፤ እንደ ማንኛውም ሰው ይደክመዋል፤ ይጨንቁዋል። ምንም እንኳ እውሉስ «በዚህ ዓለም ቢኖርም» ማለትም ሥጋ ለባሽ ቢሆንም «በሥጋ አስተሳሰብ» ግን አይኖርም፤ ወይም ደግሞ እንደ «ዓለም ሰዎች አይዋጋም» (ቁ. 3)። «በሥጋ አስተሳሰብ» መኖር ማለት እንደ «አሮጌው ሰውነት» (ሮሜ 6፡6) ወይም እንደ «ሥጋ ፈቃድ» (ሮሜ 8፡4-5) መኖር ማለት ነው። እውሉስ ክርስቲያን ከመሆኑ በፊት ይኖርና ይዋጋ የነበረው እንደ «አሮጌው ሰውነት» እንደ ሥጋ ፈቃዱ ነበር። አሁን «በክርስቶስ» ከሆነ በኋላ ግን «አዲስ ፍጥረት ሆኑ» (2ቆሮ. 5፡17)፤ ስለዚህ አሁን የሚኖረው በዚህ ዓለም የሥጋ አስተሳሰብ ሳይሆን፤ «በመንፈስ» ነው (ገላ. 5፡16)። ይሁን እንጂ አሁን የእውሉስ ሰውነት አዲስ አይደለም። እስኪሞት ድረስ እውሉስ በዚህ ሰውነት ማለትም በዚህ ዓለም መኖር አለበት።

አንዳንድ እግዚአብሔር ሊፈትነን ወይም የበለጠ መንፈሳዊ በረከት ሊሰጠን ሊፈልግ በጽኑ መከፋ ውስጥ ያሳልፋል።

እውሉስ «የምዋጋው እንደ ዓለም ሰዎች አይደለም» ማለትም የምዋጋው በዚህ ዓለም መሣሪያ አይደለም ይላል። እውሉስ እንደ ሌሎች ሰዎች አይዋጋም። ሰዎችን አያታልልም፤ በሐሰትም አይከሰም። በሰይፍና በቀስትም አይዋጋም።

4 እውሉስ የሚዋጋባቸው መሣሪያዎች «እንደ ዓለም የጦር መሣሪያዎች» ያሉ አይደሉም፤ እውሉስ የሚዋጋባቸው መሣሪያዎች መንፈሳዊ ናቸው (ሮሜ 13፥12፤ 2ቆሮ. 6፥7፤ ኤፌ. 6፥13-18 ይመለከታል)። መንፈሳዊ መሣሪያዎች «መለኮታዊ ኃይል» አላቸው። የሰይጣንን «ምሽግ» ለማፈራረስ ኃይል አላቸው። የሰይጣንንም «የተንኮላ ሥራ» መና ማቆራረት ይችላሉ (ኤፌ. 6፥11)። ጠላታችን ሰው ሳይሆን ሰይጣን ነው (ኤፌ. 6፥12)። ሰዎች በሚዋጉበት መሣሪያ ሰይጣንን መዋጋት ከንቱ ነው።

5 «በሥጋ አስተሳሰብ» የሚኖሩ ሰዎች አላብ እንደ እግዚአብሔር አላብ ያለ አይደለም። በክርስቶስ አዲስ ፍጥረት የሆነ ሰው ብቻ ነው የክርስቶስና የእግዚአብሔር አላብ ሊኖረው የሚችለው (1ቆሮ. 2፥16 ይመለከታል)። የዚህ ዓለም ሰዎች «ክርክርና ክንፉ አላብ» ሁልጊዜ «የእግዚአብሔርን ዕውቀት» ይቃወማል። በመሆኑም የዚህ ዓለም ሰዎች ኅሊና የሰይጣን «ምሽግ»፣ አላባቸውም የሰይጣን መልእክተኛና ወታደር ነው ብንል ያስኪደናል። እውሉስ የሰይጣንን ምሽግ ማፈራረስና የሰዎችን ክፉ አላብ «መማሪያ» (በቁጥጥር ስር ማድረግ) የሚችለው በእግዚአብሔር መንፈሳዊ መሣሪያዎች ብቻ ነው።

እስቲ ራሳችንን እንዲህ ብለን እንጠይቅ፡ አላባችን ሁሉ ተማርኮ በክርስቶስ ስር ውሏል? ምናልባት ከውጭ ስንታይ ክርስቶስን የምንታዘዝ ልንመስል እንችላለን፤ ነገር ግን በአላባችን ክርስቶስን እንታዘዛለን?

ከፋ አላብ መናገር ልክ እንዳልሆነ፣ ሁሉም ሰው ይስማማበታል። ነገር ግን እንዲህ የመሰለውን ነገር በኅሊናችን ውስጥ ማስቀመጥም ልክ አይደለም። አላባችንን ከሌሎች ሰዎች መደበኛ እንችል ይሆናል፤ ነገር ግን ከእግዚአብሔር መደበኛ አንችልም።

ይሁንና ከፋ አላብ በየጊዜው ወደ ኅሊናችን ይመጣል። ከፋ አላብ ወደ ኅሊናችን በመጣ ጊዜ እንዴት ልናስወግደው እንችላለን? ከፋን አላብ ማስወገድ የምንችለው «በመማሪያ» ነው። ማለትም በክርስቶስ ቁጥጥር ስር እንዲሆን በማድረግ ነው። ከፋ አላብ የሰይጣን ወታደር ነው። ይህን አላብ ማሸነፍ የምንችለው በጽድቅ፣ በብርሃን፣ በእምነትና በእግዚአብሔር ቃል ነው (ኤፌ. 6፥17)። እነዚህ ሁሉ መንፈሳዊ መሣሪያዎች ናቸው።

ለምሳሌ እንደ ቁጣ፣ ቅናት፣ ስስት፣ ማናቸውም ዓይነት ርኩስትና ጭንቀት የመሳሰሉት ከፋ አላባች በአዕምሮአችን ውስጥ እንደ ወፍ ይበራሉ። ወፎች ከአናታችን (ከራሳችን) በላይ ቢበሩ ልናቆማቸው አንችልም፤ ሆኖም በራሳችን ላይ ሳይሆኑ አንችልም። ልንከለክላቸው እንችላለን (ያዕ. 1፥15 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

6 እውሉስ የቆሮንቶስ ሰዎች፣ ወደ ጉባኤያቸው ሰርገው የገቡትን ሐሰተኛ አስተማሪዎች ከመካከላቸው እንደሚያስወግዷቸው ተስፋ ያደርጋል። እውሉስ መልእክቱን የጻፈው በቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ውስጥ ላሉ እውነተኛ ክርስቲያኖች ሲሆን፣ የጻፈላቸውም ንስሐ እንዲገቡና ከሐሰተኛ አስተማሪዎችም ፊታቸውን እንዲመልሱ ነው፤ ማለትም የእነርሱ «ታዛዥነት ፍጹም መሆኑን» በተስፋ ይጠባበቃል። እውሉስ ወደ ቆሮንቶስ የሚሄደው በቆሮንቶስ ያሉ አማኞች ፊታቸውን ከእነዚህ ሐሰተኛ አስተማሪዎች ሲመልሱ ብቻ ነው። እውሉስ ወደ ቆሮንቶስ ሲሄድ እነዚያን ሐሰተኛ አስተማሪዎች ደህና አድርጎ እንደሚቀጣቸውና እንደሚያስወግዳቸው ምንም ጥርጥር የለውም።

7 በቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ውስጥ ያሉ አንዳንድ ሰዎች «እኔ የክርስቶስ ነኝ» ይሉ ነበር። እንዲህ በማለታቸው ሌሎችን ንቀዋል፤ እውነተኛም ክርስቲያን እነርሱ ብቻ እንደሆኑ ቆጥረዋል (1ቆሮ. 1፥12 ይመለከታል)። እውሉስን ሲቃወሙና ሲከሱ የነበሩት እነዚህ ሰዎች «የሚመለከቱት ውጫዊውን ነገር» ብቻ ነው፤ በሰው ላይ የሚፈርዱትም ውጫዊን ነገር መሠረት በማድረግ ነው። ስለዚህ እውሉስ

«አትፍረዱብኝ» ደግሞም «እናንተ የክርስቶስ እንደሆናችሁ ሁሉ እኔም የክርስቶስ ነኝ» ይላቸዋል።

በዚህ ቁጥር ላይ ትልቅ ትምህርት የሚሆን አንድ ነገር አለ። አብዛኛውን ጊዜ የምንመለከተው ውጫዊ ነገርን ነው። ምናልባት አንድ ወንድማችን የሚያደርገውን ነገር ተመልከተን ጠልተነው ይሆናል። ነገር ሥራውንም ጨርሶ አልወደድንለት ይሆናል። ስለዚህ «እርሱ ከእኛ ወገን አይደለም» በማለት ፈረድንበት ወይም ደግሞ «ምንም የማይጠቅም ሰው ነው» በማለት አንኳስነው። ይሁንና ይህ ወንድም የክርስቶስ እንደሆነ አልተረዳንም። እኛ የክርስቶስ አገልጋዮች እንደሆንን ሁሉ እርሱም የክርስቶስ አገልጋይ ነው፤ መንፈስ ቅዱስም በእርሱ ውስጥ ይኖራል። ስለዚህ ውጫዊ ነገሮችን ብቻ አንመልከት፤ ነገር ግን በተቻለን ሁሉ ውስጣዊ ነገሮችን እንመልከት። የወንድማችንን አላብ፣ ዓላማና ፍላጎት አንወቅ። እንዲህ የምናደርግ ከሆነ፣ ወንድማችን የሚያደርገውን ነገር የሚያደርገው ለምን እንደሆነ በተሻለ ሁኔታ እንረዳለን። ይህም በወንድማችን ላይ ተሉ እንዳንፈርድ ያግዘናል።

8 እውሉስ በተሰጠው ሥልጣን ይመካል፤ ምክንያቱም ሥልጣኑን የተቀበለው ከጌታ ነው። የእውሉስ ሥልጣን ከጌታ የተገኘ እንጂ ከራሱ የተገኘ አይደለም።

ክርስቶስ ሥልጣኑን ለመጋቢዎች፣ ለሽማግሌዎችና ለሰባኪዎች የሰጠው ክርስቲያኖችን እንዲያንጹቡት እንጂ፣ እንዲያፈራርሱበት እንዳልሆነ ልብ ማለት ያቸል (2ቆሮ. 13፥10 ይመለከታል)።

9-11 እውሉስ ከዚህ በፊት ወደ ቆሮንቶስ የሄደው «በገርነትና በደግነት» መንፈስ ነበር (ቁ. 1)፤ ወደ እነርሱ የሄደው «ደካማ ሆኖ በፍርሃትና በብዙ መንቀጥቀጥ» ነበር (1ቆሮ. 2፥3)። የቆሮንቶስ ሰዎች ግን እውሉስ እንዳልፈራቸው ሊገነዘቡ ይገባል። እውሉስ አሁን ወደ እነርሱ የሚሄደው «ማንኛውንም አለመታዘዝ ለመቅጣት» ነው (ቁ. 6)። ይሁን እንጂ፣ እውሉስ ወደ ቆሮንቶስ ሲሄድ እንደማይከፋባቸው (በብርቱ እንደማይቆጣቸው) ተስፋ ያደርጋል።

12 በዚህ ቁጥር ላይ እውሉስ እንደገና በአግቦ መልክ ለቆሮንቶስ ሰዎች ይጽፍላቸዋል። እውሉስ ራሳቸውን ታላቅ አድርገው እንደሚመለከቱ ሰዎች እንዳልሆኑ ይናገራል።

በቆሮንቶስ ያሉ ሐሰተኛ አስተማሪዎች «ራሳቸውን ያመለግናሉ»። በትዕቢትም ተሞተዋል። ራሳቸውን የሚለኩት «በራሳቸው» ነው፤ ማለትም ራሳቸውን የሚለኩት ራሳቸው ባወጡት መለኪያና በዚህ ዓለም መመዘኛ ነው። ግን እንደምን ያሉ ሞቾች ናቸው? ራሳችንን የምንለክብት አንድ መለኪያ ወይም መመዘኛ ብቻ ነው ያለው፤ ያም መለኪያ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ራሳችንን በትክክል መለካት የምንችለው፤ ራሳችንን ከክርስቶስ ጋር ስናነጻጽር ብቻ ነው። ራሳችንን ከክርስቶስ ጋር ስናነጻጽር እንደምን ያለን ምስኪኖች ሆነን እንገኝ ይሆን?

13-14 እውሉስ በራሱ አይመካም። «ከመጠን በላይም» አይመካም (ቁ. 13)። እውሉስ የሚመካበትን ነገር እግዚአብሔር በሰጠው የአገልግሎት «ክልል» ውስጥ ብቻ ወስኗል። ማለትም እውሉስ የሚመካው እግዚአብሔር በሰጠው የሥራ ክልል ውስጥ ብቻ ነው። ያም የሥራ ክልል ወንጌልን ለአረማውያን መስበክ ነው (የሐዋ. 9፥15፤ ሮሜ 1፥5 ይመለከታል)። የእውሉስ «ክልል» እስከ ቆሮንቶስ ድረስ ተስፋፍቷል።

15-16 እውሉስ ለሌሎች ሐዋርያትና ሰባኪዎች በተሰጠው ሥራ አይመካም። እርሱ የሚሄደው ሌሎች ሰዎች ወዳልሄዱበት ቦታ ብቻ ነው (ሮሜ 15፥20)። እውሉስ፣ ቆሮንቶስ የወንጌል ማዕከል በመሆን፣ ወንጌል ከቆሮንቶስ ተነስቶ እስከ ምዕራብ ዳርቻዎች ድረስ እንደሚደርስ ተስፋ ያደርጋል። በመጀመሪያ ግን የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች እምነት ማደግና መብላል አለበት። አለበለዚያ ወንጌልን ወደ ሌሎች ቦታዎች ለማስራጨት ማዕከል ለመሆንና እውሉስም በየቦታው ለሚያበስረው የምሥራች ቃል የበኩላቸውን እገዛ መስጠት አይችሉም። ምክንያቱም ክርስቶስ ብዙ ቦታ በተከፋፈለች ወይም በጋጢአትና በሐሰት ትምህርት በተሞላች ቤተክርስቲያን ውስጥ በሚገባ መሥራት አይችልም።

17-18 በዚህ ቦታ እውሎስ ከኤር. 9፥24 ላይ ይጠቅሳል (1ቆሮ. 1፥31 ይመለከታል)።

ራሳችንን የምናመስግን ሰዎች አንሁን። ይህ የትዕቢተኞችና የዚህ ዓለም ሰዎች ባሕርይ ነው። ደግሞም ከሰዎች ምስጋናን ለማግኘት እንሯሯጥ (ዮሐ. 5፥44፤ 12፥43 ይመለከታል)። ከዚህ ይልቅ ግን የእግዚአብሔርን ምስጋና ለማግኘት እንግር፤ ምክንያቱም ለመልካም ነገር የምንበቃው በእግዚአብሔር ብቻ ነው።

ምዕራፍ 11

እውሎስና ሐሰተኞች ሐዋርያት (11፥1-15)

1 የእውሎስ «ሞኝነት» ስለ ራሱ መናገር ነው። እውሎስ አሁን ልቡን ግልጥልጥ አድርጎ ለቆሮንቶስ ሰዎች ሊያሳያቸው ተዘጋጅቷል። ብዙ ጊዜ ሞኝ እባላለሁ በሚል ፍርሃት ራሳችንን ገልጠን እንናገርም። ነገር ግን እውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች ካለው ጽኑ ፍቅር የተነሣ ልቡን ግልጥልጥ አድርጎ በማሳየት በፊታቸው ሞኝ መባልን መረጠ።

2 ቤተክርስቲያን የክርስቶስ መሽራ ነች (ኤፌ. 5፥23-27 ይመለከታል)። የቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን የተመሠረተችው በእውሎስ በመሆኑ ለዚህች ቤተክርስቲያን እንደ አባት ነው (1ቆሮ. 4፥15)። ስለዚህ «ልጁ» የሆነችውን የቆሮንቶስን ቤተክርስቲያን ለመሽራው ለክርስቶስ «እንደ ጉጽሕት ድንግል» አድርጎ ማቅረብ የእርሱ ተግባር ነው። ክርስቶስ ጳጳም ተመልሶ እስከሚመጣበት ቀን ድረስ የቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን «ጉጽሕት» ሆና እንድትቆይ የእውሎስ ጽኑ ምኞት ነው።

3 እውሎስ፡ የቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ጉጽሕት ሆና ወይም ለክርስቶስ ታማኝ ሆና ላትቆይ ትችላለች የሚል ስጋት አለው። እውሎስ እንዲህ ያለ ፍሬቻ ሊያድርበት የቻለው በኤደን ገነት እባብ ሔዋንን እንዳሳሳታት ሁሉ (ዘፍ. 3፥1-3) ወደ ቤተክርስቲያኒቱም ሰርገው የገቡት ሐሰተኛ አስተማሪዎች ሊያሳስቷቸው ስለሚችሉ ነው (ቁ. 13-15)።

4 እንደ ግሪኮች ሁሉ የቆሮንቶስ ሰዎችም ማንኛውንም ዓይነት አዲስ ትምህርት ለመስማት ዘወትር ፈጣኖች ናቸው (የሐዋ. 17፥18-21 ይመለከታል)። ሊወሰዱ ይችላሉ (2ጢሞ. 4፥3-4 ይመለከታል)። ይሁን እንጂ አንድ ክርስቶስ፡ አንድ መንፈስና (መንፈስ ቅዱስ) አንድ ወንጌል ብቻ ነው ያለው። ሐሰተኛ ክርስቶሶችንና ሐሰተኛ መናፍስትን አትከተሉ በማለት እውሎስ የቆሮንቶስ አማኞችን ያስጠነቅቃል (1ዮሐ. 4፥1-3 ይመለከታል)። እውሎስ የገላትያ ሰዎች ከእውነተኛው ወንጌል ወደ ሌላ ወንጌል እንደሄዱ ሁሉ የቆሮንቶስ ሰዎችም ወደ ሌላ ወንጌል እንዲሄዱ ከቶ አይፈልግም (ገላ. 1፥8-9 ይመለከታል)። እውሎስ ለማለት የፈለገው እንዲህ ነው፤ የቆሮንቶስ ሰዎች ሐሰተኛ አስተማሪዎችን «ዝም ብለው ታግሠዋል» ያለ ምንም ማመንታት በቀላሉ ተቀብለዋል፤ እንዲህም በማድረጋቸው ትልቅ ስህተት ፈጽመዋል።

5 በዚህ ቦታ እውሎስ በተለመደው የአግቦ አነጋገሩ ሐሰተኛ አስተማሪዎችን «ታላላቅ ሐዋርያት» በማለት ይጠራቸዋል (ቁ. 13 ይመለከታል)። እንደ እውነቱ ከሆነ ግን እነዚህ አስተማሪዎች «ታላላቅ ሐዋርያት» ሳይሆኑ ሐሰተኛ ሐዋርያት ናቸው።

6 እውሎስ በዚህ ቦታ የሚናገረው ቋንቋ ግልጽና ቀላል ነው። ከዚህም የተነሣ የእውሎስን ንግግር የሰሙ አንዳንድ የቆሮንቶስ አማኞች እውሎስን እንዳላዋቂ ቆጠሩት። እውሎስ ግን ከእግዚአብሔር ያገኘው እውነተኛ «ዕውቀት» እና ጥበብ ነበረው (1ቆሮ. 2፥4-7 ይመለከታል)።

7 እውሎስ በነበረበት ዘመን በርካታ ፈላስፎችና አስተማሪዎች ላስተማሩበት ከፍያን ይቀበሉ ነበር (2ቆሮ. 2፥17)። እውሎስ ላስተማረበት ከፍያን ስላልጠየቀ (ለኑሮ የሚያስፈልገውን ነገር ድንኳን በመስፋት ያገኝ ነበር) ተቃዋሚዎቹ ትምህርቱ ሁሉ ከንቱ ነው ይሉ ነበር።

ስለዚህም እውሎስ በዚህ ቦታ የቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ምእመናንን ላስተማርኩበት ከፍያን ባለመጠየቁ

«እንደ ኃጢአት ተቆጥረዋል ይሆን?» በማለት በአግቦ ንግግር ይጠይቃቸዋል። እውሎስ ለደከመበት ነገር ከፍያን የመጠየቅ መብት አለው (1ቆሮ. 9፥14)። ይሁን እንጂ፡ እውሎስ ማንም ሰው ለገንዘብ ሰፍሳፋ ነው እንዳይለው መብቱን ሁሉ ትቷል (1ቆሮ. 9፥12፤ 15፥18፤ 1ተሰ. 2፥9፤ 2ተሰ. 3፥7-9 ይመለከታል)።

8 እውሎስ ከሌሎች አብያተክርስቲያናት «ዕርዳታ» ይኸውም የገንዘብ ዕርዳታ ተቀብሏል። በዚህ ቦታ እንደሚናገረው እነዚህን አብያተ ክርስቲያናት «ዘርፎአቸዋል»። እውሎስ ከመሠረታቸው አብያተክርስቲያናት ዕርዳታን መቀበል አይፈልግም፤ ምክንያቱም እንዲህ ባደረገ ጊዜ «የዘረፈ» ይመስለዋል።

9 እውሎስ በቆሮንቶስ በነበረበት ጊዜ እንኳ የሚያስፈልገውን ነገር ያገኝ የነበረው ከመቄዶንያ ክርስቲያኖች በተለይም ከፊልጵስዩስ እንጂ ከቆሮንቶስ ክርስቲያኖች አልነበረም (ፊል. 4፥15-16 ይመለከታል)።

10 1ቆሮ. 9፥15 እና ማብራሪያውን ይመለከታል።

11 እውሎስ ከቆሮንቶስ አማኞች ምንም ገንዘብ ባለመውደሱ ለእነርሱ ያለውን ፍቅር አረጋግጧል። ምን ያህል እንደሚወዳቸውም «እግዚአብሔር ያውቃል»።

12 በቆሮንቶስ የነበሩ ሐሰተኛ አስተማሪዎች ከእውሎስ ጋር እኩል ነን ለማለት «የሚመኩበትን ምክንያት» ይፈልጉ ነበር። ላስተማሩበት ከፍያን ይቀበሉ ነበር፤ እውሎስም ላስተማረበት ከፍያን እንዲቀበልና ይህም በእውሎስና በእነርሱ መካከል ምንም ልዩነት አለመኖሩን እንዲያሳይ ይመች ነበር። እውሎስ ግን እንደ እነርሱ ከፍያን ለመቀበል አልሞከረም። እነዚህ ሐሰተኛ አስተማሪዎች ከእርሱ ጋር እኩል መስለው ለመታየት ዕድል እንዲያገኙ አልወደደም።

13 እንደ እውነቱ ከሆነ እነዚህ ሐሰተኛ አስተማሪዎች ከእውሎስ ጋር እኩል አይደሉም። እውሎስ እውነተኛ ሐዋርያ ነው፤ እነርሱ ግን «ሐሰተኞች ሐዋርያት» ናቸው። እውሎስ ከነበረበት ዘመን ጀምሮ አሁን እስካላገበት ዘመን ድረስ በርካታ ሐሰተኞች ሐዋርያት በክርስቶስ ቤተክርስቲያን ውስጥ ሲመላለሱ ቆይተዋል (ማር. 13፥22፤ የሐዋ. 20፥29-30፤ ሮሜ 16፥17-18፤ ገላ. 1፥7፤ 1ጢሞ. 4፥1-2፤ ቲቶ 1፥10-11 ይመለከታል)። በእንደዚህ ያሉ ሐሰተኞች ሐዋርያት ተታልን እንዳንወሰድ ማድረግ የለንብን ምንድን ነው? መልሱ የእግዚአብሔርን ቃል ይኸውም መጽሐፍ ቅዱስን በማጥናትና የቃሉንም እውነት በልባችን ውስጥ ሰውረን በማኖር ነው።

14 እነዚህ ሐሰተኛ ሐዋርያት «ሰይጣን» አገልጋዮች ናቸው። ሰይጣን «የብርሃን መልአክ ለመምሰል ራሱን ይለውጣል»፤ በዚህም ብዙዎችን ያሳስታል (ማቴ. 7፥15 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

15 እንደ ሰይጣን ሁሉ፡ እነዚህም ሐሰተኞች ሐዋርያት «የጽድቅ አገልጋዮች ለመምሰል ራሳቸውን ይለውጣሉ»። ታዲያ እንዴት ነው ለይተን የምናውቃቸው? የምንለያቸው በሥራቸውና «በፍሬያቸው» ነው (ማቴ. 7፥16-20 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

በፍርድ ቀን እነዚህ ሐሰተኞች ሐዋርያት ተገቢ ቅጣታቸውን ይቀበላሉ (ማቴ. 7፥19፤ 2ተሰ. 1፥8-9)።

እውሎስ በደረሰበት መከራ ይመካል (11፥16-33)

16 እውሎስ «ሞኝ» ሰው አይደለም። በቆሮንቶስ ያሉ አማኞች እንደ ሞኝ የሚቆጥሩት ከሆነ ግን እንደ ሞኝ ይቆጠሩት። እውሎስ በዚህ ቦታ ለቆሮንቶስ ሰዎች ሲናገር «እንደ ሞኝ አድርጋችሁ የምትቆጥሩኝ በመሆኑ የምናገረው እንደ ሞኝ ሰው ነው፤ ደግሞም ስለ ራሴ ብዙ ልመካ እወዳለሁ» ይላቸዋል (ቁ. 1)።

17-18 እውሎስ በዚህ ክፍል እንደሚናገረው፡ አሁን የሚናገረው ክርስቶስ እንደሚናገረው ሳይሆን እንደ ሞኝ ሰው ነው። በእርግጥም አሁን የሚናገረው እነዚያ ሐሰተኛ ሐዋርያት እንደሚናገሩት ነው። ሐሰተኛ ሐዋርያት በራሳቸው ይመካሉ። እውሎስ የሐሰተኛ ሐዋርያትን ሞኝነት ለማሳየት ሲል የእነርሱን አነጋገርና አስተሳሰብ ይከተላል። ለዚህም ነው

እውሉስ በዚህ ክፍል በራሱ ሲመክ የምናየው እያደረገም ያለው ሐሰተኛ ሐዋርያትን ለማስመሰል ነው። ከዚህ ላይ ግን እውሉስ የሚመካበት ነገር ሁሉ እውነተኛ እንደሆነ ልናስታውስ ይገባል።

በዚህም ቦታ እውሉስ በተለመደው የአግባብ ንግግሩ የቆሮንቶስ ሰዎችን ጠቅ ያደርጋቸዋል። የቆሮንቶስ ሰዎች ግንም መጥቶ የሚያስተምረውን ነገር በደስታ ስለሚቀበሉ ራሳቸውን እንደ «አስተዋይ» ቆጥረዋል። ምንም እንኳን ጻፏቸውን ቢሆኑም የሐሰተኛ ሐዋርያትን ምኞት ጥምህርት ቆቃብለዋል፤ ይህ ጥምህርት ደግሞ ትልቅ መንፈሳዊ ጉዳት አስከትሎባቸዋል።

20 እነዚህ ሐሰተኛ ሐዋርያት በትምህርታቸው የቆሮንቶስ አማኞችን የሰይጣን ባሪያ አድርገዋቸዋል። የቆሮንቶስ አማኞች «ባሪያ» ሆነዋል። ሐሰተኛ ሐዋርያት የቆሮንቶስ አማኞችን በክርስቶስ ካገኙት ነፃነት መልሰዋቸዋል (ገላ. 5:1 ይመለከታል)።

ላስተማሩበት ክፍያን በመቀበላቸው እነዚህ ሐሰተኛ ሐዋርያት የቆሮንቶስ አማኞችን «እየበዘበዘቸው» እና «እየቀረቸው» እንደሆነ እውሉስ ይናገራል። እነዚህ ሐሰተኛ ሐዋርያት በሐሰተኛ ትምህርታቸው የቆሮንቶስ አማኞችን «ፊታቸውን በጥፊ እየመቷቸው» ነበር።

21 በዚህ ቦታ እውሉስ እነዚህ ሐሰተኛ ሐዋርያት «የሚሠሩትን እርሱም ለመሥራት ደካማ ነኝ፤ እንደ እነርሱም ብርቱና ደፋር አይደለሁም» በማለት በአግባቡ መልክ ይናገራል። እውሉስ እንዲህ ሲል፡ በማንኛውም ዘዴ ተጠቅሜ የቆሮንቶስ ሰዎችን አልበዘበዘኩም እንዲሁም ባሪያ አላደረገኩም ማለቱ ነው። ይህም እውሉስ ምን ያህል «ደካማ» እንደነበር ያሳያል።

እነዚህ ሐሰተኛ ሐዋርያት በራሳቸው መመካት ቢፈልጉ ግን እውሉስም በራሱ ይመካል። ከእርሱ በምንም እንደማይሻሉ ለማሳየት ዝግጁ ነው። እንደ እነርሱም እየተመካ መናገር ይችላል።

22 እነዚህ ሐሰተኛ ሐዋርያት እውነተኛ «ዕብራዊ» ማለትም እስራኤላዊ (አይሁዳዊ) ነን በማለት ይመኩ ነበር። እውሉስ ደግሞ «እኔም ዕብራዊ ነኝ» ይላቸው ነበር።

23 እነዚህ ሐሰተኛ ሐዋርያት ራሳቸውን የክርስቶስ ሐዋርያት አድርገዋል (ቁ. 13)። ይሁን እንጂ እንደ እውሉስ ለክርስቶስ ሲሉ መከራን አልተቀበሉም። እውሉስ ግን እውነተኛ የክርስቶስ ሐዋርያ ነው፤ ምክንያቱም ለክርስቶስ ሲል ብዙ መከራ ተቀብሏል።

በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ አባባል መሠረት፡ እውሉስ ቢያንስ አራት ጊዜ ወህኒ ወርዷል (የሐዋ. 16:23፤ 22:29፤ 23:35፤ 28:16)። የታሪክ ሊቃውንት እንደሚናገሩት ከሆነ ደግሞ እውሉስ ለሰባት ጊዜ ያህል ወህኒ ወርዷል።

እውሉስ የደረሰበት ግርፋት በዚህ ቦታ በቁ. 24 እና በሐዋ. 16:22-23 ላይ ተጠቅሟል።

እውሉስ ብዙ ጊዜ «ለሞት አደጋ» ተጋልጧል፤ ማለትም በየጊዜው ሞት አጋጥሞታል (የሐዋ. 14:19፤ ሮሜ 8:36፤ 1ቆሮ. 15:30-31፤ 2ቆሮ. 1:8-9 ይመለከታል)።

24 እንደ ዘዱ. 25:2-3 አባባል መሠረት፡ አንድ ወንጀለኛ በጅራፍ እንዲገረፍ ቢፈረድበት ከአርባ ጅራፍ በላይ መገረፍ የለበትም። አይሁዶች አንድ ወንጀለኛ በስህተት (ባቆጣጠር ስህተት) ከአርባ ጅራፍ በላይ እንዳይገረፍ በማለት ሁልጊዜ ወንጀለኞችን የሚገርፉት «ሠላሳ ዘጠኝ ጅራፍ» ነው።

ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን ከአይሁድ ብዙ ግርፋት እንደሚደርስባቸው አስጠንቅቋል (ማር. 13:9)። እውሉስ ራሱ ከሞት የተነሳውን ክርስቶስን ከመገናኘቱ በፊት ክርስቲያኖች በምኩራብ እንዲገረፉ ያደርግ ነበር (የሐዋ. 26:11)።

25 አይሁዶች ሰዎችን የሚደበድቡት በጅራፍ ነው። አረማውያን (ግሪኮችና ሮማውያን) ደግሞ ሰዎችን የሚደበድቡት በዱላ ነው (የሐዋ. 16:22)።

አይሁዶች ሞት የተፈረደበትን ሰው የሚገድሉት በድንጋይ ወግረው ነው (ዘሌ. 24:16፤ የሐዋ. 7:57-58)። የእውሉስ በድንጋይ መወገር በሐዋርያት ሥራ 14:19 ላይ ተጠቅሟል።

26 እውሉስ ብዙ ጊዜ አደጋ ደርሶበታል (2ቆሮ. 4:8-9 ይመለከታል)። እውሉስ ከደረሰበት አደጋ ውስጥ በመጨረሻ የጠቀሰው «ከሐሰተኞች አማኞች» የደረሰበትን አደጋ እንደሆነ ልብ እንበል። ብዙ ክርስቲያኖች በሕይወታቸው ከደረሰው ተነስተው ሲመሰክሩ ይህ መሰሉ አደጋ ከሁሉም የከፋ ነው (መዝ. 55:12-14)።

27 በቁ. 26 ላይ እውሉስ ልዩ ልዩ አደጋዎችን ጠቅሷል። በዚህ በቁ. 27 ላይ ደግሞ እውሉስ የደረሰበትን መከራ ይጠቅሳል። ከዚህ የምንረዳው እውሉስ ምን ያህል መከራን እንደተቀበለ ነው። እውሉስ «ረሀብና ውሃ ጥም» ብቻ ሳይሆን «ብርድና መራቆትም» ደርሶበታል (1ቆሮ. 4:11-13፤ 2ቆሮ. 6:4-10፤ 1ተሰ. 2:9 ይመለከታል)።

28 ከእነዚህ «ውጫዊ» እደጋዎችና መከራዎች በተጨማሪ እውሉስ «ውስጣዊ» ረፍት በማጣት «ስለ አብያተ ክርስቲያናት ሁሉ በማሰብ ይጨነቅ» ነበር፤ አባት ለልጁ እንደሚጨነቅ ሁሉ እውሉስም ከሁሉ በላይ ወደ ቤተክርስቲያን ሰርገው ለመግባት የሚሞክሩ የሐሰተኛ ሐዋርያትና አስተማሪዎች ወይም «የጨነቁት ተኩሳዎች» ጉዳይ ዘወትር ያስጨንቀው ነበር (ማቴ. 7:15፤ የሐዋ. 20:29 ይመለከታል)።

29 በዚህም ቦታ የእውሉስን ውስጣዊ ልብ በግልጽ እንመለከታለን። የቆሮንቶስ አማኞች ለእውሉስ እንደ መንፈሳዊ ልጆች ናቸው። «ሲደክሙ» ድካማቸው ለእርሱም ይሰማዋል። «በጋጢ አት ሲሰናክሉ» በውስጡ በጋጢ አት ባሰናክለው ሰው በቁጣ «ንጅድ» ይላል።

30 እውሉስ በራሱ ብርታት አይመካም። እርሱ የሚመካው «ደካማነቱን በሚያሳዩ ነገሮች» ማለትም በደረሰበት መከራ፡ ጭንቀት፡ አደጋ፡ ረሀብና ጥም ነው።

እውሉስ በራሱ አይመካም። እርግጥ ነው። ከዚህ በፊት «ከሌሎች ይበልጥ በሥራ ደካማአለሁ» በማለት እቅጩን ነግሮአቸዋል። እንዲህ ባለበት ቦታ «ይህን ያደረገው ከእኔ ጋር ያለው የእግዚአብሔር ጸጋ እንጂ እኔ አይደለሁም» ብሎአቸዋል (1ቆሮ. 15:10)። ክርስቲያኖች እግዚአብሔር በሕይወታቸው ውስጥ በሠራው ነገር «መመካት» የሚያስፈልጋቸው ጊዜ አለ። ይሁንና መመካት ያለብን እግዚአብሔር በሠራው እንጂ እኛ በሠራነው አይደለም።

31 በቆሮንቶስ ያሉ የእውሉስ ተቃዋሚዎች፡ እውሉስ ይህ ሁሉ መከራና ስቃይ ደረሰብኝ የሚለው ውሸቱን ነው ሳይሉ አይቀርም። እግዚአብሔር ግን እንደማይዋሽ ያውቃል።

32-33 በዚህ ቦታ እውሉስ በአንድ ስፍራ የገጠመውን ነገር አስታውሶ ይጠቅሳል። በእነዚህ ቁጥሮች ላይ የተጠቀሰው ነገር በእውሉስ ሕይወት ውስጥ ዋናውን (ትልቁን) ስፍራ ይይዛል። እውሉስ «በደማክቆ»²³ መንገድ ላይ ሲገዝ ሳለ ከሞት ከተነሣው ክርስቶስ ጋር ፊት ለፊት ተጋጠመ፤ ወዲያው ሕይወቱ ሙሉ በሙሉ ተለወጠ (የሐዋ. 9:1-8 ይመለከታል)። እውሉስ ደማክቆ ከደረሰና ከተጠመቀም በኋላ ስለ ክርስቶስ ማስተማር ጀመረ። ወደ ደማክቆ ይሄድ የነበረው ግን የክርስቶስ ተከታዮችን ለማሰርና ለመግረፍ ነበር። በእውሉስ ሕይወት ውስጥ የተደረገው ለውጥ እንደምን አስገራሚ ነው! ወደ ደማክቆ ሲገሠግሥ ክርስቲያኖችን የሚያሳድድ ኩሩ ሰው ነበር። ደማክቆን ለቆ ሲወጣ ግን በቅርጫት ውስጥ የሚደበቅ ትሑት ክርስቲያን ነበር (የሐዋ. 9:20-25 ይመለከታል)።

ምዕራፍ 12

የእውሉስ ራእይና እንደ እሾሽ የሚወጋው ሥቃይ (12:1-10)

1 እውሉስ ይህንን መልእክት ከመጻፉ ከአስራ አራት ዓመት በፊት፡ ከሰማይ ራእይ ወይም መገለጥ ተቀብሏል። ይህ መገለጥ እጅግ ታላቅ ከመሆኑ የተነሣ እውሉስ በለመደው

23 «ደማክቆ» በመካከለኛው ምሥራቅ የምትገኘው የሶርያ ዋና ከተማ ናት።

ቋንቋ ሊገልጸው አልቻለም። «ራእይ አየሁ (ተቀበልኩ)» ከማለት ይልቅ ራእይ ያየ አንድ «የክርስቶስ የሆነ ሰው በውቃለሁ» ማለቱን መርጧል (ቁ. 2)። እውሉስ እንዲህ በማለት የተናገረው ስለ ራሱ እንደሆነ እናውቃለን፤ ምክንያቱም በቁ. 7 ላይ እንዲህ ሲል ጽፎአል፡ «ከነዚህ ከተገለጡልኝ ታላላቅ ነገሮች የተነሣ እንዳልታበይ፤ ሥጋዬን እንደ እሾህ የሚወጋ ሥቃይ ተሰጠኝ»።

መገለጡ ይህ ነበር፤ አንድ «ሰው (እውሉስ) እስከ ሦስተኛው ሰማይ ድረስ ተነጠቀ» (ቁ. 2)። «ሦስተኛው ሰማይ» የሚለው አነጋገር አይሁዶች እግዚአብሔር የሚኖርበትን ስፍራ ለመግለጽ የሚጠቀሙበት ነው። እውሉስ በነበረበት ዘመን የነበሩ አይሁዶች እንደሚናገሩት «የመጀመሪያው ሰማይ» የሚባለው ጠፈር ወይም ህዋ ሲሆን «ሁለተኛው ሰማይ» የሚባለው ደግሞ ዓለማት ወይም ሰማየ ሰማያት ነው። በዚህ አባባል መሠረት፤ እንግዲህ «ሦስተኛው ሰማይ» የሚለው የሚያመለክተው ክርስቶስ በእግዚአብሔር ቀኝ ተቀምጦ ያለበትንና በክርስቶስ የሚያምኑ ሰዎች ከእግዚአብሔር ጋር ለዘላለም የሚኖሩበትን መንፈሳዊ ሰማይ ነው (የሐዋ. 1፡10-11፤ ኤፌ. 1፡20 ይመለከታል)።

እውሉስ ይህንን መገለጥ በሚቀበልበት ጊዜ ወደዚህ ሦስተኛ ሰማይ የተነጠቀው በአካል ይሁን በመንፈስ እርግጠኛ አይደለም።

3-4 «ገነት» የተባለው ምንድን ነው? (ቁ. 4) «ገነት» የሚለው ቃል በሉቃስ 23፡43 እና በራእይ 2፡7 ላይ ተጠቅሷል። በርካታ የመጽሐፍ ቅዱስ ሊቃውንት እንደሚናገሩት ገነት በክርስቶስ የሚያምኑ ሰዎች ሲሞቱ የሚሄዱበት ስፍራ ነው። የአማኞች ነፍስና መንፈስ ያለ አካል (ያለ ሥጋ) እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ የሚቆየው በዚህ ስፍራ ሲሆን፤ የዓለም ፍጻሜ ሲሆን ኢየሱስ ዳግም ተመልሶ በመምጣት ለእያንዳንዱ አማኝ አዲስ የትንሣኤ አካል ይሰጣል (ሮሜ 8፡23፤ 1ቆሮ. 15፡42-44፤ 1ተሰ. 4፡16-17 ይመለከታል)። አማኞች ሁሉ አዲስ የትንሣኤ አካል ከተቀበሉ በኋላ ከእግዚአብሔርና ከክርስቶስ ጋር ለዘላለም ወደሚኖሩበት ሰማይ ማለትም ወደ ሦስተኛው ሰማይ ይገባሉ።

በቁ. 4 ላይ እውሉስ ወደ «ገነት» ተነጥቄ ነበር ማለቱን ልብ እንበል፤ ይሁን እንጂ በቁ. 2 ላይ ሲናገር ደግሞ እስከ «ሦስተኛው ሰማይ» ድረስ እንደተነጠቀ ይገልጻል። እውሉስ ይህንን መልእክት በዳፈበት የግሪክ ቋንቋ፤ በቁ. 2 እና 4 ላይ «ወደ» የሚለውን ቃል የገለጸው በሁለት የተለያዩ ቃላት ነው። እውሉስ «ወደ» ገነት መነጠቁንና «እስከ» ሦስተኛው ሰማይ «ድረስ» መሄዱን ለመናገር የፈለገ ይመስላል። በርካታ የመጽሐፍ ቅዱስ ሊቃውንት ሲናገሩ፤ ይህ የሚያሳየን፤ ገነትና ሦስተኛው ሰማይ ሁለት የተለያዩ ስፍራዎች መሆናቸውን ነው ይላሉ።

ሌሎች ሊቃውንት እንደሚናገሩት ግን ገነትና ሦስተኛው ሰማይ በእርግጥ አንድ ቦታ ናቸው። መጽሐፍ ቅዱስ ከሞት በኋላ ስላለው ሕይወት የሚነግረን በመጠኑ ነው። ስለዚህ በዚህ ጉዳይ ላይ ቁርጥ ያለ መልስ መስጠት አይቻልም። እውሉስ ሲናገር፤ እንድናገር እንኳ «አልተፈቀደልኝም» ይላል (ቁ. 4)።

5 እውሉስ ሲጽፍ «እንደዚህ ስላለው ሰው እመካለሁ» ይላል፤ ማለትም እውሉስ እግዚአብሔር ስለሰጠው መገለጥ ይመካል። እውሉስ የሚመካው ግን በራሱ አይደለም። እውሉስ በራሱ የሚመካ ከሆነ ግን የሚመካው «በደካማነቱ» ነው (ቁ. 9-10 ይመለከታል)።

6 እውሉስ ያከናወናቸውን ነገሮች ተመልክቶ ባደረገው ነገር ሁሉ መመካት ይችላል፤ ምክንያቱም የሚመካበት እውነት አለው። በእርግጥ እውሉስ ያከናወናቸው ነገሮች ሁሉ ታላቅ ናቸው። በርካታ አብያተክርስቲያናትን መስርቷል። ከመንፈስ ቅዱስ በርካታ ሰጦታዎችን ተቀብሏል። «ምልክቶችና ድንቅ ነገሮች፤ ተዓምራትም» ፈጽሟል (ቁ. 12)። ይህ ሁሉ እውነት ሲሆንም ሌሎች ሰዎች እግዚአብሔርን በማመስገን ፈንታ እርሱን እንዳያመለካኩት በዚህ ሁሉ ነገር አይመካም (2ቆሮ. 3፡5)። እውሉስ ራሱን ከፍ ከፍ ማድረግ አይፈልግም። ምክንያቱም ክርስቶስ «ራሱን ከፍ የሚያደርግ ይዋረዳል፤ ራሱን ዝቅ የሚያደርግ ከፍ ይላል» በማለት

ያስተማረው ትምህርት መቼም አይረሳም (ማቴ. 23፡12፤ ሉቃ. 14፡11)።

7 በዚህ ቦታ «እሾኸ» የሚለውና «የሰይጣን መልእክተኛ» የሚለው አንድ ናቸው። እውሉስ ይህ በሥጋው ላይ ያለው «እሾኸ» ምን እንደሆነ አልተናገረም። ሆኖም እውሉስን የሚያሠቃየው የተለየ መከራ ወይም ድካም እንደሆነ መገንዘብ ይቻላል። አንዳንዶች እንደሚናገሩት ይህ እሾኸ የዓይን ሕመም ነው ይላሉ፤ ሌሎች ደግሞ የወባ በሽታ ወይም የሚጥል በሽታ ወይም ጭንቅና ድብት የሚያደርግ ነገር ነው ይላሉ። አንዳንዶች ደዌው ምንም ይሁን ምን እውሉስ በገላትያ 4፡13-14 ላይ የጠቀሰው ደዌ ነው ይላሉ። ሌሎች ደግሞ ይህ የእውሉስ «እሾኸ» በመከራ ላይ በሚሆንበት ጊዜ በየጊዜው የሚያስጨንቀው ፈተና ነው ይላሉ።

እውሉስ ይህ «እሾኸ» ምን እንደሆነ ያልነገረን ለእኛ ጥቅም ሲል ነው። ምክንያቱም የእውሉስ እሾኸ ምን እንደሆነ በትክክል በእውቅ ኖሮ «እውሉስን እየወጋ የሚያሠቃየው እሾኸ ከእኔ ላይ አልደረሰም፤ ስለዚህ እውሉስ በዚህ ቦታ ስለ ራሱ የሚናገረው እሾኸ ከእኔ ጋር ምንም ዝምድና የለውም» እንል ነበር።

ይሁን እንጂ፤ እውሉስ ስለ ራሱ እሾኸ የሚናገረው ነገር በእርግጥ እጅግ የሚጠቅመን ነገር ነው፤ ምክንያቱም እያንዳንዱ ክርስቲያን የራሱ እሾኸ ወይም እሾኸች አሉት። ማለትም እያንዳንዳችን አካላዊና አዕምሮአዊ ድካም አለን። ትሑታን የሚያደርገን ይህ ድካም ነው። እግዚአብሔር ትምክሕተኛና ትቢተኛ በሆነ ሰው ሕይወት ውስጥ፤ በጎ ፈቃዱን በቀላሉ መፈጸም ይቸገራል። በዚህ ቦታ እንደምናየው ምንም እንኳ እግዚአብሔር አስደናቂ ሰጦታዎችን እውሉስ ቢሰጠውም ትሑት እንዲያደርገው «እሾኸም» ሰጥቶታል።

እንግዲህ የተሰጠን «እሾኸ» ምንም ይሁን ምን አናጥረምርም። ይህ እሾኸ የተሰጠን ለመንፈሳዊ ሕይወታችን ጥቅም ነው (ዕብ. 12፡10-11)። በተሰጠን እሾኸ ወይም ድካም የእግዚአብሔር ኃይል በበለጠ በሕይወታችን ይገለጣል (2ቆሮ. 4፡7 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

እውሉስ በዚህ ቦታ እንደሚናገረው የተሰጠው እሾኸ «የሰይጣን መልእክተኛ» ነው፤ ማለትም እሾኸ የተላከበት በሰይጣን ነው። ለምሳሌ ሰይጣን የተለያዩ በሽታዎችን እንደሚያመጣ እናውቃለን (ሉቃ. 13፡16)። ነገር ግን ሰይጣን በእግዚአብሔር ሙሉ ቁጥጥር ስር እንደሆነ አንርሳ። ሰይጣን ያለ እግዚአብሔር ፈቃድ ምንም ዓይነት «እሾኸ» ወይም መከራና ሥቃይ ሊያመጣብን አይችልም (ኢዮ. 1፡6-22፤ 2፡1-10)። እግዚአብሔር እርሱን በሚወዱ ሰዎች ላይ የሚመጣውን ከፋ ነገር ሁልጊዜ በመልካም ያሸንፈዋል (ዘፍ. 37፡28፤ 45፡4፤ 1፡50፤ 20፤ ሮሜ 8፡28 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

8-9 በጌቱሴማኔ የአትክልት ቦታ ኢየሱስ ሦስት ጊዜ እንዲህ በማለት ጸለየ፡ «አባት ሆይ! የሚቻለህ ከሆነ ይህ የመከራ ጽዋ (በመስቀል ላይ የምጥተው ሞት) ከእኔ ወዲያ ይለፍ» (ማቴ. 26፡39፤ 42፤ 44)። እግዚአብሔር የኢየሱስን ጸሎት አልመለሰለትም? አዎን መልሶለታል። የመለሰለት ግን «አዎን» ይለፍ በማለት ሳይሆን «አይ» አይለፍ በማለት ነው። እግዚአብሔር ለምንጸልየው ጸሎት ሁሉ መልስ ይሰጠናል፤ መልስ ሲሰጠን ግን እኛ እንደጠበቅነው ሳይሆን ይችላል። የሚሰጠን መልስ ግን እኛ ከጠበቅነው በላይ የተሻለና መልካም መልስ ነው። እግዚአብሔር ለጸሎታችን መልስ የሚሰጠው እኛ በጠየቅነው መንገድ ሳይሆን ለእኛ በሚጠቅመን መንገድ ነው። ለእኛ የሚጠቅመውንና የሚበጀውን ነገር ከእኛ በተሻለ መንገድ ያውቃል። እግዚአብሔር ለልጆቹ ሁልጊዜ የሚሰጠው «መልካም ሰጦታ» ነው (ማቴ. 7፡9-11)። ለእውሉስ የተሰጠው «እሾኸ» መልካም ነበር።

የተሰጠን «እሾኸ» ከእኛ እንዲወገድ መጸለይ ተገቢ ነው? አዎን ተገቢ ነው። እንደ እውሉስ ሁሉ እኛም የተሰጠን እሾኸ ከእኛ እንዲወገድ መጸለይ እንችላለን። ምናልባት እግዚአብሔር አንድ ወይም ሁለት እሾኸችን ከእኛ ያስወግድ ይሆናል። ይሁንና እግዚአብሔር ትሑታንና እርሱ

በሚሰጠን ኀይል ብቻ የምንደገፍ ሰዎች እንድንሆን ቢያንስ አንድ እሾኽ አብሮን እንዲሆን ያደርጋል።

ድካማችን ምንም ይሁን ምን እግዚአብሔር የእርሱን ፈቃድ መፈጸም እንድንችል ዘወትር የሚያስፈልገንን ጸጋ ይሰጠናል (ፊል. 4፡13)። ድካማችን በበዛ ቁጥር የእግዚአብሔር ኀይል በበለጠ በውስጣችን ይገለጣል (2ቆሮ. 4፡7)። ስለዚህ እውሉስ «ከምን ጊዜውም ይልቅ» በደካማነቱ ይመካል (ቁ. 5)።

በእግዚአብሔር ላይ ከቶ አናጉረምርም። ይልቁንም በሕይወታችን ላይ እንዲመጣ በሚፈቅደው ማናቸውም መከራ፣ ችግር፣ ጊዜያዊ ፍላጎት ሁሉ እናመስግነው (ኢዮ. 1፡21-22)።

10 እውሉስ «በደካምም፣ በሰደብም፣ በታገርም፣ በሰደድም፣ በንግሥታም» በዚህ ሁሉ ደስ ይለዋል። እውሉስ በዚህ ሁሉ ደስ የሚለው «ደካማ» በሚሆነት ጊዜ «ኀይልን» ስለሚያገኝ ነው። እውሉስ በደረሰበት መከራ ሁሉ ደስ ይለዋል፤ ምክንያቱም በመከራው ውስጥ የክርስቶስ መጽናናት «በብዛት» በሕይወቱ ይፈላል (2ቆሮ. 1፡5)። እውሉስ በደረሰበት መከራ ሁሉ ደስ ይለዋል፤ ምክንያቱም በመከራው ውስጥ «የክርስቶስ ሕይወት» በሰውነቱ «ይገለጣል» (2ቆሮ. 4፡8-10 ይመለከታል)።

እውሉስ በደካሙ ደስ የሚለው «ስለ ክርስቶስ» ሲል ነው። እውሉስ የሌላ ሃይማኖት ተከታዮች እንደሚያደርጉት እንዲህ ያለ መከራና ችግር እንዲደርስበት የሚመኘው ለራሱ መንፈሳዊ ጥቅም ሲል አይደለም። ይልቁንም በእርሱ ላይ የደረሰው ነገር ሁሉ እንዲደርስበት የሚመኘው ስለ ክርስቶስ ሲል ብቻ ነው። ስለ ክርስቶስ ስንል ያደረግነውንና የታገሥነውን ሁሉ እግዚአብሔር ይከፍለናል (ማቴ. 5፡11፤ 19፡29 ይመለከታል)።

እውሉስ ስለ ቆሮንቶስ ሰዎች በመጨነቅ ያስባል (12፡11-21)

11 እውሉስ እየተመካ በመናገሩ ራሱን «ሞኝ» አድርጓል። ይሁንና እንዲህ ባለ መልክ እንዲጽፍ ያስገደዱት ግን ራሳቸው የቆሮንቶስ ሰዎች ናቸው። በእውሉስ መመካት የሚገባቸው እነርሱ ነበሩ። እውሉስን ስላላመሰገኑት እውሉስ ራሱን ማመስገን ነበረበት፤ በራሱም እየተመካ መናገር ነበረበት። አለበለዚያ የእነዚያን ሐሰተኞች ሐዋርያት ወይም «ታላላቅ ሐዋርያት» ንግግር ማንም ሰው ሊቋቋመው አይችልም ነበር።

እውሉስ «ማንነቱ ያልታወቀ» ሰው ነው፤ ማለትም እርሱ ደካማና እዚህ ግባ የሚባል አይደለም። ይሁንና «ታላላቅ ሐዋርያት» ከሚባሉት ግን «በምንም አያንስም» (2ቆሮ. 11፡5)።

12 እውሉስ እውነተኛ ሐዋርያ መሆኑን ባደረጋቸው «ምልክቶች፣ ድንቅ ነገሮችና ተአምራትም» እንዲሁም ከሰብከቱ በተገኘው ፍሬ አረጋግጧል (1ቆሮ. 9፡2)።

13 እነዚህ ምልክቶችና ድንቅ ነገሮች ውስጥ ብዙዎች የተደረጉት በቆሮንቶስ ሰዎች መካከል ነው። በቆሮንቶስ ያለችው ቤተክርስቲያን የተመሠረተችው በእውነተኛ የክርስቶስ ሐዋርያ ነው። በመሆኑም የቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ከአንድ ነገር በስተቀር ከሌሎች አብያተክርስቲያናት የምታንስበት ምንም ነገር የለም። የቆሮንቶስ ቤተክርስቲያንን ከሌሎች አብያተክርስቲያናት የምታንስ የሚያስመስላት ነገር 'ውንጌልን በመጀመሪያ ላበሰረላት ሐዋርያ አንድም ዕርዳታ አለማድረግ ነው። እውሉስ ከእነርሱ አንድም ዕርዳታ የለመቀበለው የሚመኩበት ነገር እንዳይኖራቸው አድርጓል። ከዚህ በተጨማሪ የሚመኩበት ነገር እንዳይኖራቸው በማድረግ ይህን «ጥፋት» ይቅር እንዲሉት በአግባ መልክ ይጠይቃቸዋል።

14 የቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን የተመሠረተችው እውሉስ ለመጀመሪያ ጊዜ ወደ ቆሮንቶስ በሄደ ጊዜ ነው (የሐዋ. 18፡1)። እውሉስ ለሁለተኛ ጊዜ ወደ ቆሮንቶስ ያደረገው ጉዞ «የሐዘን» ጉዞ ነበር (2ቆሮ. 2፡1)።

እውሉስ የቆሮንቶስ ሰዎችን ንብረት አይፈልግም። ይልቁንም እርሱ የሚፈልገው እነርሱን ራሳቸውን ማለትም ፍቅራቸውንና ልባቸውን ነው። መንፈሳዊ አባታቸው በመሆኑ

ወደ ቆሮንቶስ የሚሄደው ከእነርሱ ዕርዳታን ለመቀበል ሳይሆን እነርሱን ሊረዳቸው ነው።

15 ማንኛውም አባት በልጆቹ መወደድን ይፈልጋል። አንድ አባት ለልጆቹ ያላየውን ፍቅር እርሱም ከልጆቹ ይጠብቃል። ይሁንና ልጆቹ ለአባታቸው ያላቸውን ፍቅር ባይገልጹለትም እንኳ በነገሩ እያነባ ልጆቹን መውደዱን ይቀጥላል። እውሉስ ለቆሮንቶስ ሰዎች ያለው ፍቅር ይህን የሚመስል ነበር።

16 እውሉስ ከቆሮንቶስ ሰዎች ምንም ዓይነት ገንዘብ አልወሰደም (2ቆሮ. 11፡9)። ተቃዋሚዎቹ ግን «ሸንጋይ» ነው የሚል ክስ አቅርበውበታል። በኢየሱሳልም ለሚገኙ ድኸች ገንዘብ አስባስባለው የሚለን «ኢየሱሳልን» ነው ይሉት ነበር፤ ማለትም ገንዘቡን የሚያስባስበው ለራሱ ነው ይሉት ነበር። በዚህ ቁጥር ላይ እውሉስ በሐሰት ከተሞላው ከላቸው ጋር የተስማማ ይመስል ከላቸውን በአግባ መልክ እንደገና ይደግመዋል።

17-18 እውሉስ የቆሮንቶስ ሰዎች የጀመሩትን የገንዘብ ማስባስብ ሥራ ከፍጻሜ ያደርሱት ዘንድ እንዲያግዟቸው «ቲቶን» እና «ያንን ወንድማችንን» ላከላቸው (2ቆሮ. 8፡16-18፤ 9፡5)። እውሉስ የቆሮንቶስ ሰዎችን እንዲህ በማለት ይጠይቃል፡ ቲቶም ሆነ ይህ ወንድም በዘበዛችሁን? ወይስ የራሳቸውን ጥቅም ለማሟላት ሲሉ እናንተን መረማመጃ አደረጉአችሁን? መልሱ ጨርሶ እንዲህ አላደረጉም የሚጽኝ ነው።

19 እውሉስ በቆሮንቶስ ሰዎች ፊት ራሱን እየተከላከለ የተናገረው በአንድ ዳኛ ፊት እንደሚያደርገው ዓይነት አይደለም (1ቆሮ. 4፡3 ይመለከታል)። እውሉስ ራሱን እየተከላከለ የሚናገረው «በእግዚአብሔር ፊት» ብቻ ነው። እንዲህም ያደረገው ስለ ራሱ ሲል ሳይሆን የቆሮንቶስን ሰዎች «ለማነጽ» ሲል ነው።

20 እውሉስ የቆሮንቶስን ሰዎች ለማየትና ለመጎብኘት ሲሄድ፣ አሁንም «ሥጋውያን» ሆነው አገኛቸው ይሆናል የሚል ፍራቻ አለው (1ቆሮ. 3፡1-3 ይመለከታል)። እንደዚህ ሆነው የሚያገኛቸው ከሆነ እነርሱም እውሉስን እንደጠቁቅ ላያገኙት ይችላሉ። ምክንያቱም «የመቅሜ ጸላ ይዞ» ወደ እነርሱ ይመጣል (1ቆሮ. 4፡21)።

እስቲ እውሉስ በዚህ ቦታ የዘረዘራቸውን ኃጢአቶች እናጠናቸው። እነዚህ ኃጢአቶች በቤተክርስቲያናት ውስጥ አሉ? (ማር. 7፡21-23፤ ገላ. 5፡19-21 ይመለከታል)።

21 እውሉስ በቆሮንቶስ ሰዎች ላይ ከፍ ያለ ትምክሕት አለው (2ቆሮ. 7፡4)። ይሁን እንጂ በኃጢአታቸው ንስሐ የማይገቡና በእውሉስም ላይ ልባቸውን የሚያደነድቱ ከሆነ እውሉስ በፊታቸው በእርግጥ «ይዋረዳል»፤ ማለትም «ያዝናል»። አንድ አባት መጥፎ ጠባይ ባለውና ዐመፀኛም በሆነ ልጁ እንደሚያዝን ሁሉ እውሉስም የምወዳቸው የቆሮንቶስ ሰዎች ያላዝኑኛል ብሎ ይፈራል።

ምዕራፍ 13

የመጨረሻ ማስጠንቀቂያ (13፡1-10)

1 በዚህ ክፍል እውሉስ የመጨረሻ ማስጠንቀቂያውን ለቆሮንቶስ ሰዎች ይሰጣል። እውሉስ ወደ ቆሮንቶስ ሲሄድ በኃጢአታቸው ንስሐ ያልገቡትን ይቀጣቸዋል። ይሁንና ምንም መሠረት የሌላቸውን ክሶች የሚሰማበት ጆሮ የለውም። «ሁሉ ነገር» ማለትም ማናቸውም ክስ «በሁለት ወይም በሦስት ምስክሮች» መረጋገጥ አለበት (ዘጸ. 19፡15፤ ማቴ. 18፡16)። እውሉስ በአንድ ሰው ብቻ የቀረበ ክስን አያደምጥም።

እዚህ ላይ እውነተኛ «ምስክር» ማለት በዓይኑ ያየና በጆሮውም የሰማ ማለት እንጂ፣ ለወራ የሰማውን ነገር መልሶ የሚናገር ማለት እንዳልሆነ ሊታወቅ ይገባል። የሌሎችን ክስና ወራ ስምተው መልሰው ያንኑ የሚደግሙ ሰዎች «ምስክሮች» አይደሉም፤ ይልቁንም «ሐሚተኞችና ስም አጥፊዎች» ናቸው (ሮሜ 1፡29-30፤ 2ቆሮ. 12፡20 ይመለከታል)።

ይህም ብቻ አይደለም፤ ምስክሮች ቃላቸው ሁልጊዜ አንድ መሆን አለበት፤ ምስክርነታቸውም ከሌሎች ምስክሮች ጋር አንድ ዐይነት መሆን አለበት፤ ምስክሮች እርስ በርሱ የተቃረነ ነገር የሚናገሩ ከሆነ ትክክለኛ ፍርድ ወይም ውሳኔ መስጠት ያስቸግራል። አንድ ምስክር፣ አንድን አማኝ በሐሰት ሊከስ የሚችልበት አጋጣሚ ሊኖር ይችላል (መዝ. 27፡12፤ ማር. 14፡55-56፤ ዮሐ. 6፡12-13 ይመለከታል)። ሌሎች ክርስቲያኖችን የሚከሱ ሐሰተኛ ምስክሮች በቤተክርስቲያንም ውስጥ ሊኖሩ ይችላሉ፤ እንዲህ ያሉ ሰዎች በቤተክርስቲያን ላይ ከፍተኛ ጉዳት ያደርሳሉ።

2 እውሎስ ወደ ቆሮንቶስ ሲሄድ ንስሐ የማይገቡ ኃጢአተኞችን እንደሚቀጣ ከዚህ በፊት አስጠንቅቋል። አሁን እውሎስ የመጨረሻ ማስጠንቀቂያ ይሰጣል።

እግዚአብሔር አንድን ንስሐ የማይገባ ኃጢአተኛ ለረጅም ጊዜ ሊታገሠው ይችላል፤ የሚታገሠው ግን ለዘላለም አይደለም።

3 የቆሮንቶስ ሰዎች እውሎስ እውነተኛ የክርስቶስ ሐዋርያ ለመሆኑ ማረጋገጫ ፈልገዋል። እውሎስ እውነተኛ የክርስቶስ ሐዋርያ መሆኑን ለማረጋገጥ ለምትፈልጉ ሁሉ ማረጋገጫ እስጣችኋለሁ ይላቸዋል። ንስሐ ባትገቡ እናንተን ልክ የሚያስገባ የክርስቶስ ኅይልና ሥልጣን እንዳለኝ በቅርቡ ትንክባላችሁ። ይህም እውነተኛ የክርስቶስ ሐዋርያ እንደሆነኩ ያረጋግጥላችኋል።

4 ክርስቶስ በመስቀል ላይ «በተሰቀለ» ጊዜ እንደ ማንኛውም ሰው ደካማ መስሎ ታይቶ ነበር። ክርስቶስ ግን በእግዚአብሔር ታላቅ ኅይል ከሞት ተነሣ፤ አሁን በእግዚአብሔር ኅይል ይኖራል። በተመሳሳይ ሁኔታ እውሎስ ደካማ መስሎ ይታይ ይሆናል፤ ነገር ግን እርሱም በእግዚአብሔር ኅይል ይኖራል (ሮሜ 6፡5፤ 8፤ ገላ. 2፡20 ይመለከታል)። እውሎስ ለመጀመሪያ ጊዜ ወደ ቆሮንቶስ የሄደው በድካም፣ «በገርነትና በደግነት» ነበር (1ቆሮ. 2፡3፤ 2ቆሮ. 10፡1)። አሁን ግን እውሎስ ወደ ቆሮንቶስ ለመሄድ የተዘጋጀው በራሱ በክርስቶስ ኅይልና ሥልጣን ነው።

ዛሬ እውሎስ ወደ ቤተክርስቲያኖችን ቢመጣ ምን ያገኝብን ይሆን? በእንዴትስ ዓይነት ሁኔታ ይመጣ ይሆን? «የመቅጫ ዱሳ ይዞ?» ወይስ «በደግነት መንፈስ?» (1ቆሮ. 4፡21)።

በክርስትና ሕይወት ውስጥ ዘወትር ልናደርገው የሚገባው ትልቁ ነገር ራሳችንን መመርመር ነው (1ቆሮ. 11፡28 ይመለከታል)። «በእምነት» ነን? የእምነታችን ፍሬ በሕይወታችን ውስጥ ይታያል? ክርስቶስ በውስጣችን ሕያው ሆኖ ይታያል? ወይስ «በፈተና ወድቀናል?» ራሳችንን መጠየቅ ይኖርብናል። ይሁንና ራሳችንን መመርመር ሲገባን ብዙ ጊዜያችንን የምናጠፋው የገዛ ወንድማችንን በመመርመር ነው። የራሳችንን ኃጢአት ማየትና ንስሐም መግባት ሲገባን የወንድማችንን ኃጢአት ማየት እንመርጣለን። ራሳችንን «ጸድቅና ንጹሕ»፣ ወንድማችንን ግን «ከፉና ዐመፀኛ» አድርገን እናቀርባለን። እንዲህ የምናደርግ ከሆነ ኃጢአታችን እንደምን ታላቅ ነው?

6 የቆሮንቶስ ሰዎች ራሳቸውን ቢመረምሩ ኖሮ «በፈተና እንደማይወድቁ» ያስተውሉና፤ እውሎስም በፈተና እንዳልወደቀ ይረዱ ነበር። የዚህ ምክንያቱ እምነታቸው የተገኘው በእውሎስ ስብከት በመሆኑ ነው። የእነርሱ እምነት እውነተኛ ከሆነ፣ የእውሎስም እምነት እውነተኛ ነው ማለት ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ በውስጣቸው የሚኖር ከሆነ፣ በእውሎስም ውስጥ ኢየሱስ ክርስቶስ አለ ማለት ነው።

7 የቆሮንቶስ ሰዎች «ከፉ ነገር» እንዳያደርጉ እውሎስ ይጸልይላቸዋል፤ ማለትም በኃጢአታቸው ንስሐ እንዲገቡና ቤተክርስቲያናቸውንም ከኃጢአት እንዲያጸዱ ይጸልይላቸዋል። እንዲህ የሚያደርጉ ከሆነ፣ እውሎስ ኅይሉንና ሥልጣኑን በመጠቀም ኃጢአተኞችን አይቀጣም። እውሎስ የተሰጠውን ሥልጣን የማይጠቀም ከሆነ፣ ሥልጣን ያልተሰጠው ሊመስል ይችላል። ማለትም እውሎስ የክርስቶስ ሐዋርያ ያልሆነ ወይም «በፈተና የወደቀ» ሊመስል ይችላል። ለቆሮንቶስ ሰዎች የሚመስላቸው እንዲህ ከሆነ፣ ይምሰላቸው። እውሎስ

የሚፈልገው «የመቅጫ ዱሳ ይዞ» ሳይመጣ በፊት የቆሮንቶስ ሰዎች ንስሐ እንዲገቡላት ብቻ ነው።

8 እውሎስ ወደ ቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን በሚመጣበት ጊዜ «እውነት» ስር ሰዶ የሚያገኝ ከሆነ፣ የተሰጠውን ኅይልና ሥልጣን መጠቀም አያስፈልገውም። እውሎስ ኅይልና ሥልጣን የተሰጠው እውነትን ለመቃወም ሳይሆን ኃጢአትንና ሐሰተኝነትን ለመቃወም ነው። የቆሮንቶስ ሰዎች ኃጢአት ካልሠሩ፣ እውሎስ እነርሱን የሚጎዳ «ምንም ነገር አይሠራም»።

9 የእውሎስ ጸሎትና ምኞት የቆሮንቶስ ሰዎች «ብርቱዎች» እንዲሆኑ ነው፤ ማለትም በእምነት ፍጹሞች፣ ንጹሐኞች ጽኑዎች እንዲሆኑ ነው። የቆሮንቶስ ሰዎች በእነዚህ ነገሮች ብርቱዎች ከሆኑ፣ እውሎስ ሥልጣኑን መጠቀም አያስፈልገውም፤ ማለትም «ደካማ» ሆኖ ይቀርባቸዋል። ለዚህም ነው እውሎስ የቆሮንቶስ ሰዎች «ብርቱዎች»፣ እርሱ ግን «ደካማ» ሊሆን ደስ የሚለው።

እውሎስ የተሰጠውን ሥልጣን እንዳሻው እንደማይጠቀም ልብ ልንል ይገባል። በሥልጣን ላይ ያሉ ወይም ሥልጣን የተሰጣቸው ሰዎች ሥልጣናቸውን ያለ አግባብ እንዳይጠቀሙበት መጠንቀቅ ይኖርባቸዋል። ሥልጣን ለራስ ጥቅም የሚሰጥ ወይም የሚውል ነገር አይደለም። ሥልጣን ሁሉ የሚገኘው ከእግዚአብሔር ነው፤ መዋልም ያለበት ለሌሎች ጥቅም ወይም አገልግሎት ነው (ማር. 10፡42-45 ይመለከታል)።

10 እውሎስ ይህንን መልእክት ለቆሮንቶስ ሰዎች የጻፈበት ትልቁ ምክንያት የቆሮንቶስ ሰዎች ንስሐ እንዲገቡና ወደ እነርሱም በሄደ ጊዜ «እንዳያስጨንቃቸው» ነው። ከዚህ ላይ ሥልጣን የሚሰጥበትን ዓላማ ማየት እንችላለን። ሥልጣን የሚሰጠው ሰዎችን ለማጎዳ እንጂ ለማፈራረስ አይደለም (2ቆሮ. 10፡8 ይመለከታል)። የመጨረሻ ሰላምታ (13፡11-14)

11 «ፍጹም ሆኖ ለመሆን ተጣጣሩ»። ማለትም ፍጹም ሆኖ መኖርን ግባችሁ አድርጉ። በቁጥር 9 ላይ እውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች የጸለየው ይህን ጸሎት ነው። ይህ ትእዛዝ የእውሎስ ብቻ ሳይሆን የክርስቶስም ነው። «ሰለዚህ የሰማይ አባታችሁ ፍጹም እንደሆነ፣ እናንተም ፍጹም ሆኑ» (ማቴ. 5፡48)። በሌላ ቦታ እውሎስ «... እርስ በእርሳችሁ ተሰማሙ» ይላል (ሮሜ 15፡5፤ 1ቆሮ. 1፡10 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

12-13 «ቅዱሳን ሁሉ» የሚለው እውሎስ ይህንን መልእክት በሚጽፍበት ሰዓት ከእርሱ ጋር የነበሩ ክርስቲያኖች ሁሉ ለማለት ነው (ሮሜ 16፡16፤ 1ቆሮ. 16፡20 ይመለከታል)።

14 ይህ ጥቅስ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከሚገኙ ጥቅሶች ሁሉ እጅግ በበለጠ የሚጠቀስ ነው። በዚህ ቦታ የአንዱ እውነተኛ አምላክ ሦስት አካላት ተጠቅሰዋል፤ እነርሱም የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ፣ እግዚአብሔር አብ እና መንፈስ ቅዱስ ናቸው። እነዚህ ሦስቱ አንድ ናቸው። ምንም ነገር ቢያደርጉ፣ የሚያደርጉትን ሁሉ በአንድነት ያደርጋሉ።

እውሎስ በዚህ ቦታ የሚጽፈውን ልብ እንበል። በመጀመሪያ ደረጃ «የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ» አለ፤ በሁለተኛ ደረጃ «የእግዚአብሔር ፍቅር» አለ፤ በሦስተኛ ደረጃ «የመንፈስ ቅዱስ ኅብረት» አለ፤ የእግዚአብሔርን አሠራር የምንለማመደው በዚህ ሥርዓትና አካሄድ መሠረት ነው ማለት ይቻላል። በመጀመሪያ የክርስቶስን «ጸጋ» ይኸውም ይቅርታና ጽድቅ እንቀበላለን። ከዚያም የእግዚአብሔር «ፍቅር» ልባችንን ቢሞላው እናስተውላለን። በሦስተኛ ደረጃ በውስጣችን የሚኖርና «ኅብረትም» የሚሰጠንን መንፈስ ቅዱስ እናገኛለን። ይሁንና ጸጋን፣ ፍቅርንና ኅብረትን መነጣጠል አይገባንም። እነዚህ ሁሉ የአንዱ እግዚአብሔር አንድ አሠራር ናቸው። በምንኖርበት ዘመን ሁሉ «ጸጋ፣ ፍቅርና ኅብረት» ያስፈልጉናል።

«የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ፣ የእግዚአብሔር ፍቅር የመንፈስ ቅዱስ ኅብረት ከሁላችሁ ጋር ይሁን»።